

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ६८१ - घ

Title महामारते विष्णु सहस्रनामस्तो
त्रम्

Author श्रीशङ्कराचार्यः

Extent ५६ ^क Age

Subject अकिलशास्त्रम् - सम्पूर्णम्

९०
१२
१०२

नं० ६८१-घ

महाभारते विसुसहस्रनामस्तोत्रम्
सविवरणम्

नं० ५८१-घ

नं० ६८९ ध.
महाराष्ट्र विद्यालय
मध्य २५ फरवरी
लोकर-दीपिका
महाराष्ट्र-सीधुगुप्त

नं० ६८९-ध

म. टी.

वेदविधिविपात
ताम्रलिपातपरिग्र
समेवादिभिः ४

ॐ श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरुवे नमः ॥ सहस्रनृत्तैः पुरुषोत्तमस्य सहस्रनेत्रात्तनपादवाहोः सहस्र
नामस्तवनेप्रशस्तैः निरुच्यजन्मजरादिशान्तेः १ वैशंपायन उवाच श्रीवैशंपायनो जनमेजय प्र
सूयाच श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः युधिष्ठिरः शान्तनवे पुनरेवाभ्यभाषत १ धर्म
नभ्युदयनिः श्रेयसोत्पत्तिहेतुभूतानां चोदनालक्षणानशेषेण कान्तेन पावनानि पापक्षयकरा
णि सर्वशः सर्वप्रकारैः श्रुत्वा युधिष्ठिरो धर्मपुत्रः शान्तनवशान्तनसुतं भीष्मसकलपुरुषार्थसा
धनमल्पप्रयासमनल्पफले सुखसंपादकमनुकूलमिति कृत्वा पुनर्भय एवाभ्यभाषत प्रश्नकृते
वान् युधिष्ठिर उवाच किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणं स्ववतः कं कमुच्यते प्राप्तुं पुमान्
वाः शुभं २ किमेकं देवतं देव इत्यर्थः स्वार्थतद्धितविधानात्तल्लोके लोकनहेतुभूतसमस्तविद्या
स्थाने उक्तप्रथमप्रश्नः किं वाप्येकं परायणं परमवर्तमानं प्राप्तुं परायणं अस्मिन्लोके एकं पराय
णं च किं परात्तया प्रवर्तते सर्वं भियते हृदयं प्रयच्छिष्यते सर्वसंशयाः क्षीयते चास्य कर्माणि
तस्मिन् हृदये परावरेयस्य विज्ञानमात्रेणानंदलक्षणेण मोक्षः प्राप्यते यद्विद्वान्निभेति कुतश्च
नयत्प्रविष्टस्य न वियते पुनर्भयस्य वेदनात्तदेव भवति यद्विद्वान्परायणं यथा नृणां नास्ति तदुक्तं

श्रीगानिवेदाश्रुत्वा रोमीमां
सात्यायनिसरः पराधर्म
शास्त्रविद्यासेताश्चतर्द
शोति ८

विलिखितानां

मेवं परायणं च लोके पन्नक्ति मिति द्वितीयः प्रश्नः के कतमे देवे स्तुवेतः गणसे कीर्तने कुर्वतः कर्मच-
नः वा साभनरचाचनवद्भविथं कुर्वतो मानवामनुसताः शुभकल्पाने स्वर्गापवर्गादिफल
प्राप्त्युर्लभेयुरिति पुनः प्रश्नद्वयं १ कोथर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः किं जपन्मुच्य-
ते जेत जन्मसारवेधनात् २ कोथर्मः प्रवीकलक्षणः सर्वेषां धर्माणां मध्ये भवतः परमः प्रकृत्य-
मतोऽभिप्रेत इत्यर्थः इति पंचमप्रश्नः किं जपे जय चैव उपां शुमानसलक्षणं जपन कुर्वत
जेत जैनधर्माच्चेन जज्जराचेन जपाचनस्तुवनादिषु यथायोगं सर्वप्राणिनामधिकारं
सूचयति जन्मसारवेधनात् जन्मअज्ञानविज्ज्ञे मितानामविद्याकार्याणामुपलक्षणं समा-
रः अविद्याताभाजन्मसमागभायहेधनेतस्मात्सूचते मन्त्रो भवतीति षष्ठः प्रश्नः जन्मसार-
वेधनादितीदमुपलक्षणमितरेषां फलानामपि एतदुद्दरणमोक्षप्रधानाख्यापनार्थं २ भी-
ष्म उवाच जगत्प्रभं देवदेवमनंतं पुरुषोत्तमं स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ स-
र्वेषां शत्रूणां भयहेतुः भीष्मो मोक्षधर्मादीनां प्रवक्ता सर्वज्ञः पाश्चात्याः नेतरो जपविशेषस्य
प्रज्ञोऽनेने श्लोकेन परिद्वियते जगत्तज्जगत्सामकतस्य प्रभः स्वामी ते देवदेवं देवानां देवः प्रन-
जगमा

ते देशतः कालतो वस्तुतश्चापरिच्छिन्ने पुरुषोत्तमे ह्यगस्तगभ्यो कार्यकारणभ्यामन्नासं नामसहस्रेण।
 नाम्नासहस्रेण स्तवन्नगणान्तं कीर्तयन् सततोद्यितः निरंतरमुद्युक्तः पुरुषः प्रणीत्वा तपुरिशया
 नाह्यपुरुषः सर्वदुःखातिगो भवेदिति सर्वत्र संवध्यते ४ उत्तरश्लोकेन चतुर्थः प्रश्नः समाधीयते
 तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमर्चयेत् ध्यायन् स्तवत्रमस्यैव यजमानस्तु मेव च ५ तमेव चार्चय
 न्नासां चिन्ते कुर्वन्नित्यं सर्वेषु कालेषु भक्तिर्भजनेनात्यर्थतया पुरुषमर्चयेत् विनाशविक्रियारहिते
 ध्यायन्नाभ्यात राचने कुर्वन् स्तवन्नैवाक्रान्तमस्य नमस्कारं कुर्वन् राजाशेषभक्तसमभयस्तुतिन
 मस्कारलक्षणं यजमानः प्रजकः फलभोक्ता अथवा अर्चयन्नित्यं नेतो भयविधमर्चयन् मर्चयेत्
 ध्यायन् स्तवत्रमस्य चिन्तिमानसवाचिककायके चोच्यते ५ तृतीयप्रश्नपरिहरति उत्तरैस्त्रिभिः
 पादैः अनादिति धने विस्मं सर्वलोकमहेश्वरं लोकाध्यक्षं स्तवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत्
 ६ अनादिनिधनेषु उभावविकारवर्जिते विस्मं व्यापनशीलं सर्वस्य लोकात् इति लोकोद्दृश्य
 वर्गस्तस्य नियतं तद्गणं ब्रह्मादीनामपीश्वरत्वात् सर्वलोकमहेश्वरं स्तं लोकदृश्यवर्गं स्वाभाविके
 न बोधेन साक्षात्पश्यतीति लोकाध्यक्षं स्तवन्निरंतरं स्तवन् सर्वदुःखातिगो भवेत् इति त्रयाः

एतन्माधारणफलवच्चनेसर्वाण्यध्यात्मकादीनिदुःखात्प्रतीत्यगच्छतीति सर्वदुःखातिगोभवेत स्यात्
 ६ पुनरपि तमेव स्तुत्यविशिनष्टि ब्रह्माणं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्द्धनं लोकनाथं महद्भूतं
 सर्वभूतभवोद्भवं ७ ब्रह्माणं ब्रह्माणं सृष्टे ब्रह्माणाय श्रुतयतनपसेवाहितं सर्वान्धर्मान् जाना
 तीति सर्वधर्मज्ञं लोकानां प्राणिनां कीर्तयौ यशसि स्वशक्त्या न प्रवेशेन वर्द्धयति लोकै
 नार्थते याच्यते लोकानपतयत्याशांस्तु लोकानामीश्वर इति वा लोकनाथस्तु महद्भूतं मह
 द्ब्रह्मविद्योत्कर्षणवर्त्तमानत्वात् भूतपरमार्थसत्यस्वतः सिद्धं सर्वभूतानां भवः संसारो य
 स्मात्सकाशाद्भवतीति सर्वभूतभवोद्भवस्तु ७ पंचमः प्रश्नः परिद्वियते एषमे सर्वधर्माणो
 धर्माधिकतमो मतः यद्ब्रह्मा पुंडरीकाक्षं स्तुवैरर्चित्ररः सरा ८ सर्वेषां वेदलक्षणो नाधर्मा
 णामेष वक्ष्यमाणो धर्माधिकतमो मम मतोभिप्रेतः यद्ब्रह्मा तात्पर्येण पुंडरीकाक्षं हृदयं पुंडरी
 कप्रकाशमानं वासुदेवं स्तुवैरर्चणं संकीर्तनं लक्षणैः स्तुतिभिः सदा च येन सत्कारं सर्वकर्म
 चनं करोति नरो मनुष्य इति यदेष धर्म इति संबन्धः अस्मत्स्तुति लक्षणस्यार्चनस्याधिकोक्ति
 कारणोऽच्यते हि साटि पुरुषोत्तरं द्रव्यांतरं देशकालादि नियमानपेक्षत्वाधिको कारणं

सूरी-

३

3

ध्यायन्ते यजन्त्यज्ञेस्तेनायोहा परे च यत्तदस्य मोति तदामोति कलौ संकीर्त्य केशवमिति विसृष्टपराणां च
चने जपेनैव तसंश्रुद्धा ब्राह्मणानां त्रसंशयः कुर्यादस्य त्रवा कुर्यात्संश्रुद्धा ब्राह्मण इत्युच्यते इति मानवे च
चने जपस्य सर्वधर्मभ्यः परमो धर्म उच्यते अहिंसा च भूतानां जपयजः प्रवर्तत इति महाभार
ते यजानां जपयजोऽस्मीति भगवद्ब्रुवने एतत्सर्वमभ्येत्यैष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिकतमो मतः
त्युक्तं ८ द्वितीयं प्रश्नं समाधत्ते परमेयो मह तेजः परमेयो मह तपः परमेयो मह ब्रह्म परमेयः
परायणो ॥ परमं प्रकृष्टं महद्ब्रह्म ते जश्चेतन्यलक्षणं सर्वावभासकं येन सूर्यस्तपति तेजसे
इत्युदेव ज्योतिषो ज्योतिः न तत्र सूर्यो भाति न च द्रुतारके नेमा विद्युतो भाति कुतो यमग्निरित्यादि
अनेः यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते त्विलमित्यादि स तेऽश्व परमेतपः तपत्याज्ञा पयतीति
तपः य इमे च लोकं परं च लोकं सर्वाणि च भूतानि यो तरो यमयतीत्याद्ये तयो मित्रं ह्यणो सर्वं नित्यं
तत्त्वं श्रूयते भीष्मास्मादातः पवने भीषो देति सूर्यः भीष्मास्मादग्निश्चेद्रश्म्युत्पुर्धावति पंचमः
इत्यादि तैत्तिरीयके तपतीष्ट इति वा तपः अस्य चर्यं मनवच्छिन्नमिति महत्त्वे परमे सत्यादिल
क्षणं परं ब्रह्म महनीयतया महत्परमे प्रकृष्टं परायणं पुनरावृत्तिशंकावर्जितं परमप्रदण

३

सर्वत्र अपरं तेज आदित्यादिकं व्यावर्त्यते यो देवः परमेतेजः परमेतपः परमेव द्रष्टु परमेय रायणे
 स एके परायणमिति वाक्यार्थः ॥ प्रथममश्रस्योतरमाह पवित्राणां पवित्रे यो मंगलानां च
 मंगले देवते देवतानां च भूतानां यो अयः पीता ॥ पवित्राणां पावनानां तीर्थो दीनां परस्तु पुमा
 न्धातो हृष्टः कीर्तनश्च स्तुतः से प्रजितः स्तुतः प्रणतः सर्वान्पायान् तत्प्रलयतीति परमे पवित्रे से
 सारवं धेहज्जभते पुण्या पुण्यात्मकं कर्म तत्कारणं चाज्ञानं सर्वं नाशयति स्वयं चात्मज्ञानेनेति
 वा परमे पवित्रे यज्ञा मकीर्तनं भक्ता विलापनं मनुजं मे मैत्रेया शेषपापानां धातुना मित्रपावकः
 ॥ अवशेनापि यन्नास्त्रि कीर्तने सर्वपातकैः पुमान्निमग्नते सयः सिंह त्रसैर्गौरिव २ प्रायश्चि
 ज्ञान्यशेषाणि तपः कर्मात्मकानि वै यानि ते यामशेषाणां कृत्स्नान् स्मरणं परं ३ ध्यायेत्पराय
 णो देवे स्नानादिषु च कर्मसु प्रायश्चित्तिर्हि सर्वस्य दुष्कृतस्य निवेय्यतिः ४ संसारसर्वसं देष्टु नष्ट
 चेष्टे कमेव जे कृत्स्ने निवेय्यते च अत्मा मुक्तो भवेत्तरः ५ नित्यं संचिंतयेद्देवयोगयुक्तो जनादि
 ने सा स्य रक्षा परा मन्त्रे को हिनस्त्यच्युताश्रये ६ रूपमारोग्यमर्थं श्रमभोगाश्चैवानुषंगिकानि द
 दाति ध्यायतां नित्यमपवर्गप्ररोहरिः ७ चिंत्यमानः समस्तानां क्लेशानां हानिरोहरिः समस्त

ज्यागिलेचात्तसोच्यतः किंनचित्पते ८ गंगास्नानमहसेषु पुष्करस्नानकोटिषु यत्पापं विलयेया-
 तिस्मृतेन शपतितद्वशे ९ मूर्हतेमपि यो ध्यायेन्नागयणमतेन्द्रितः सोऽपि मवाप्नोति किंपुनस्त-
 त्परायणः १० एकस्मिन्नपतिक्रांते मूर्हते ध्यानवर्जिते दस्युभिर्मृषितेनेव युक्तमाक्रांतिभंशं
 ११ जनार्दनं भतपतिं जगद्गुरुं स्मरन्मनुष्यः सततं महामुनेः स्वात्मशेषाण्यपहंति साधय-
 त्पशेषकार्याणि च यात्यभीसते १२ एवमेकाग्रचितः सन्मश्रितो मधुसूदने जन्ममृत्युजराया-
 द्देसं साराखितं रिष्यति १३ यथाग्निरुद्धतशिखः कलंदहति सानिला तथा चितस्थितो वि-
 श्वो योगिनां सर्वकिल्बिषमित्यादिवचनात् १४ भिद्यते हृदयं ग्रंथिच्छिद्यते सर्वसंशयाः क्षी-
 यंते चास्य कर्माणि तस्मिन् हृदये परावरे १५ इत्यादि श्रुतेषु मंगलानां च मंगलं मंगलं सुखं त-
 त्साधने तज्ज्ञापकं चेतसामपि परमानंदलक्षणपरमं मंगलमिति मंगलानां च मंगलं देवते दे-
 वतानां च देवानां देवो यो तनादिभिः समस्तकर्मणा वर्तमानत्वात् भक्तानां च यरहितः पिता जन-
 को यो देवः स एकं देवतं लोके इति वाकार्यः एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतो त-
 रात्मा कर्माधक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेतो केवलो निर्गुणश्च यो ब्रह्माणो विदधाति सर्वं

सिद्धिः

यो वै वैदांश्च प्रदिशोति तस्मै तं देवदेवमात्मबुद्धिप्रकाशं समुत्तुर्वैशरणमहं प्रपद्येति श्रेताश्च
 तराणां मंत्रोपनिषदि सेयं देवतैस्त एकमेवाद्वितीयमिति क्वां दोगे न न कथमेको देवो
 जीव परयोर्भेदात् न तत्सृष्टा तदेवानु प्रविशत् स एष इहानु प्रविष्ट आनखाग्रे भइत्यादि
 अतिभ्योऽविकृतस्य बुद्धितद्भिसाक्षित्वेन प्रवेशश्च वानादभेदः प्रविष्टानामितरेतरभेदात्
 परानेकत्वमिति चेन्न एको देवो बहुधा सन्निविष्टः एकः सत्त्व रूपा विचचारत्वमेको सित्व
 इत्यनप्रविष्ट इत्येकस्यैव बहुधा प्रवेशश्च वानात् प्रविष्टानां परस्परं न भेदः हिरण्यगर्भ
 इत्यस्यैव मंत्राः एकस्मै देवायैव तत्र एकारलोपेनैकदेवप्रतिपादकास्तैर्निरीयके अग्निर्य
 यैको भुवने प्रविष्टो रपे रपे प्रतिरूपो वभव एकस्तथा सर्वभूतां तरात्मा रपे रपे प्रतिरूपो व
 हिश्च वायुर्ययैको भुवने प्रविष्टो रपे रपे प्रतिरूपो वभव एकस्तथा सर्वभूतां तरात्मा रपे रपे
 पे प्रतिरूपो व हिश्च सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्वा द्वादोषैः एकस्तथा
 सर्वभूतां तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन वा द्वाः एको वशी सर्वभूतां तरात्मा एकं रपे वद
 धायः करोति तमात्मसंयेन पश्येति धीरास्तैर्वा सुखशाश्वतेनेतरेषां नित्या नित्यानां च

तनोचेतनानां एकवद्भूतानां यो विदधाति कामान् तन्मात्मस्य येन पश्यंति धीरास्तेषां शान्तिश्चाप्स्यती
 नेतरेषामिति केदवलीपुत्रश्चावाइदमग्र आसीत् एकमेव तदेकमेव च भवत नान्यो तोस्ति दृष्ट्वा
 नान्यो तोस्ति श्रोता इत्यादि स ह सरण एके अने जदेव मनसो जवी यो नै नै देवा आसवे पर्वमर्शत न
 त्रको मोहः कः शोकः एकत्वमन पश्यत इति ईशावास्ये सर्वेषां भूतानां मोक्षः पुरुषः समग्र
 त्मेति विधात आत्मा वाइदमेक एव अग्र आसीत् नान्यत्ति च न मियत् एकं स हि प्रावद्भूधावदेति
 एकं स तेन वद्भूधा कल्पयेति एको विममे विभिरित्यादि एको दधार भवनानि विश्वा इत्येव देस
 देवसो मे दमग्र आसीत् एकमेवा द्वितीयमिति छांदोग्ये सर्वभूतस्थितं यो सो भजते एकत्वमा
 स्थितः सर्वं यावर्तमानो यि स योगी मयि वर्तते विधाविनयमेव च आह मात्मा गुणकेश सर्व
 भूताशयस्थितः यदा भूत एव गभावमेकस्य मन पश्यति तत एव च विस्तारे ब्रह्म संपद्य
 तेतदा यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं प्रकाशयति भारत सर्वधर्मान्तरित्यज्जमा मेकेशरणो ब्र
 ज आहं तो सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच इति भगवद्गीतास हरिरेकः सदा ध्येयो भव
 द्विः स त्वं संस्थितः ओमित्येवं सदा विप्राः पृथक् ध्यात केशवे आश्चर्यं खलु देवानां मेक ।

लोकमिमं रचिते रंजीनीन आकृत्स्न ३

स्वेपुरुषोत्तम धन्यश्चास्मिन्महाबाहो लोकेनामोस्तिकश्चिनेतिहरिवंशो सृष्टिस्थित्यंतकारिणीवृक्ष
 विसृष्टिवात्मिको संसृष्टोयातिभगवानेकएवजनार्दनः तस्माच्चविज्ञानमृतोस्तिकं चिक्कवि
 त्कदाचित द्विजवस्तुजातेविज्ञानमेकं निजकर्मभेदविभिन्नचितैर्विदुधाभ्युपेतंज्ञानंविमुक्तं
 विमलविशोकमशेषलोभादिनिस्तसंगं एकं सदेकः परमः परेणः सवासदेवोतयतोत्पदः
 स्ति यदासमस्तदेहेषुप्रमानेकोव्यवस्थितः तदाहिकोभवान्सोहमित्येतदफलं वचः सित
 नीलादिभेदेनयथैकं दृश्यतेनभः भ्रातृदृष्टिभिरात्मापितथैकस्मिन्पृथक्पृथक् एकः स
 मस्तयदिहास्तिकं चिजदश्चतोनास्तिपरंततोत्पत्त सोहंसचत्वे सच सर्वमेतदात्मस्वरूपं
 जभेदसोहं इतीरितस्तेनसगजवर्यस्तत्प्राजभेदपरमार्थदृष्टिसंकलमिदमहंचवासदेवः पर
 मप्रमान्यरमेस्वरः सएकः इतिमतिरमलाभवत्यनेतेहृदयगतेव्रजतान्विहापदुरान यदाह
 वसुधासर्वसत्यमेवदिवौकसः अहंभवोभवंतश्चसर्वेनारायणात्मकाः विभक्तयस्तुयास्तस्य
 तास्मामेवपरस्परं आधिक्यन्यतवाध्यवाधकत्वेनवर्तते भवानहंचविश्वात्मत्रैकमेवदिका
 राजगतोस्यजगत्पर्थभेदेनावोव्यवस्थितौ त्वयायदभयंदत्तं तदं सखिलंमया मज्जोविभि
 ३१

स-
दी-
६

6

आमात्मानं दुष्कृतं नार्हं सिद्धं कर यो हं सत्त्वं जगच्च दं स देवास्तरमानये अविद्या मोहतात्मानः पुरुषाभिन्न
दर्शिनः इति विस्मयपुराणे विस्मोरन्यत परंति ये मां ब्रह्माणामेव च कृतर्कमतयो महाः पंचते नरके
ष्वयः ये च महादुःखतात्मानो भिन्नपश्यंति मोहरेः ब्रह्माणं च तया ते घोभ्रणं हृत्पासमेतद्यमिति
भविष्यपुराणे श्रीमहेश्वरवचने तथा कैलासयात्रायां महेश्वरवचने आदिस्त्वं सर्वभावानां मध्य
मेतस्त्वाभवान् ततः सर्वमभ्यक्षित्व यिसर्वं प्रलीयते अहंत्वं सर्वगो देवत्वमेवाहं जनार्द
न आवयोरेतरेनास्ति शत्रुरर्थं जगत्पते नामानितव गोविंदयानिलोके महाति च तान् य
समनामानि नात्र कार्या विचारणा त्वदुपासा जगन्नाथ मेवास्तु मम गोपते यश्च तं हिषते
गोपसमो ह्येन संशयः त्वद्विस्तरो यतो देव अहं भूतपतिस्ततः न तदस्ति विभो देव यत्ते विरहिते
कुचित् यदा मीहर्तते यच्च यच्च भावि जगत्पते सर्वं ते देव देव शविना किंचित्त्वयानदि आत्मे
तित्त्वं पगच्छेति ग्राहयंति च आत्मेत्येवं शास्त्रोक्तविशेषणः परमात्मा प्रतियज्यः तथा हि
परमात्मप्रक्रियां ज्ञावालाः आत्मत्वेनैवेन मभ्युपगच्छेति त्वं वा अहं मस्मि भगवो देवते अहं
वै त्वमसि देवते इति तथा न्येपिय देवो देवो ह तदं च यदमत्र तदनिह स यश्चायं पुरुषेयश्चा

४१

६

सावादि ते स एकस्तदात्मानमेवावेददेवज्ञातीति तदेतद्ब्रह्मा प्रवमनपरमनेतरमवाद्यमयमाः
 त्मा ब्रह्म सवा एव महानजः आत्मा जरो मरो मृतो भयो ब्रह्म तेवमादय आत्मा यगमा इष्ट्याः
 ग्राहयेति च आत्मत्वेनैवेष्ट्वरेवेदांतवाक्यानि एषते आत्मा सर्वोतर एषते आत्मा तयीम्यः
 मृतः यत्नतमानमनते येनाद्मर्मनोमततदेव ब्रह्मत्वमिदं तत्सत्त्वात्मात्वमसो न्येवमादी
 नि नने प्रतीकदर्शनमिदं विस्मृतिमान्मायेन भविष्यति तदयुक्तं गोणत्वप्रसंगाद्वाक्यैरु
 ष्याच्च यत्रादिप्रतीकदृष्टिरभिप्रेयते सक्लदेवतत्रवचनेभवति यद्यामनो ब्रह्मेत्यात्मादि इह
 पुनस्त्वमहमस्म्यहंचत्वप्रसीत्याह अतः प्रतीकश्रुतिवैरूपादभेदप्रतिपत्तिः भेददृष्ट्यपवा
 दाच्च तथाहि अथ यो न्यो देवतासुपास्ते अन्यो साव न्यो हमस्मीति न स वेदयथापशुः सत्योः
 समस्त्युमा नोति यदहनानेव पश्यति यथादकं दुर्गं सुखं पर्वतादिषु विधावति एवं धर्मादयः
 कपश्यन्स्तानेवानुविधावति द्वितीयाह भयं भवति यदाहो वैषण्णतस्मिन्नदरमंतरं कुरुते
 अथ तस्य भयं भवति तैवेव भयमविदुषो मन्वानस्य सर्वतं परा राधो न आत्मनः सर्ववेदेत्येव
 सायाभयसीश्रुतिभेददर्शनमपवदति आत्मैवेदं सर्वं आत्मनि विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञानेभ

वति यदेसर्वपरयमात्माब्रह्मैवेहं सर्वमिदं ब्रह्मेति श्रुतिः तथास्मतिरपि यद्वात्मानं पुनर्मोहमे
 वयास्यसिपोऽवयेन भजान्यशेषागृह्यत्वात्मानं योमपि तेवज्ज्ञेत्सुरेकत्वं सर्वापनिषत्प्रसि
 द्धं ब्रह्मसीत्यर्थः सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्ष्यते अविभक्तं विभक्तेषु तद्भाने विहि
 सात्त्विकमिति अद्वैतात्मज्ञाने सम्यग्दर्शनमित्युक्तं भगवतापि तस्मादात्मन्येव श्वरे मनोदधी
 तसिद्ध्यर्थं पिवेदस्य प्रामाण्यमेष्ट्ये स्वपक्षसाधनादिभिरकार्यमर्थमाह चेत्तथापरोपिवेद
 चेत्तत्रातेः परात्मैकतयमित्यभिप्रेत्युक्तं रुक्मं अन्यान्वितस्वार्थं यदानासामर्थ्यतकार्यान्वि
 तस्वार्थं तथासत्यार्थं वाटपरातामसामर्थ्यं प्रसंगादन्वयवृद्धेः स्तुतिन्वात्रेहि भवति वाय
 र्वा आत्मभवेत्तेषां आलभेतेति रागस्यैव प्रवर्तकत्वात् न नियोगस्येति तथाच श्रुतिः
 अथोखत्वाद्भः काममय एवायं पुरुष इति मय आकाशो भवति तज्जतुर्भवति यत्तुर्भवति
 वतितत्कर्म कुरुते यत्कर्म कुरुते तदभिसेययते तथास्मतिरपि अकामस्य क्रियाकाचिह
 ष्यते मेहकस्य चित्तयद्यदिकुरुते किंचित्तत्तत्कामस्यैव हितकाम एव को धरा य इति च
 अन्यपराणामपि मन्त्रार्थं वादानां प्रामाण्यमंगीकर्तव्यं तेषामप्रामाण्यकथनेनोरगत्य

गतवान्नद्रुषः कथं ऋषयस्तपरि श्रोतावाद्यामाना इरात्मना देवर्षयो महाभागास्तथा ब्रह्मर्ष
 यो मलाः पप्रक्षुः संशये ते तनद्रुषं यापयेत्तस्य यद्मेव द्यावा प्रोक्ता मुञ्चा वै प्रोक्षणे गवा ए
 ते प्रमाणं भवते तता होनेति वा सवनद्रुषो नेति तानाह सहसागतचेतनः ऋषय ऊचुः
 अधर्मे संप्रवर्तस्त्वधर्मे विजिह्वास्यसि प्रमाणमेतदस्माकं पूर्वः प्रोक्तं महर्षिभिः अगस्त्य
 वाच ततो विचरमाना स ऋषिभिः सह पार्थिवः अथ मामस्पर्शन्सर्द्धि पादेना धर्मपीडि
 तः तेनाभूदततेजाः स निःश्रीकस्तमदीपतिः ततस्तमशयं शक्रमवोच भयपीडितं य
 स्मात्पूर्वः कृतमार्गं महर्षिभिरनष्टं अदृष्टं द्रुषयसि वै यच्च मय्युस्पर्शत्पदा यच्चापि
 त्वमपीत्सदृशकल्याण इरासदान् वाहान् कृत्वा वाहयसि तेन तस्मात्तानि विष्यसि ततः
 यापपरिभष्टः क्षीणपुण्यो मदीतलं दशवर्षं सहस्राणि सूर्यत्रयधरस्तथा विचरिष्यसि
 भूपाल पुनः स्वर्गमुवाप्स्यसि दृष्ट्वा पुथिष्ठिरं नाम तव वंशसमुद्भवं इति महाभारते अ
 तः अद्वयमात्मज्ञानं अद्वयानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप अप्राप्यमानि वर्तते रुत्या
 संसारवर्त्मनीति भगवता प्रोक्ता एतरेषां केच एषं पद्या एतत्कर्म एतद्दृष्ट्वा एतत्सत्यं तस्मा

स.
री.
८

अप्रमायेन त्रातीयात्र सत्याय अर्धे येत्याये स्तेयरावधुवः तदङ्गमैषिणा प्रजादतिस्त्रो अत्या-
यमी पुरिनिया वैतायमाः प्रजास्तिस्त्रो अत्यायमाये स्तानी मानिवयासिवेगाऽवगथाश्चैर-
पादा इति श्रुते वेगावनगावदावगथा शेषधयश्चैरपादा अपादाः तद्याईशावा सो अवि-
द्वत्रिंशर्धमैत्रः असुर्यानामते लोका अथेनतमसाज्ञताः तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये केचा-
त्महनोजना इति ते त्रिरीयके च असत्रेव सभवति असद्वैद्वि वेदचेदिति तया शकु-
तलोपाख्याने योत्थासंतमात्मानमन्यथाप्रतिपद्यते किं तेन न कृतं पापं चौरणात्मा-
पहारिणा सहस्रतामजपस्यानत्रपस्त्रानमुच्यते यस्मिन्नेवाश्ववेदाश्च पवित्रं कृत्स्नमेक-
तो ब्रजेत न मानसं तीर्थं यास्मिन्नात्मा मृतो भवेत् ज्ञानदूटे ध्यानजले रागादेष मत्ताय-
हयः स्वातिमानमैतीर्थं सयाति परमागति आत्मानदी संयमतो यशसि सत्यावहा-
री तत्र राहयो मीतत्राभिषेकं कुरुयादपुत्रं तु वारिणाश्च निचांतरात्मनि महाभार-
ते मानसं स्त्रानविसृजितं नमिति विसृज्य तौ जयेनैव तसं शुद्धे द्वाद्वाणो नात्र संशयः
कुर्यादत्यत्र वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण इत्यत इति मानवे वचने जपस्तु सर्वधर्मेभ्यः परमो धर्म

८

उच्यते अहिंसया तु भूतानां जययज्ञः प्रवर्तते यज्ञानां जययज्ञोऽस्मीति भगवद्ब्रूयते श्रीगी।
 स अपवित्रः पवित्रो वा सर्वा वस्या गतोऽपि वा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षं स चादा भ्यंतरः शुचिः
 १० यदेकैव तेन प्रसूतं तस्यैव लक्षणं मया च ते यतः सर्वाणि भूतानि भवेत्पुण्यं मे
 यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव पुनरुत्थये ॥ यतो यस्मात्सर्वाणि भूतानि भवेत्पुनरुत्थयेति आदिपुण्यं
 गमेयस्मिंश्च प्रलयं यांति विनाशं गच्छंति पुनर्भवेत्येव धारणार्थः नात्यस्मिन्नित्यर्थः
 पुनरुत्थये महाप्रलये चकारात्मधेयं यस्मिंस्तिष्ठेति यतो वा इमानि भूतानि जायंतीत्यत्र
 येन भूमि संविशतीति श्रुतेः ॥ तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते विष्णोर्नामसदृसं
 मेऽष्टां पापभयापहं ॥ तस्यैव लक्षणं लक्षितं सैकैव तेन लोकप्रधानस्य लोकान्ते तमिः
 प्रतिपाद्यं जगन्नाथस्य भूपते पृथिवि रवि सौख्यं पतशीलस्य नाम्ना सदृसं पापभयं
 चापहंतीति पापभयापहं मे मत्तः शृणु एकाग्रमना भूत्वा वधारय ॥ यानि नामानि गौ।
 णानि विख्यातानि महात्मनः ऋषिभिः परिगीतानि ज्ञानिवद्व्यामिभूतये ॥ १३ एकस्य
 वसुमत्स्य ब्रह्मणे हि जसत्तमनाम्ना सदृसलोकानां मयकारकरं शृणु निमित्तशक्त

यन्मर्तानि जीवन्ति

सदी-

५

९

योनाद्यांभेदित्यस्तद्वदीरणत विभिन्नान्येवसाध्यतेफलानिद्विजसत्रमयैच्छन्निनामयत्रस्यतत्रसि
त्रेववस्तुनिसाधकंपुरुषव्याज्जसौम्यकुरेषुवस्तुषितिश्रीविस्मयधर्मवचनात् यद्यपिपरस्यत्रस
णःषष्टीगुणक्रियाजातिरूढीनांशब्दप्रवृत्तिहेतुनांनिमित्तशक्तादीनांचासंभवस्तथापि
सगुणोब्रह्मणिसविकारेचसर्वात्मकत्वात्तत्तेषांशब्दप्रवृत्तिहेतुनांसंभवात्सर्वशब्दाःपरस्मि
न्युसिवन्तेतेयाविनामानिगोणानिगुणयोगात्प्रवृत्तानितेषुयानिविरव्यातानिप्रसिद्धानि।
अपिभिर्मंत्रैस्तदृशिभिश्चपरिणीतानिपरिसमंततःपरमेश्वराख्यानेषुतत्रतत्रगीतानिमहो।
आसावान्माचेतियच्चासोतियदादत्तेयच्चातिविषयानिहयच्चास्यसंततोभावस्तस्मादात्मेनिक
ष्टातइतिवचनात् अयमेवमहानजआत्मेतिमहात्मातस्याचित्यप्रभावस्यतनिवत्पामिभूत
येपुरुषार्थचतुष्टयसिद्धयेपुरुषार्थचतुष्टयार्थनामिति १३ ओंविश्वेविस्मोर्वषट्कारो।
भूतभव्यभवत्प्रभः भूतकृद्भूतभद्भावोभूतात्माभूतभावतः १४ आदित्यादिशब्दानामर्थो
तरेप्रसिद्धानो आदित्याद्यर्थानांतद्विभक्तित्वेनतदभेदाजस्येवस्तुतिरिति प्रसिद्धार्यग्रह।
णोपिस्तुतित्वं भूतात्माचेद्वयात्माचप्रधानात्मातथाभवान् आत्माचपरात्माचत्यमेकःपंच

५

यत्र पुलिंगशब्दप्रयोगस्तत्र विसृविशेषः यत्र स्त्रीलिंगशब्दप्रयोगस्तत्र देवताविशिष्यते ७

धास्थितः ज्योतीषिविसृर्भवनातिविसृर्वनानिविसृर्गिरयोदिशश्च नद्यः समद्राश्च स एव सर्वोपद-
स्ति यत्रास्तिचविप्रवर्येति विसृपुणो आदित्यानामहं विसृरित्पारभ्यायवावद् नैतेन किञ्ज्ञाने
नतवार्जनविष्टभाहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदित्येतेन श्रीगीतोपनिषत्सु भगवतापु-
न्रेण पुरुष एवेदं विष्णुमिमादिश्रुतेषु विष्वादिशब्दानां पुनरुक्तानामपि द्वैतिभेदेनार्थभेदात्तपोन-
क्तं श्रीपतिर्माधव इत्यादीनां तत्रैकत्वे पिशब्दभेदात्तत्वात् अर्थकोपो नरुक्तो न दोषा नाम्ना सह-
स्यस्य किमेकं देवतमिति एष्टैकदेवतमिति धयत्वात् यत्र पुलिंगशब्दप्रयोगस्तत्र विसृविशेषः
यत्र स्त्रीलिंगशब्दप्रयोगस्तत्र देवताविशिष्यते यत्र नपुंसकलिंगशब्दस्तत्र ब्रह्मविशेषाणि
यतः सर्वाणि भजतातीत्यारभ्य जगदुत्पत्तिस्थितिलयकारणस्य ब्रह्मण एकदेवतत्वेनाभिहित-
त्वात् आदाउभयविधं ब्रह्म विशब्देनोच्यते विष्णुस्य जगतः कारणत्वेन विष्णुमित्युच्यते ब्रह्म-
आदौ तु विष्णुमिति कार्यशब्देन कारणग्रहणं कार्यभूतविरिञ्चादिनामभिरुपपन्नास्ततिर्वि-
ष्णोः इति दर्शयितुं यद्वा परस्मात्पुरुषात्तन्मिदं विष्णुपरमार्थतत्वेन विष्णुमित्यभिधीय-
ते ब्रह्म अथवा विशतीति विष्णुब्रह्म तत्त्वात् देवान् प्राविशदिति श्रुतेः किञ्च संहृतौ विशे-

प्रयोगः ६

५५

सटी-

१-

१०

उमितिद्व
सिद्ध

निसर्वाणि भूतानि सिद्धिनिविष्टं ब्रह्म यत्प्रयेत्यभिसेविशतीति श्रुतेः तथा हि सुकले जगत्कारणं भू-
तमशेषे विशतीति अत्राखिलं विशतीति उभयथा विष्टं ब्रह्मेति श्रुतेः अन्यत्र धर्मादन्तत्रा धर्मा-
दित्यादि रभ्य सर्ववेदाय तदमा मनंति न पोंसि सर्वाणि च यद्वदेति यद्विच्छेदो ब्रह्म चर्यं चरंति त-
त्पदं प्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् एतद्येवात्तरं ब्रह्म एतद्येवात्तरं परं एतद्येवात्तरं ज्ञात्वा यो यद्विच्छे-
दितं स्यात्तत् एतद्वै सत्यकाम परमपरं च ब्रह्म यदाकार इत्युपक्रम्य यः पुनरेतं त्रिमात्रेणोमित्येत-
न्नैवात्तरं परं पुरुषमभिधायीत ओमितीदं सर्वं तद्यथा शकुना सर्वाणि पणानि सत्तणानि-
वमोकारेण सर्वा वाकं तणा ओमित्येतदत्तरमिदं सर्वमित्युपक्रम्य प्राणवोद्य परं ब्रह्म प्राणवश्च प-
रं सत्तं अप्रवीनं तरोवाद्योत परः प्राणवोद्य यः सर्वं प्राणवोद्यादिर्मध्यमं तस्मै चैव च एवं हि प्राण-
वं ज्ञात्वा व्यश्रुते तदनंतरं प्राणवं हीश्वरं विद्यात्सर्वं सद्दृष्टये स्थितं सर्वव्यापितमोकारं मत्वा धी-
रो न शोचति अमात्रो नंतमात्रं चैतस्योपशमः शिवः ओंकारो विदितो येन समुनिर्नेतरो जन-
इत्येतामांडकोपनिषत् ओतद्ब्रह्म ओतद्वायुः ओतदात्मा ओतत्सर्वं ओतत्पुरोनम इत्यादि श्रुतिभ्यः
ओमित्येकात्तरं ब्रह्म रसो हृमस्स कौंतेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः प्राणवः सर्ववेदे प्रशब्दः खेपोरुषः

॥५॥

३॥
 नृषु गिराम समेकमक्षरं श्रीं यं पंत्तरं ब्रह्म त्रयीयस्मिन् प्रतिष्ठिता एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामः परं
 तपः डौकारः स्वर्गद्वारं तस्माद्ब्रह्मा ध्येयमाणा एतदादिप्रतिपद्येत विक्रयाचान्माकृत्वा एवं
 लौकिकावाचा व्यावर्तते प्राणवायास्तथावेदाः प्राणवेपर्यवस्थिताः वाग्र्यं प्राणवः सर्वतस्मा
 त्प्राणवमभ्यसेदित्यादि स्मृतिभ्यश्च विश्वशब्देनोकारो धिधीयते सर्वं खल्विदं ब्रह्म तजलानि
 निशान्तं उपासीतेति एतदुक्ते भवति यस्मात्सर्वमिदं विकारजातं ब्रह्म तजलानि तलन्वा तदन
 त्वाच्च तच्च सर्वस्यैकात्म्ये रागादयः संभवंति तस्माच्छान्तं उपासीतेति श्रुतेः श्रयता धर्मसर्व
 स्वश्रुत्या चैवावधार्यतां आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां तस्माच्चरेत् आत्मोपमो न सर्वत्र समं
 पश्यति योर्जन् सखे वायदिवाङ्खे सयोगी परमो मतः निर्गुणः परमात्मा त्रदेहेते व्याप
 तिष्ठति तमहे ज्ञानविज्ञेयं नावममेन लं चये ययोगमैर्न विदेयं तमहे भूतभावनं क्रमेयेत्यपि
 रिचेमेहनमानिवसागरे ब्रह्मैराणि भूतानि देवेषु कुर्वन्ति चेत्ततः शौच्यान्यहोतिमोहेन
 व्यामानीति मनीषिणा एतेभिर्ब्रह्मेशो देव्या विकल्पाः कथिता मया कृत्वा भ्यपगमेतत्र सं
 क्षेपः श्रयतां मम विस्तारः सर्वभूतस्य विस्मोः सर्वमिदं जगत् दृष्टव्यमात्मतस्मादभेदेन वि
 व

स.टी.

११

॥

चक्षुः सप्तः समुत्पत्त्यासंभावे तस्माद्यथेतथावयं तथायत्नं करिष्यामो यथाप्राप्त्यामनिर्हति सर्वत्रदे
त्याः समतामुपेतसमतामुपेतसमत्वमागधनमुच्यतस्य नमेत्रादित्तस्तानचनैः सर्गिकोमम
प्रभावेषुसामान्योयस्ययस्याचुतोदृष्टि अन्येषां योन्यापानिचितयस्यात्मनोयथा तस्यापाः
गमस्तातदेत्वभावात्रविद्यते कर्मणामनसावाचापरिणोक्तोक्तियः तद्दीजंजन्मफलतिप्रभ
तेतस्यचाशुभं सोहृन्पापमिच्छामिनकरोमिवदामिवा चित्तयत्सर्वभजस्यमात्मन्यपिचकेशवं
शाश्वरेमानसंवाग्जदैवैवभजतभवेतथा सर्वत्रसमचित्तस्यमेर्जयतेकृतः एवंसर्वेषुभजेषुभक्तिरव्य तस्य
भिचारणी कर्तव्यापिण्डैर्जीत्यासर्वभजतमयंहरिं सामचोपप्रदानेचभेदं दौतथापरो उपायाः
कथितास्तैर्मित्रादीनांचसाधने तातेवाहंनपश्यामिमित्रादीस्तातमाक्रुधः साध्याभावेमहावा
होसाधनैः किंप्रयोजनं सर्वभतात्मवेतातजगन्नाथेजगन्मये परमात्मनिगोविंदेमित्रामि
त्रकथाकृतः जरातामविवेकानामसराणामपिप्रभो भाग्यभोग्यानिराज्यादिसत्यनीतिम
तामपि तस्माद्यतेतपणेषुयइच्छन्महतीश्रियं यतितव्यं समत्वेननिर्वाणामपिचेच्छता देवासनु
ष्टाः पशवः पक्षिहस्तसरीसृपाः त्रयमेतदनेतस्य विसोर्भिन्नमिवस्थितं एतद्विजानतासर्वज

॥

गत्स्यावरजंगमे दृष्टव्यमात्मवद्विस्मयतीयेविश्वत्रयध्वं एवंजातेसभगवाननादिःपरमे
 श्वरः प्रसीदत्यच्युतस्तस्मिन्त्रेक्षेणसंक्षयः बहूनाजन्मानामतेजानवात्मांप्रपद्यते वास
 देवःसर्वमिति समहात्मासङ्गलभ इत्यादिवचनैश्च हिंसादिरहितेन स्तुतिनमस्कारादि
 कर्तव्यमिति दर्शयितुं विश्वशब्देन ब्रह्माभिधीयते इति वा मत्कर्मकृत्यपरमोमहत्तमः संग
 वर्जितः निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामेति पांडुरवेति न चलति निजवर्णधर्मतोयः सममति
 रात्मसुहृद्विपक्षपक्षे न हरति न च हंति किंचिद्वैसितमनसेतमेव हि विस्मयभक्तं विमल
 मतिरमत्सरः प्रशान्तः शुचिचरितो गविलसत्त्व मित्रभूतः प्रियद्वितवचनोस्तमो यो वसु नर्मद
 तिसदाहृदितस्य सुदेवः सकलमिदमहं च वासुदेवः परमपुमान् परमेश्वरः स एव इति म
 तिरचलाभवत्पतनैह दृश्यगते ब्रजतानिहाय दुरात् यमनियमविधूतकल्मषाणामनुदि
 नमच्युतसक्तमानमाना अपगतमदमानमत्सराणां ब्रजभट्टहरतरेण मानवानामित्यादि
 वचनैर्वैस्त्वलक्षणास्यैव प्रकारत्वाच्च हिंसादिरहितेन विलोः स्तुतिनमस्कारादिकर्तव्यमि
 ति श्रद्धया देयना श्रद्धया देयं श्रद्धया मिः समिद्धत इत्यादि श्रुतेः श्रुत्या नियं श्राद्धमधीतम

स. टी.

१२

व्रतमदक्षिणं यजमनं त्रिजाहुते अश्वयादत्तमसंस्तुते हविर्भागाः षडेते नवद्वेयसत्तम ७
एषमद्वेषणं यच्च मङ्गलं हे विष्णो तया क्रयविक्रयसक्रान्तो षण्ण्यश्वाग्निहोत्रिणो अश्वया
चयदाने यजतो ददतां तथा तत्सर्वं तव द्वेये इममस्यादाद्भविष्यति अश्वयादत्ते दत्तं तयस्तु
मेकते च यत् असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रोक्तं नोऽहेत्यादि स्मृतिभ्यश्च अश्वयेवस्तुतिनमस्का
रादिकर्तव्यं औतसुदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृत इति भगवद्वचनात्स्तुतिनमस्का
रादिकं कर्मा सात्विकं विष्णोः मपि अक्षाः सर्वके ब्रह्मणो मिथानत्रयप्रयोगेन सगुणोऽसात्वि
कं संपादितं भवति आत्मानं विस्मृत्वा त्वास्तुतिनमस्कारादिकर्तव्यं नाविस्मः कीतयेद्विस्म
नाविस्मर्विस्ममचयेत् नाविस्मः संस्मरेद्विस्मनाविस्मर्विस्ममासुदिति महाभारते कर्मकोडे
सर्वाण्येतानि नामानि परस्परब्रह्मणो न च सर्वान्कामान्वामोति समागच्छन्तं तन्म
यत्वेन गोविन्दमित्येतदात्मनान्यथा तन्मयो वा छितात्कामान्यद्वामोति मानं च इति
विस्मधर्मे सर्वभूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमास्थितः सर्वथा वर्तमानोऽपि स योगी मयि वर्त
ते इति भगवतीतासु अहं हरिः सर्वमिदं जनार्दनो नान्यततः कारणकार्यजाते इह

क

नोपस्यनतस्यभयोभवोद्गवाहंद्गरागभवेतीतिविस्सपुशणे गुरोर्यत्रपरीवातोनिंदावापिप्रवर्तः
ते कर्णेनत्रपिधातव्योगंतव्यंवाततोत्पतः तस्माद्द्वैवाचर्यत्रपणावतिष्ठतीतिव्यासस्मृतः
वरंरुतवरुज्वालापुञ्जस्मांतर्कवस्थितिः नशौरिचिंताविमुखजनसंवासवैशसामितिका
त्यायनवचनान्न यत्रदेशेवासदेवनिंदातत्रवासोनकर्तव्यः एतदुक्तंभवति यस्यदेवेपराभ
क्तिर्यथादेवेतथागुरौ तस्मैतेकयिताद्व्याधीःप्रकाशतेमहात्मनइति श्वताश्वतरोपनिष
त्तेत्रवर्णीत हरेगुरौचपराभक्तिः कार्येति श्वतरोपनिषत्तस्मिन्कीर्तते सर्वपातकैः पुमा
न्विमुच्यतेसद्यःसिंहत्रैलोक्यगौरिव जानतो जानतोवापिवासदेवस्यकीर्तनात् तत्सर्ववि
लयंयातितायस्यलवणंयथा कालिकल्मषमत्पुत्रंनरकार्तिप्रदेन्रणं प्रयातिविलयंसद्यः
सत्कल्मषसंस्मृते सत्कल्मषतोपिगोविंदोत्तरेणजन्मशतैःकृत पापराशिदहत्याश्रुस्तलरा
शिमिवानलः सकृद्वचुरितेयेनहरिरित्यत्तरद्वये बद्धःपरिकरस्तेनमोक्षापगमनेप्रति
एकोपिक्लृप्तस्यकृतप्रणामोदशाश्रुमैधावभयेनतल्पः दशाश्रुमैधीपुनरेतिजन्मक
ल्पप्रणामीनपुनर्भवाय इत्यादिवचनैःश्रद्धाभक्त्योरभावेपिनामसंकीर्तनंसमस्तद्वरितेना

स-री-
१३

13

शयतीतिमेतच्च किञ्चित्सहस्रनामसंकीर्तने समस्तदुरितेनाशयतीति मनसावाच्ये संकल्प्य
त्यथावाचा व्याहरति यद्वै मनसा ध्यायति तद्वाचा वदतीति श्रुतिभ्यां स्मरणं ध्याने च नाम संकी
र्तने तर्भते यस्मिन्मस्तमतिर्नयानि नरकं स्वर्गोपियचितने विद्वो यत्र निवेशितात्मनसो
ब्राह्मोपिलोको ल्यकः सक्किं चेतसि यः स्थितो मलयि यो पुंसां दरात्यव्ययः किंचिच्च यद्व्य
प्रयाति विलयेतत्राच्यते कीर्तित इति विस्मयपुराणं तस्मिन् पराशरेणोपसंहृतं आलोय
सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः इदमेकं मुनिष्यत्रं ध्येयो नागायणः सरा इति महा
भारताते भगवता श्रीवेदव्यासेनोपसंहृतं हरिरेको सराध्ययो भवद्भिः सत्त्वसंस्थितैः शै
मित्येवं सराविप्राः पदध्वं ध्यातव्यं केशवमिति हरिवंशे एतत्सर्वमभिप्रेत्यैषे समर्पधर्माणां
धर्मोधिकतमामत इत्याधिवसंक्तं किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणं यतः स
र्वाणि भवतातीति पृष्ठसोक्तं तद्विश्वशब्देनोक्तमिति व्याख्याते । तत्किमित्याकोत्ताया
माह विस्मरिति अस्मिन् ज्ञाने तोतामचिद्धि विक्रान्तमहसो विस्मोस्तमतिभजामह इत्यादिवा
क्यैर्विस्मोर्तामसंकीर्तने सम्यग्ज्ञानप्राप्तये विहितं चेवेष्टिव्याप्तौति विस्मः विषयार्थतो व्या

१३

विलुपितिरित्येकालवस्तुपरिच्छेदश्च इत्यर्थः अंतर्वहिश्रुतत्वं व्यापितारण्यः स्थित इति व्याप्तिश्रुतेः वि
शतेवीकृतस्य त्रये १

समिधादिनः न प्रत्ययो तस्य त्रयं व्याप्ते मेरोदसी पार्थकांतिश्चाभिधिकास्थिता क्रमणोच्चा
प्यहे पार्थविलुपित्यभिसेजितः इति महाभारते २ यदुद्देशेन वषट्क्रिया सवषट्का
रः यस्मिन् जेवावषट्क्रिया सवषट्कारो यज्ञः पूजो वै विलुपितिश्रुतेः वषट्कारादि
मेज्जात्मना देवान् प्रीणयति इति वाचस्पट्कारः देवतावा प्रजायति श्रुतेः ३ भूतच
भव्यं च भवच्च इति भूतभव्यं भवति तेषां प्रभुर्भूतभव्यं भवत्यभः कालभेदमना हस्यसन्मात्र
प्रतियोगिक मे श्वर्यमस्येति प्रभुत्वं ४ रजोगुणसमाश्रित्य विरिचित्रपेण भूतानि क
रोतीति भूतकृतकथ्यते हरिः तमोगुणमधिष्ठाय रुद्रात्मना भूतानि निकृताति कृणोति
हिनस्तीति वा भूतकृतज्ञयः ५ सत्वगुणमधिष्ठाय भूतानि विभर्ति धारयति योषयती
ति वा भूतभूत ६ प्रपंचत्रयेण भवतीति केवलं भवत्येव वा भावः सत्त्वात्मको वा
भूतानामातुर्यामीति भूतात्मा एष ते आत्मा अंतर्यामीति श्रुतेः ७ भूतानि भावयती
ति जनयति वैद्ययतीति वा भूतभावनः ८ भूतकृतादिभिर्गुणैस्त्वं प्राप्ते प्रतिधि
धत्ते सत्तात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमागतिः अथ यः पुरुषः साक्षी तेन ज्ञात एव च १५

सूरी-
१४

एतच्चात्मापस्येति इत्यात्माकेवतो निर्गणश्चेति अत्रेः गणोपगगस्तस्वेत्यातः पुरुषस्य कल्पते ।
परमात्मा वात्मा च परमात्मा कार्यकारणविलक्षणो नित्यश्चुद्धबुद्धसंज्ञस्वभावः ॥ मन्त्रानां
परमात्मा इत्युक्त्या गतिर्गन्तव्या देवतापुनरावृत्त्यसंभवात्तद्वनस्येति मन्त्रानां परमागतिः ॥ १२ नास्य
व्ययोनारो विकारो वा विघ्न इत्यव्ययः अजरोमरो व्यय इत्यादि अत्रेः ॥ १३ अस्ते व्यंस्तस्मात्त
रयोगिनः आसीत्पराश्वमेवेति विप्रहं कृत्वा व्युत्सादितः पुरुषः श्वमेवाहमिहा समिन्त
तपुरुषस्य पुरुषत्वमिति श्रुतेः अथवा श्वं पुरीषं इत्युक्त्या शालिषु सत्वे श्वेसीदतीति वा पुरु
निबद्धनिपलानिमनोभिलाषितानिमनोतिरातिरुदाति वा पुरु निभुवतानि संहारसमये स
ति अत्र करोतीति वा शरणात्सदनाहो पुरुषः शरणात्सदनाच्चैव तं तासौ पुरुषो मत इति
पंचमवदे ॥ १४ साक्षादव्यवधानेन स्वप्नप्रबोधेन पश्यति सर्वमिति साक्षात् साक्षात्तद्रूपं स
जायामिति पाणिनिवचनादित्यस्य ॥ १५ क्षेत्रशरीरज्ञानातीति क्षेत्रज्ञः अतो नृपसर्गेक
इति कः प्रत्ययः क्षेत्रज्ञचापि साविहीति भगवद्वचनात् ॥ १६ स एव नक्षरतीत्यक्षरः परमात्मा
अश्रुतेर्वासरप्रत्ययांतस्वप्नप्रबोध इति एवकागतक्षेत्रज्ञाक्षरयोरभेदः परमार्थः चकारा

१४

धारहारिकोभेदः प्रसिद्धे प्रमाणत्वात् १० ॥ १५ योगो योगविदो नेता प्रधानपुरुषेश्वरः नारसिंहवपुः
 श्रीमान्केशवः पुरुषोत्तमः १६ ज्ञानेन्द्रियाणि सर्वाणि निगृह्य मनसा सह एकत्वभावना योगः
 क्षेत्रज्ञपरमात्मनोस्तदवाप्तया योगः १७ योगे विदंति लभंते इति योगविदस्तेषो नेता ज्ञानि
 ना योगक्षेमवद्भूतादिनेति योगविदो नेता १८ प्रधाने प्रकृतिमीया पुरुषो जीवस्तयोरीश्वरः
 प्रधानपुरुषेश्वरः २० नरस्य सिंहास्यचावयवायस्मिलक्ष्यते तद्वपुर्गुप्तसन्नारसिंहवपुः
 २१ यस्य वक्षसि तित्थं वसति श्रीः स श्रीमान् २२ अभिरूपाः केशाय स केशवः कश्च अश्च
 ईशश्च केशास्त्रिभुवने वशो वर्तते यस्य स वा केशवः केशिवथाहा केशवः एषोदरादि
 त्वाद्युत्साधुत्वकल्पना २३ पुरुषाणामुत्तमः पुरुषोत्तमः अत्र न निर्द्धारण इति षष्ठी समा
 सप्रतिषेधो न भवति ज्ञात्याद्यनेपक्षया सामर्थ्यात् यत्र पुनर्जातिगणक्रियापेक्षया एव
 कृत्रियते तत्रा समर्थ्या त्रिषेधः प्रवर्तते अथवा पंचमी समासः यस्मात्तरमतीतो ह मत्त
 रादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदच प्रथितः पुरुषोत्तम इति भगवद्वचनात् २४ १६ सर्वः
 शवः शिवः स्थाणुर्भूतादिर्निधिरव्ययः संभवो भावना भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः १७ अतनश्च

सटी.
१५

सतश्चैव सर्वस्य प्रभवाप्युपात्त सर्वस्य सर्वराज्ञानात्सर्वमेतत्प्रचलते इति भगवन्महोपाध्याय उवाच ॥
१५ अथाति सकलाः प्रजा सह रतीति शर्वः ॥ १६ निस्त्रैगुण्यजया मुह्यन्ता छिवः स ब्रह्मा स शिव इति मे
दोषे देशास्त्रिवादिनामभिर्हिरैव स्तूयते ॥ १७ स्थिरत्वात्स्याणः ॥ १८ भूतानामादिः कारणमिति
भूतादि ॥ १९ प्रलयकाले स्मिन्सर्वे निधीयन्ते इति निधिः कर्मण्यधिकरणे चेति विः प्रत्ययः स ए
व निधिर्विशिष्यते अवाप इति अनुचरो निधिः ॥ २० स्वच्छासमीचीनं भवनमस्येति सेभवः ध
र्मसंस्थापनार्थाय सेभुवामियुगे युगे इति भगवद्ब्रह्मनात् ॥ २१ भोक्तृणां फलानि भावयतीति भा
वनः सर्वफलदात्वेन फलमत उपपत्तेरित्यत्र प्रतिपादिते ॥ २२ प्रपंचस्याधिष्ठात्वेन भरणे इती
॥ २३ प्रकर्षणमहाभूतानां स्माज्जायेत इति प्रभवः प्रकृष्टो भवो जन्मास्येति वा ॥ २४ सर्वा सक्रिया
सुसामर्ण्यानि शयात्प्रभः ॥ २५ निरुपाधिकमैश्वर्यमस्यास्तीतो म्वरः एष सर्वेश्वर इति श्रुतेः ॥
२६ ॥ स्वयंभः शंभरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः अनादिनिधनो धाता विधाता धातरुजमः ॥ २७
स्वयमेव भवति ते पुरो न भावयतीति स्वयंभः स एष स्वयमुद्भवा विनिमानवंचः एषा मुपरिभ
वति यश्चापरिभवति स स्वयमेव भवतीति वा स्वयंभः परिभः स्वयंभरिति मेव वणिता अप्यपती
वा स्वयंभ परमेश्वरः स्वयमेव स तं त्रो भवति न परतंत्रः सर्वदेति पुरो विखानि च्यत्वा स्वयंभरिति मेव वणिता ॥ २८

॥ २८ ॥

१५

तिशोभः ३८ आदित्यमंडलांतस्योदिरामयः पुरुषादित्यः द्वादशादित्येषु विसर्वा आदि
 त्मानामहं विसृष्टिरित्युक्तेः अदितेरखेडितायामहं अयेपतिरिति वा इयेवा अदितिमही
 देवी विसृष्टपत्नीति श्रुतेः यथादित्य एक एवानेकेषु जलभाजनेषु नेकवत्यतिभासते एव
 मनेकेषु शरीरेषु एक एवात्मानेकवत्यतिभासते इत्यादित्यसाधर्म्याद्वा आदित्यः ३९ पुष्क
 रइवोत्तणी अस्मैति पुष्कराक्षः ४० महान्मृजितः स्वनोनादः अतिलक्षणो वायस्यसम
 दास्वनः सन्महादित्यादिनाममासेकते आत्महतः समानाधिकरणजातीययोरित्यात्वे
 अस्मदहं भूतस्य निःस्वसितमेतदहं यदहं यजुर्वेद इत्यादि श्रुतेः ४१ आदिजन्मनिध
 ने विनाशस्तद्वयं यस्तद्विधने सोनादिनिधनः ४२ अनेतादिरूपेण विभ्वं विभतीति धा
 ता ४३ कर्मणां तत्फलानां च कर्ता विधाता अनेतादीनापि धारणकान् विशेषेण दधाति उ
 ति वा विधाता ४४ धातुरुजम इति नो मेकं सं विशेषेण समानाधिकरणेन सर्वधातुभ्यः
 उक्तं ए अद्वातु रित्यर्थः धातुर्विरिचरुक् ए इति वा नामहं यं वा कार्यकारणप्रपञ्चधार
 णाच्चिद्वातुरुजमः सर्वेषामद्भुतानामतिशयेनोद्भूतत्वाद्भुतमः ४५ १८ अप्रमेयो ह्यपीक

दधिवादिभ्यः २

सही-

१६

१७

यप्रनाभोमरप्रभः विश्वकर्माननस्वस्यास्यविषः स्वविरोधवः ॥ शब्दादिरहितत्वात्प्रत्य
क्षगम्यनाप्यनमानुर्विद्यैस्तद्व्याप्तलिंगाभावात् नाप्यमानसिद्धोतिर्भागेनसादृशाभावात्
नाप्यर्थपन्निग्राहस्तद्विज्ञानपपद्यमानस्यासंभवात् नाप्यभावगोचरोभावरूपत्वात्प्रभावः
सादित्वाच्च नापिशब्दप्रमाणवेधः प्रमाणजन्यातिशयाभावात् यथेवंशास्त्रयोमित्वंकथं
सुच्यते प्रमाणादिसादित्वेन प्रकाशस्वरूपस्यप्रमाणाविषयत्वेप्यध्यस्तातद्वयनिवर्तक
त्वेनशास्त्रप्रमाणाकत्वमित्यतोप्रमेयः ४६ दृषीकान्तीद्रियः गितेषामीशः दृषीकेशः तत्र
जत्रयभाक् यच्चइन्द्रियाण्यस्यवशंवर्ततेसपरमात्मा यस्यवासूर्यरूपस्यचंद्रयस्यजगती
तिकरादृषाः केशारश्मयोसौदृषीकेशः दृषोदरादित्वात्साधुत्वं तथाचोक्तं मोक्षधर्मेसूर्या
चंद्रमसौशरवदश्रुभिः केशसंज्ञितैः बोधयन्त्वापयंश्रवजगद्वृत्तिष्ठतः दृष्टकु बोधनात्
स्वापनाच्चैवजगतोदर्यणंभवेत् अग्निषोमकृतैरेवै कर्मभिः पादुनेदन दृषीकेशादमीशाः
नेधरदोलोकभावनइति ४७ सर्वजगत्कारणंयज्ञेनाभोयस्यसपुत्रनाभः अजस्यनाभावपेक
मर्षितमितिअज्ञेः ४८ अमराणांप्रभरमरप्रभः ४९ विश्वकर्मक्रियायस्यसविश्वकर्माक्रिय

१६

तइतिजगत्कर्मविश्वैकर्मयस्येतिवा विचित्रनिर्माणाशक्तिमत्वाद्वाविश्वकर्मात्त्वष्ट्रसादृश्याद्वा
 ५० मननान्मनःनान्यातोस्तिमंतेतिश्रुतेः मंत्रोवाप्रजापतिर्वीमनः ५१ त्वत्तनेस्तत्तत्करणा
 र्थात्तच्चप्रत्ययासंहारसमयेसर्वभूततत्तत्करणात्तथा ५२ अतिशयेनस्थलःस्थविष्टः ५३ पु
 राणाःस्थविरः त्वेषंस्थस्थविरस्यनामेतिचक्षुःचाः वयोवचनावास्थिरत्वात्तथावःस्थविरोधः
 वइत्येकनामसविशेषेणां ५४ अग्राक्षःशाम्भतःक्षलोलोहिताक्षःप्रतर्दनः प्रभतस्त्रिककु
 व्यामपवित्रंमंगलंपरं १- कैर्मद्रियैर्नगरात्तइत्यग्राक्षः ५५ सर्वेषुकालेषुभवतीतिशाम्भतः
 शाम्भतेशिवमच्यतमितिश्रुतेः ५६ सदानंदात्मकःक्षलःक्षुधिर्भवाचकःशब्दःशाम्भनि
 र्तिवाचकः विस्मस्तज्ञवयोगाच्चक्षलोभवतिशाम्भतइतिव्यासवचनात्तत्क्षलोवर्णश्चमे
 यस्मात्तस्मात्क्षलोदमर्जनइतिवाँसः ५७ लोहितेक्षणीयस्यसलोहिताक्षःसमाक्षयभोलोहिता
 क्षइतिश्रुतेः ५८ प्रलयेभूतानिहितस्तीतिप्रतर्दनः ५९ ऐश्वर्यादिगुणैःसंपन्नःप्रभतः ६०
 ऊर्ध्वोमध्यभेदेनतिस्तराणांककुभांधामेतित्रिककुव्यामेत्येकंयदे ६१ येनपुनानियोवापुना
 निऋषिर्देवतावातत्यवित्रं पुनःसंज्ञायोक्तंरिचऋषिदेवतयोरितिभगवत्याणानिवचनादि

सूरी-

१७

१७

त्रचप्रत्ययः ६१ अश्वभानिगच्छेत्ततोतिशुभसेततिस्मृतिमात्रेणयत्संश्रुतमेगलेविडरिति विस
पुशणे कल्याणत्रयत्वाद्दामेगले सर्वभूतेभ्यउत्कर्षात्परब्रह्ममेगले परमित्येकमिद्वानामसवि
शेषाणं ६२ २ ईशानः प्राणदः प्राणोज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः हिरण्यगर्भो भगर्भो माधवो मधुसू
दनः २१ सर्वभूतातो नियंतृत्वादीशानः ६३ प्राणान्ददाति चेष्टयतीति प्राणदः कोक्षेवात्प्राण-
प्राणादिति श्रुतेः यद्वा प्राणान्कालात्मना धतिस्त्वउपयतीति प्राणदः प्राणान्दाययति शोधयती
ति वा प्राणान्दतिलनातीवा ६४ प्राणिनीति प्राण-क्षेत्रज्ञः परमात्मा वा प्राणस्य प्राणमिति श्रु
तेः सखप्राणो वा ६५ ब्रह्मजमोज्येष्ठः ज्येष्ठेति अधिकारे ब्रह्मस्य चेति शब्दस्य ज्ञादेशविधानात् ६६
प्रशस्यतमः श्रेष्ठः प्रशस्यश्च इति श्रुतेः प्राणो वा वज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्चेति श्रुतेः सख
प्राणो वा श्रेष्ठश्चेत्यउक्तनामद्वयार्थइत्यर्थः धिकरणमिद्वत्त्वात् सर्वकारणात्तादाज्येष्ठः सर्वा
तिशयत्वाद्वा श्रेष्ठः ६७ ईश्वरत्वेन सर्वासांप्रजानोपतिः ६८ हिरण्यगर्भो भगर्भो माधवो मधुसू
दनः २१ मायायाः त्रियोधवः पतिर्माधवः मधुविद्याववोद्वात्ताद्दामाधवः मौनाद्यानाच्च

योगाच्च विद्धि भारत माधवमिति व्यासवचनाद्वा माधवः ॥ २१ ॥ मधुना मासुरं सूदितवानिति मधु
 सूदनः ॥ २२ ॥ ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः अनन्तमोदुगधर्षः कृतज्ञः कृति
 रात्मवान् ॥ २३ ॥ सर्वशक्तिमत्त्वादीश्वरः ॥ २४ ॥ विक्रमः शौर्ये तथो गादिक्रमी ॥ २५ ॥ धनरस्यास्तीति ध
 न्वीरामः श ॥ सुभ्रतामहमिति भगवद्वचनात् ॥ २६ ॥ मेधावद्भ्ये चावधारणसामर्थ्यं सायस्यास्ती
 ति मेधावी अस्मायामेधास्त्रजो विनिरिति पाणिनिवचनाद्दिनि प्रत्ययः ॥ २७ ॥ विचक्रमेजग
 दिह्यं तेन क्रि क्रमः विनोपदिष्टा क्रमणाद्वा विक्रमः ॥ २८ ॥ क्रमेणात्क्रमे हेतुतया वा क्रमः ॥
 क्रौतविसुमिति मनुवचनात् ॥ २९ ॥ अविद्यमान उत्तमो यस्मात्सावन उत्तमः यस्मात्परनाप
 रमस्ति किंचिदिति श्रुतेः ॥ ३० ॥ दैत्यादिभिः प्रधर्षयितुं न शक्वाते इति दुर्गधर्षः ॥ ३१ ॥ कृतज्ञः
 प्राणिनां पुण्या पुण्यात्मकं कर्म जानातीति कृतज्ञः यत्र पुण्याधिकमल्पमपि प्रयत्नतो मोक्षं
 ददातीति वा कृतज्ञः ॥ ३२ ॥ पुरुषः प्रयत्नः कृतिः क्रिया वा कृतिः सर्वात्मकत्वात् तदाधारत्वे
 यालक्ष्यतेति वा कृतिः ॥ ३३ ॥ स्वमहिमप्रतिष्ठितत्वादात्मवान् ॥ ३४ ॥ सुरेशः शरणार्थः वि
 श्वरेताः प्रजाभवः अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः ॥ ३५ ॥ सुराणो देवानामीशः सुरे

स.री.

१८

१४

शः ८५ आर्त्तानामार्तिहरत्वात् शरणं ८६ परमानन्दरूपत्वात् शर्मः ८७ विश्वैस्सकारणत्वादिष्व
रेताः ८८ सर्वाः प्रजाः यत्तु शाकादुद्भव इति प्रजाभवः ८९ प्रकाशरूपत्वाद्दहः ९० काला
त्मना स्थितो विसृज्यते इत्युक्तः ९१ दुराधर्षगजवद्दहीतुमशक्यत्वाद्दालः ९२ प्रतीतिः
प्रज्ञेति प्रत्ययः प्रज्ञानब्रह्मेति श्रुतेः ९३ सर्वाणि दर्शितानि अक्षीणि यस्य सर्वदर्शनः सर्वा
त्मकत्वात् विश्वतश्च दारिद्र्यात्तमिति श्रुतेः ९४ १३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादि
रच्युतः वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनिर्मुक्तः १४ न जायत इत्यजः न जातो न जनिष्यत इ
ति श्रुतेः १५ सर्वेषामीश्वराणामपीश्वरत्वात् सर्वेश्वरः १६ नित्यनिष्पन्नरूपत्वात् सिद्धः १७
सर्ववस्तुषु संविद्रूपत्वात् त्रिरतिशयफलरूपत्वाद्द्विसिद्धिः स्वर्गादीनां विनाशित्वाद्दफलेत्वं १८
सर्वभूतकारणत्वात् सर्वादिः १९ स्वत्रयसामर्थ्यात् त्र्यच्युतो न च्यवते न च विष्णुतेयः सोऽच्युतः
शाश्वतोऽशिवमच्युतमिति श्रुते तस्याभगवद्भवनं यस्मात् त्र्यच्युतं पूर्वाहमेच्युतस्तेनैकमर्गोति
१०० इति नाम्नामाधेयान्ते विद्यते विश्वे परमात्मानारसिद्धवत्प्रसंभवः महास्वनः मनुः त्रिककु
व्यामभगर्भः दुराधर्षः सेवत्सरः १० वर्षाणां सर्वकामानाधर्मो वृषः काततोयातभमिमया

१८

दितिकपिर्वराहः वषत्वात्कपित्वाच्चवषःकपिःकपिर्वराहः अष्टमधर्मश्चाष्टवषडच्यते तस्माद्
 षाकपिश्राहकरणयोमोप्रजापतिरिति महाभारते १ इयानितिमात्रेपरिच्छेतेनशक्यतेआत्मा
 स्येत्यमेयात्मा २ सर्वसंबंधविनिर्गतः सर्वयोगविनिःसृतः असंगोद्ययेपुरुषइतिश्रुतेःना
 ताशास्त्रोक्ताव्योगादवगतोवा सर्वयोगविनिःसृतः ३ २४ वसर्वसमनाः सत्यः समात्मा संमितः
 समः अमोघः पुंडरीकाक्षो वषकर्माक्षपाकृति २५ वसंतिसर्वभूतान्यत्रतेष्वयमपिवसती
 तिवसुः वसूनामस्मिपावकइत्युक्तोवावसुः ४ वसुशब्देनधनवाचिनाप्राशस्त्यलक्ष्यतेप्रश
 स्तमनोयस्यसवसुमनाः रागद्वेषादिभिक्षैशैर्मदादिभिन्नपक्षैशैश्चयतोनकलुषितेचित्तत
 स्तन्मनःप्रशस्तं ५ अविनश्यत्पत्वात्परपमात्मा सत्यः सत्यं ज्ञानमनंतं तत्र ह्येति श्रुतेः सतीम
 र्तात्मकत्वाद्वा सच्चत्यच्चाभवदिति श्रुतेः सदिति प्राणस्तीत्यत्रेयमिति द्विवाकरः तेन प्राणाच्चा
 दित्यत्रपत्वाद्वा सदिति प्राणस्तीत्यत्रेयमित्यसावादित्यइति श्रुतेः सत्स साधुत्वाद्वा सत्यः ६ स
 मआत्मा मनोयस्य सममात्मा सर्वभूतेषु सम एक आत्मा वा सम आत्मनि विधादिति श्रुतेः ७
 सवैरर्थजातैः परिच्छिन्नो मितः संमितः सर्वरथि रिच्छिन्नो मितः इत्यसंमितो वा ८ सर्वकाले

सटी-

१२

१९

प्रसर्वकाररहितत्वात्समः ॥ प्रजितास्ततः सर्वे फले ददाति न त्रया करोति इत्यमो वः अविनैद्य संकल्पवा
दासत्वं संकल्प इति श्रुतेः १० दृष्ट्या ख्यं पुंडरीकमश्रुते व्याप्नोतीति पुण्डरीकाक्षः दृष्ट्युंडरीक परमं
संस्थमिति श्रुतेः आक्षिप्ये पुंडरीकसकाशा ॥ भेषु स्येति वा ॥ धर्मलक्षणं कर्मास्येति वृषकर्मास्ये
ति वृषकर्मा ॥ धर्मायां अकृतिरस्येति वृषाकृतिः धर्मसंस्थापनायां यत्संभवामीति भगवद्वचना
त ॥ १३ ॥ २५ रुद्रो वदृशिगवभुर्विश्वयोनिः शुचिश्च वाः अमृतः शाश्वतस्याणवरा रोहो मदातपाः
२६ संहारकाले प्रजाः संहरन् रोदयतीति रुद्रः रुद्रं रातिर्वोरुद्रः रुद्रं रुद्रः खंडः खकारणं वा द्रियती
ति वारुद्रः रुद्रं रुद्रः खंडः खहेतुं वा विद्रावयति यः प्रभः रुद्रः इत्युच्यते तस्माच्छिवः परमकारणमि
ति लिङ्ग-पुण्यवचनात् ॥ १४ वदृनिशिरोस्येति वदृशिगः सहस्रशीर्षः पुरुष इति श्रुतेः ॥ १५
विभर्ति लोकानिति वभः ॥ १६ विश्वकारणत्वेन विश्वकारणत्वेन विश्वयोनिः ॥ १७ शुचीति श्रु
वा सिनामानि श्रवणान्यस्येति शुचिश्च वाः ॥ १८ तविद्यते मृतं मरणमस्येत्यमृतः ॥ १९ शाश्व
तश्चासौ स्याणश्चेति शाश्वतस्याण ॥ २० चरन् आरोहो कोः स्येति वरा रोहः वरमारोहणमस्मि
न्निति वा आरूढानां पुनराद्यत्वं संभवात् यं प्राप्य न निवर्जते तद्दाम परमं ममेति भगवद्वचनात्

१५

११ महत्संज्ञाविषयं ज्ञानमस्येति महत्तयाः यस्य ज्ञानमयं तदिति मंत्रवर्णित ऐश्वर्यं प्रतापो वा मह
 दस्येति वा महत्तयाः १२ १६ सर्वगः सर्वविज्ञानर्वं श्रुत्वा नो जनार्दनः वेदो वेदविद व्यंगो वेदंगो
 वेदवित्कविः २० सर्वत्र गच्छतीति सर्वगः कारणत्वेन व्याप्तत्वात् २१ सर्वं वेत्ति विंदते वा इति
 सर्ववित् भातीति भातुः सर्वविद्यासौ भातुश्चेति सर्वविज्ञानुः तमेव भातमनुभाति सर्वमिति
 श्रुतेः २४ विष्णो गच्छति लायते दैत्यसना यस्य स विष्णवत्तेनः २५ जनान् दुर्जनान् अर्दयते हि
 नस्ति नरकादीन् गमयतीति वा जनैः पुरुषार्थमभ्युदयतिः श्रयसलक्षणं वा च्यते इति वा ज
 नार्दनः २६ वेदयतीति वेदः तेषामेवानुकारार्थं महत्तया ज्ञानं जनतमः नाशायाम्पात्तभावस्यो
 ज्ञानदीपेन भास्यतेति भगवद्ब्रुवनात् २७ यथा वदुर्देवेदार्थं वेत्तीति वेदवित् वेदोक्तं तत्वेदवि
 देवचाहमिति भगवद्ब्रुवनात् २८ व्यंगो ज्ञानादिभिः परिपूर्णो विकल उच्यते व्यंगो व्याप्तिः
 न विद्यते यस्य सो व्यंगो वा अव्यक्तो यमिति भगवद्ब्रुवनात् २९ वेदाग्रं भजा यस्य स वेदो
 गः ३० वेदानि चारयतीति वेदवित् ३१ ब्रूते दर्शयति कविः सर्वदृक् नान्यो तोस्ति द्रष्टा इति श्रु
 ते ३२ २० लोकाध्यक्षः स राध्यक्षो धर्मध्यक्षः कृताकृतः चतुरात्मा चतुर्व्यहश्चतुर्देष्टृश्चतुर्भुजः

स.
दी.
२०

२०

अ५

२८ लोकानध्यक्षयतीति लोकाध्यक्षः ३३ लोकपालादिसराणामध्यक्षः सुराध्यक्षः ३४ धर्माध-
र्मासाक्षादीक्षते तदनुरूपेण लोकांत तस्माद्धर्माध्यक्षः ३५ कृतश्चकार्यत्रपेण कृतश्चकारण
त्रपेणेति कृताकृतः ३६ संगतिषु दृष्ट्या विभूतयश्च तस्मात्मानोस्येति च तत्रात्मात्रज्ञाद-
त्तादयः कालस्तथैवाग्रे लज्जतवः विभूतयो हरेरेता जगतः सृष्टिहेतवः विसृमन्तादयः कालः
सर्वभूतानि च द्विजस्थितो निर्मितभूतस्य विसृजेता विभूतयः रुद्रः कालो तकाद्याश्च समस्ताश्चै-
व जंतवः चतुर्धा प्रलयायेता जनादय विभूतय इति विसृपराणां ३७ व्यस्त्यात्मानं चतुर्धा वैवासु-
देवादिस्मृतिभिः सृष्ट्या दीन्यकरोत्येषा विष्णुतात्मा जनादं त इति व्यासवचनात् चतुर्ग्रहः ३८
देष्टा तत्त्वो यस्येति चतुर्दंष्ट्रो न सिंदविग्रहः साहसपाद्वाप्येगंदंष्ट्रेत्युच्यते चत्वारिंश इति श्रु-
तेः ३९ चत्वारो भजा असेति चतुर्भजः ४० भ्राजिस्मर्भोजते भोक्ता स हि सृज गदादिजः अनयो
विजयो जेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः ४१ प्रकाशैकरसत्वाद्वाजिस्तुः ४२ भोज्यत्रयतया प्रकृति-
र्माया भोजनमच्यते ४३ पुरुषत्रयेण तां प्रकृतिं भुङ्क इति भुक्ता ४४ हिरण्यपाक्षादीन् सहते भिभ-
वतीति स हिस्तुः ४४ हिरण्यगर्भत्रयेण जगदारावुत्पद्यते स्वयमिति जगरादिजः ४५ न विद्य

२०

अथेन्द्रस्येत्यतः अथ हनयायेति श्रुतेः ४६ विजयते ज्ञाने स्वर्गादिभिर्गणैर्विश्वमिति विजयः
 ४७ यतोति शते सर्वभूतानि स्वभावत इति जेता ४८ विश्वयो निर्यस्य विश्वश्चासौ यो निश्चेति वा
 विश्वयोनिः ४९ पुनः पुनः शरीरेषु वसति क्षेत्रज्ञत्रयेति पुनर्वसः ५० उपेन्द्रो वामनः पञ्च
 मोक्षः अचिरुर्जितः अतीन्द्रः संग्रहः सर्गो धृतात्मानियमो यमः ३० समोपरि यथेन्द्रस्त्वस्यापि
 तो गोभिरीश्वरः उपेन्द्र इति कस्मत्वागास्यति दिवि देवता इति हरि वंशवचनात् उपरि इन्द्रः ३
 पेन्द्रः ५१ बलिं वामनत्रयेण याचितवानिति वामनः स भजनीय इति वामेधे वामनमासीने वि
 श्वे देवा इपासत इति मंत्रवर्णात् ५२ स एव जगत्त्रयं क्रममाणाः प्राश्नश्च भवदिति प्राश्नः तोये
 नृपति ते हस्ते वामन भट्ट वामनः सर्वदेवमयं त्रपेदं शयामास वै विभुः भः पादौ घोषि रश्चास्य
 चंद्रादित्यौ च चक्षुषी इत्यादि विश्वत्रयं दर्शयित्वा तस्य विक्रमतो भूमि चंद्रादित्यौ स्तनातरे नभः
 प्रक्रममाणा स्यता भूतौ समवस्थितौ दिवं विक्रममाणा स्यता नृलेख्यवस्थिता वित्यादि प्रा
 श्नुत्वे दर्शयति हरिवंश ५३ नमो वचैष्टिते यस्य सोमो यमः ५४ पावनत्वाच्छुचिः अस्पर्शः
 अमहान् शुचिरिति मंत्रवर्णात् ५५ बलप्रकर्षशालित्वाद्दर्जितः ५६ अतीत्येन्द्रे स्थितो ज्ञाने

॥३

संश्लि-
२१

२१

संश्लि- ५८ सृज्यते पतया सर्गहेतुत्वाद्वा सर्गः ५९ एवमप्येव जन्मादिरहिततया धृत आत्मा ससधतात्मा ६० सेषस्वेषधिकारेषु प्र १
अर्थादिभिः स्वभावसिद्धैरित्यतींद्रः ५० सर्वेषां संहर्तैर्सेग्रहा ज्ञानियमयतीति नियमः ६१ अंतर्धृतीति
यमः ६२ ३ वैद्यो वैद्यः सदा योगी वीरहा माधवो मधुः अतींद्रो महामायो महोत्साहो महाबलः ३
निःश्रेयसायिभिर्वेदनाहृत्वा द्वेयः ६३ सर्वविद्यानां वेदितृत्वा द्वेयः ६४ सदा विभक्तस्वरूपत्वात्
सदा योगी ६५ धर्मज्ञाणाया सुरवीरान्वीर्यवंतो हंतीति विरहा ६६ मायाविद्यायाः पतिर्माधवः
माविद्याचक्षुरः प्रोक्ता तस्या ईशो यतो भवान् तस्मात्माधवनामो सिधवः स्वामीति शब्दित इति ह
रिवेशे ६७ यथा मधुपरो श्रीति स त्यादयति अयमपि तथेति मधुः ६८ इन्द्रियाणामविषयित्वा दंती
द्रियः शब्दादिरहितत्वात् अशब्दमस्पर्शमिति श्रुतेः ६९ मायाविनामपि मायाकारित्वात् महामा
यः सममायादरत्ययेति भगवद्वचनात् ७० जगदुत्पत्तिस्थितिलयार्थमधुक्रत्वात् महोत्साहः ७१
वलिनामपि वलवत्त्वात् महोत्साहः ७२ ३ महोत्साहो महोत्साहो महोत्साहो महोत्साहः ७३ महोत्साहो
वपुः श्रीमान्न तमेयात्मा महोत्साहो ७४ बुद्धिमतामपि बुद्धिमत्त्वात् महोत्साहः ७५ महोत्साहो
कारणमविद्यालक्षणं वीर्यमस्येति महोत्साहः ७६ महोत्साहः सामर्थ्यमस्येति महोत्साहः
७७ महोत्साहो वीर्यमस्येति महोत्साहः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ज्योतिषो ज्योतिरित्यादे

२१

अ ॥ ६३ ॥ देतदिति निर्देष्टुं यन्न शक्यते परस्मैस्य वेद्यत्वात्तदनिर्देशं वपुरस्येति अनिर्देशवपुः ॥ ७७ ॥ ऐश
 र्यलक्षणसमग्रा श्रीर्यस्य स श्रीमान् ॥ ८ ॥ सर्वप्राणिभिरमेया बुद्धिर्यस्य सोमेयात्मा ॥ ९ ॥ महान् ।
 मद्रिमंदरगोवर्द्धने वासतमयने गोरक्षणे च धृतवानिति महाद्रिधकु ॥ १२ ॥ महेश्या सोमहीभ
 ती श्रीनिवासः सतागतिः अनिरुद्धः सुरानंदो गोविंदो गोविंदोपतिः ॥ ३३ ॥ महानिष्ठास इषु ।
 होयो यस्य समहेश्यासः ॥ ८१ ॥ एकार्णवालतां देवीमहीवभारेति महीभर्ता ॥ ८२ ॥ यस्य वत्सस्य नपाक्षि
 नी श्रीनिवसति स श्रीनिवासः ॥ ८३ ॥ पुरुषार्थसाधनप्राप्तिहेतुः सतागतिः ॥ ८४ ॥ न केनापि प्रादु
 र्भावेषु निरुच्यते इति निरुद्धः ॥ ८५ ॥ सुरानानंदयतीति सुरानंदः ॥ ८६ ॥ नष्टा वैधरणी प्रवमविंदय
 रुद्धा गता गोविंद इति तेनाह देवैर्वाग्भिष्टुत इति सोत्तधर्मवचनाद्गोविंदः अहं विल्लेद्रो देवानां
 त्वं गवामिंद्रतां गतः गोविंद इति लोकास्तं स्तोष्यंति भुवि शाम्भतमिति गौरेषां भवतो वाणी ।
 तां च विंदयते भवान् गोविंदस्तु ततो देवमुनिभिः कथ्यते भवानिति हरिवंशे ॥ ८७ ॥ गोवाणी विंद
 तीति गोविंदस्तेषां पतिर्विशेषेणोति गोविंदोपतिः ॥ ८८ ॥ ३३ मरीचिर्दमनोद्दसः स पणो भुजगो
 तमः दिरण्यनाभः सतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ॥ ३४ ॥ तेजसिनामपि तेजसित्वात्मरीचिः तेजस्ते

जस्मिन्नामहमिति भगवद्वचनात् ६५ स्वाधिकारात्प्रसायेतीः प्रजाः दमयितुं शीलमस्यैव स्वतादिरूपे
 णोति दमनः ६० अहं स इति तादात्म्यभाविनः संसारबंधं हंतीति हंसः हंति गच्छति सर्वशरीरे स्थिति
 वाहंसः एषोदरादित्वाच्छब्दसाधुत्वं हंसः अविषदिति मंत्रवर्णात् ६१ शोभनपर्णात्वात्सुपर्णाः
 दास्यपर्णाति मंत्रवर्णात् ६२ भुजेन गच्छतामैजमो भुजगोत्तमः ६३ हिरण्यमिव कल्पौष्णिता
 भिरस्येति हितरमणीयनाभित्वाद्वाहिरण्यनाभः ६४ वदरिकाश्च मेनरनारायणत्रयेण शो
 भनंतपश्चरतीति सुतपाः मनसश्चंद्रियाणां च हाकाशं परमंतप इति स्मरणान्न ६५ पद्ममिव
 नाभिरस्येति पद्मस्य हृदयपद्मस्य नाभौ मध्ये प्रकाशमानत्वाद्वापद्मनाभः एषोदरादित्वात्साधुत्वं
 ६६ प्रजानां पतिः प्रजापतिः ६७ ३४ अमृत्युः सर्वदृक् सिद्धः संधाता संधिमान् स्थिरः अजो दुर्मर्ष
 णः शास्ता विश्वतात्मा सरारिहा ३५ मृत्युर्विनाशहेतुरस्य न विद्यते इत्यमृत्युः ६८ सर्वप
 श्यन्ति स्वाभाविकेन बोधेनेति सर्वदृक् ६९ दिनस्तीति सिद्धः १०० इति नाम्ना द्वितीयं शतं वि
 वृतं ह्येषा कपिः पुंडरीकाक्षः वराहोदः वेदवित् भ्राजिस्त्रुः उपैद्रः नियमः महोत्साहः १० कर्म
 फलैः पुरुषान् संधत्ते इति संधाता १ फलभोक्ता च स एवेति संधिमान् २ सदैकत्रयत्वात् स्थिरः ३

सहस्रं १०००

अजतिगच्छति क्षिपतीति वाञ्छः ४ मैर्षित्तं दानवादिभिर्नशक्त इति दुर्मर्षणः ५ अतिस्मृत्या
 दिभिः सर्वेषामनुशिष्टिकरोतीति शास्त्रा ६ विशेषेण श्रुतो येन सत्यज्ञानादिलक्षणा आत्मा
 तो विश्रुतात्मा ७ सुरारीणां निहेतत्वात्सुरारिहा ८ ३५ गुरुगुरुतमो धामसत्यः सत्यपराक्र
 मः निमिषो निमिषः सग्वीवाचस्पतिरुदारधीः ३६ सर्वविद्यानामपदेष्टृत्वात् सर्वेषां ज
 नकत्वाद्वा गुरुः ४ विरिञ्चादीनामपि ब्रह्मविद्याप्रवर्तकत्वाद्गुरुतमः यो ब्रह्माणमिति मेत्र
 वर्णत्वात् १० धामज्योतिः नारायणः परंज्योतिरिति मेत्र वर्णत्वात् सर्वकामानामास्यदत्वाद्वा धा
 मपरं ब्रह्म धामेति श्रुतेः ११ सत्यवदनलक्षणा धर्मरूपत्वात् सत्यः तस्मात्सत्यं परमेव देतीति
 श्रुतेः सत्यस्य सतिमिति वा प्राणावै सत्यं तेषामेव सत्यमिति श्रुतेः १२ अवितथः ब्रह्मो
 यस्य सत्यपराक्रमः १३ निमीलिते यतो नेत्रे योगनिद्रया तो निमिषः १४ नित्यप्रबुद्धस्वरूप
 त्वात् सत्यरूपतया वाऽनिमिषः १५ वैजयेत्याख्याभूततन्मात्ररूपोऽसृजे नित्यं विभ्रतीति
 सग्वी १६ वाचस्पतिरुदारधीरिति पदद्वयमेकनाम १७ ३६ अग्रणी ग्रीमणीः श्रीमा आयो
 नेता समीरणः सहस्रमर्द्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ३७ अग्रं उक्तं पदेन यतिमु

परा ५

य२

स-टी-

२३

१३

सुत्तरनित्यप्रणीः १८ भूतग्रामसुनेरत्वाद्भ्रमणीः १९ कोतिः सर्वातिशायित्यस्येति श्रीमान् २०
प्रमाणानुग्राहको भेदकारकस्तर्कोत्पायः २१ जगद्यंत्रनिर्वाहिको नेता २२ स्वसनत्रयेण भू-
तानि चेष्टयतीति समीरणः २३ सहस्राणि मूर्द्धनोस्येति सहस्रमूर्द्धा २४ विश्वस्यात्मा वि-
श्वात्मा २५ सहस्राणि अक्षीणि अस्य सहस्राक्षः २६ सहस्रापादा असेति सहस्रपात् सह-
स्रशीर्षा पुरुष इति मंत्रवर्णितं २७ २८ आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः अहः संवर्त-
को वह्निरनिलो धरणीधरः २९ आवर्तयितुं संसारचक्रं शीलमस्येत्यावर्तनः ३० संसारवधा-
न्निवृत्त आत्मा स्वप्नमस्येति निवृत्तात्मा ३१ आच्छादकया विधया संवृतत्वात् संवृतः ३२ सम्प-
कप्रमर्दयति रुद्रकालादिभिर्विभूतिभिरिसेप्रमर्दनः ३३ सम्पगन्धो प्रवर्तनात्सूर्यो हः सं-
प्रवृतकः ३४ वेहहूः ३५ अनादित्वाद निलयो सावनिलः ३६ शेषैरिगजादित्रयेण ध-
रणीधते इति धरणीधरः ३७ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधर्मात् विश्वभूविभः सत्कृती स-
त्कृतः सादुर्जह्नुर्नारायणोत्तरः ३८ शोभनः प्रसादो यस्य यकारवतामपिशिष्यपाला-
दीनां मोक्षप्रदात्वादिति सुप्रसादः ३९ रजस्तमीभ्यामकलुषितमात्मोतः करणमस्येति

२३

प्रसन्नात्माकरुणादिसंभावत्वाद्वाप्रसन्नात्माश्रयप्रसन्नसर्वकामत्वाद्वा ३० विश्वं धृत्वातीति विश्वधृक् ३१
 विश्वं भुंक्ते भुने क्रिपालयतीति विश्वभुक् ३२ हिरण्यगर्भादित्रयेण विविधं भवतीति विभुः
 नित्यं विभुमिति मंत्रवर्णित ४० सत्त्वोतिष्ठेजयतीति सत्कर्ता ४१ प्रजितैरपि प्रजितः सत्कृ-
 तः ४२ न्यायप्रवृत्तितया साधुः साधयतीति वासाधुः साधुः साधयतीति वासाधुः साधुः साधयतीति वासाधुः ४३ जनान्सं-
 हारसमये पद्भ्योऽपनयतीति जङ्घः जङ्घास्य विडो भक्ताश्च यतिपरं पदमिति वा ४४ नर आत्मा
 ततो जाता न्याकाशादीनि नाराणीतानि कार्याणि अयने कारणात्मना व्याप्नोत्यतश्च तान्यस्मापन-
 मिति नारायणः यच्च किंचिज्जागत्सर्वं दृश्यते श्रयतेऽपि वा अंतर्वहिश्च तत्सर्वं व्याप्नोति नारायण-
 स्थित इति मंत्रवर्णित नराज्ञातानि तत्त्वानि नाराणीति विडुर्वधाः तान्यवचायने तस्य ते न नाराय-
 णः स्मृतः इति महाभारते अयने नत्वात् प्रलय इति वायस्येयं तमभिः संविशंतीति श्रुतेः आपो नारा इति
 प्रोक्ता आपो वै नरस्तवः त्वय दृष्टायने प्रवृत्ते न नारायणस्तुतः इति मनुवचनाद्वा नारायणः ना-
 रायणाय नम इत्यमुमेव सत्यं संसारचोरे विघ्नहरेण यमं च शृण्वेज्जु भव्यमतयो यतयोस्तु रागा
 उच्चैस्तु रासु पदिशाम्य हर्म्यं वाद्गरि नित्यं सिंहपुराणे ४५ नयतीति नरः प्रोक्तः परात्मा सनातन

सटी.
२४

२५

इति व्यासवचनात्तनरः ४१ ३॥ असौ ख्यो यो प्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः सिद्धार्थः सिद्धसंकल्पः
सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० यस्मिन्सौख्यार्हभेदादित विद्यते इत्युसौख्येयः ४० अप्रमेय आत्मा स्वत्रयेय
स्य निःप्रमेयात्मा ४१ अतिशेते सर्वमतो विशिष्टः ४२ शिष्टं शासनं करोतीति शिष्टकृत शिष्टान
करोति पालयति सामान्यवचनो धातुविशेषवचनो दृष्टः कुरुष्व काष्ठातीति आह रणे यथा तद्वदि
ति वा शिष्टकृत ५० निरंजनः शुचिः ५१ सिद्धो निर्गतो र्थमानो स्येति सिद्धार्थः सत्यकाम इति श्रु-
तेः ५२ सिद्धो निष्पन्नः संकल्पो स्येति सिद्धसंकल्पः सत्यसंकल्प इति श्रुतेः ५३ सिद्धीः फलानि-
कर्तृभ्यः स्वाधिकागनत्रपतो ददातीति सिद्धिदः ५४ सिद्धे साधकत्वात् सिद्धिसाधनः ५५ ४० वृषादीन्
षभो विसृज्य पर्वतयोदरः वर्द्धनो वर्द्धमानश्च विविक्तः अतिसागरः ४१ वृषो धर्मपुण्ये तदेवाहः
सोऽस्यास्तीति वृषादी ५६ वर्षत्येष कामान् भक्तेभ्य इति वृषभ ५७ विसृज्य विचक्रमणादिति विसृज्यः ५८
वृषत्रपाणिपर्वणपादः परमधामा रुकृत्तोरित्यतो वृषपर्व ५९ प्रजावर्षत्युदरस्येति वृषोदरः ६०
वर्द्धयतीति वर्द्धनः ६१ प्रपंचत्रयेण वर्द्धत इति वर्द्धमानः ६२ इत्येव वर्द्धमानोऽपि यद्येव निष्ठतीति वि-
विक्तः ६३ अतयः सागरश्चात्र निधीयेत इति अतिसागरः ६४ ४१ सभुजोऽर्द्धरो वाग्मी महेन्द्रो वसुदे

द्वादशाहप्रभ
तिसहस्राहः ५

२४

वसुः नैवत्रयोहृदयः शिपिविष्टः प्रकाशतः ४२ शोभनाभजाजगद्रक्षाकराभ्यस्येति सुभजः १
६५ दधिव्यादीन्यपिलोकधारकाभ्यस्येद्वारयित्तमशवगानिधारयन्नकेनापिधारयित्तशक्य
तइति दुर्द्धरः ३ः खेन ध्यानसमये मुमुक्षुभिर्हृदये धार्यतइति वा दुर्द्धरः ६६ यतो निःसृता ब्रह्म
मयी वाकतस्माद्वाग्मी ६७ महाभ्यासो दुर्द्धरश्च महर्द्धः ६८ वसुधने ददाति इति वसुधः अत्रादो व
सुदान इति श्रुतेः ६९ दीयमाने वसुधे पिसृष्टेति वसुः छादयित्वात्मनः स्वयं यमाययेति वा
वसुः असाधारणो न वसुधेन न वायुर्वा वसुः वसुधेतरि ह्यसदिति श्रुतेः ७० एवेत्र यमस्य न वि
धते इति नैवत्रयः ज्योतीषि विस्मृभवनानि विस्मरिति श्रीविस्मपुराणे ७१ ब्रह्म ब्रह्म ब्रह्म
तल्ले विभ्रह्म ब्रह्म त्रयमस्येति ब्रह्म ७२ शिपिः पशुस्तेषु प्रतिष्ठितियज्ञत्रयेणेति शिपि
विष्टे शिपिविष्टे यज्ञरतिः शिपयोरश्मयस्तेषु निविष्ट इति वा शैत्याच्छयनयोगाच्च शीति
वारिप्रचक्षते तत्पानाद्रक्षाणां च वशिषयोरश्मयो मताः तेषु प्रवेशाद्विशेषः शिपिविष्ट इहो
च्यते ७३ सर्वेषां प्रकाशनशीलत्वात्प्रकाशनः ७४ ७५ ओजस्तेजो धृतिर्धरः प्रकाशात्मा प्रताप
नः ब्रह्मस्यैवाक्षरो मत्रश्चंद्रांश्चर्मांश्चरयति ७६ ओजः प्राणवलेतजः शौर्यादयो गणः धृति

सदी.

१५

२५

दीप्तिस्तान्धारयतीति अज्ञस्तेजोयुतिधरः अथैवाज्ञस्तेजइतिनामद्वयं वलं वलवतां चाहंते जस्तेजस्तिना
महमिति भगवद्वचनं ज्ञानलक्षणं दीप्तिधारयतीति युतिधरः ॥ ५ ॥ प्रकाशस्त्रयः प्रकाशात्मा ॥ ६ ॥
सवित्रादिभिर्विभक्तिभिर्विभक्तप्रतापयुतीति प्रतापनः ॥ ७ ॥ धर्मज्ञानवैराग्यादिरूपेण तत्त्वत्तत्त्वः
॥ ८ ॥ स्पष्टमदाजमोकारलक्षणमंतरमस्येति स्पष्टांतरः ॥ ९ ॥ अग्नयः सामलक्षणो मंत्रो
यत्वाहामंत्रः ॥ १० ॥ संसारतापतिगमांशुतापतापितचतसोचंद्रांश्चरित्वाद्वा दकरत्वात् चंद्रांश्च ॥ ११ ॥
भास्वरयुतिसाधर्म्यात् भास्वरयुतिः ॥ १२ ॥ ४३ अमृतोऽमृतवोभानः शशि विंदुः सुरेश्वरः दौषः
धंजगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ॥ ४४ ॥ मध्यमाते पयोनिधा वस्तुतांश्चंद्रस्तस्योद्भवो यस्मात्सो
मृतोऽमृतवः ॥ १२ ॥ भातीति भानः तमेव भातमनुभाति सर्वमिति अत्रेः ॥ ४४ ॥ शशि विंदुश्चंद्रस्तद्व
त्यज्ञाः पुष्पातीति शशि विंदुः पुष्पामिचौषधीः सर्वाः सोमो भत्तारसात्मक इति भगवद्वचनात् ॥
सुराणां देवानां शोभनदाहणा मीश्वरः ॥ ४५ ॥ संसारयोगमेष जत्वा दौषधं ॥ ४६ ॥ जगतां समुत्तारण
हेतुत्वादसंभेदकरणाद्दीवर्णीयमादीनामिति जगतः संप्रत्यक्षं विधारणं येषां लोकानामसं
भेदोयेति अत्रेः ॥ ४७ ॥ सत्याश्रितयाधर्मी ज्ञानादयोगाः पराक्रमश्च यस्य स सत्यधर्मपराक्रमः

सुरेश्वरः

२५

८५ ४४ भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनो नलः कामहा कामकृत्कांतः कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ भू-
 तभव्यभवन्नाथः भूतग्रामाणां नाथस्तैर्नाथ्यते याच्यते तानपेतापयति तेभ्य आशास्ते तेषामीष्ट-
 इति वा भूतभव्यभवन्नाथः ४० पवन इति पवनः पवनः पवतामस्मीति भगवद्वचनात् ४१ पावय-
 तीति पावनः भीषास्माद्धातः पवन इति श्रुतेः ४२ अनात्प्राणानलाति आत्मत्वेन स्वीकरोती-
 ति जीवो नलः नलतेर्गंधवाचिनो नञ्पूर्वाद्वा अगंधवाक्षमरसमिति श्रुतेः नाले पर्याप्तमस्य
 विद्यत इति वा ४३ कामात् इति मम ह्वाङ्गि सकांतो चेति कामहा ४४ सात्विकानां कामिनां का-
 मान्करोतीति कामकृत् कामस्य प्रपुम्नस्य जनकत्वाद्वा कामकृत् ४५ अभिरूपतमः कांतः ४६
 काम्यते मोक्षकाक्षभिरिति कामः ४७ भक्तेभ्यः कामात्प्रकर्षेण ददातीति कामप्रदः ४८ प्रकर्षेण भ-
 वनात् प्रभुः ४९ ४५ योगादिक्रियुगावर्तानैकमायो महाशनः अदृश्यो व्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनेन
 जित ४६ युगादेः कालभेदस्य कर्तृत्वात् युगादिकृत् युगानामारेभं करोतीति वा युगादिकृत् ३-
 इति नाम्नात् ४७ तीर्थशतं विद्वत् सधाता धामन्यायः संप्रमर्दनः सत्कर्ता शुचिः वर्द्धनः नैकत्रयः
 चंद्रोऽप्युपवनः १ कृतादीनि आवर्तयति कालात्मना तस्माद्युगावर्तः १ राकामाया न विधेतेव

सही-
२६

१७

कीर्त्तयावहतीतिनैकमायः नलोपोनम इतिनकारलोपोनभवति नकारानवेधरहितस्यापिनका
रस्यप्रतिषेधवाचिनोविद्यमानत्वात् २ कल्पोतेसर्वप्रसन्नान्महाशतः ३ सर्वेषां बुद्धौद्रियाणामगम्य
त्वादृश्यः ४ स्थलत्रयेणव्यक्तत्रयमस्येतिव्यक्तत्रयः स्वयंप्रकाशत्वाद्यक्तत्रयोवा ५ सहस्राणि स
हस्रीणां जयतीति सहस्रजित ६ सर्वभूतानि पुद्गलीनादिषु सर्वत्राचिन्ताशक्तिजयाजयतीत्यनेन
जित ७ ४६ इत्येवाशिष्टः शिष्टेष्टः शिखेडी नङ्गुषोत्तयः क्रोधहा क्रोधकृत्कर्त्ता विश्ववाद्गर्मही
धरः ४७ परानेदात्मकत्वेन प्रिय इष्टः यजेन प्रजित इति वेष्टः ८ सर्वेषामेतैर्यामित्वेन न विशि
ष्यत इति विशिष्टः ९ शिष्टानां विडवा प्रयमिष्टः शिष्टेष्टः प्रयोद्देजानिनोत्तर्यमहंसच समप्रि
यः इति भगवद्वचनात् शिष्टे रिष्टे इति वा शिष्टेष्टः १० शिखेडः कलापोलंकरणमस्येति शिखेडी
गोपवेष्टधरः ११ नयति भूतानि मायया तो नङ्गुषः १२ कामानो वर्षणतत्त्वो धर्मः १३ साधनो क्रो
धं हंतीति क्रोधहा १४ असाधनो क्रोधं करोतीति क्रोधकृत् क्रियत इति कर्मजगततस्य कर्त्ता एते
षां पुरुषाणां सकर्त्ता यस्य चैतत्कर्मस्यैवेदितव्य इति श्रुतेः क्रोधकृतो देत्यादीनां कर्त्ता छेदक इ
त्येकवानाम १५ विश्वेषामालं चतत्त्वेन विश्ववाहवो स्येति वा विश्ववाद्गर्मः विश्वतो वाद्गिरिति श्रुतेः

२६

॥ महीप्रजांधरणीवाधतइतिमहीधरः १०४० अच्युतः दधितः प्राणः प्राणोदोवासवानुजः अ-
 पोनिधिरधिष्ठानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ४८ षड्भावविकाररहितत्वादच्युतः १८ जगदुत्पत्त्यादि
 कर्मभिः प्रख्यातः प्रथितः १५ सूत्रात्मना प्रजाः प्राणोयतीति प्राणः प्राणोद्वाहमस्मीति चह-
 वाः २० सुराणामसुराणोचप्राणो वलेददातीति यतिवाप्राणदः २१ अदित्यो कश्यपाहोसवस्या
 तजो जातइति वासवानुजः २२ आपो यत्र निधीयेते सोपोनिधिः सरसा मस्मि सागर इति भगव-
 द्दचनात् २३ अधितिष्ठेति भूतानि उपादानकारणत्वेन ब्रह्मेत्यधिष्ठाने मत्स्यानि सर्वभूतानीति
 भगवद्दचनात् २४ अधिकारिभ्यः कर्मा तु त्रयं फलं प्रयच्छन्नप्रमायति इति प्रमत्तः २५ स्वमहि-
 म्नि स्थितः प्रतिष्ठितः स भगवः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति स्वमहिम्नीति आतेः २६ ४८ स्कंदः स्कं-
 दधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः वासुदेवो बृहन्नगादिदेवः पुरंदरः ४५ स्कंदस्य स्तत्रपेणा ग-
 ह्मतिस्त्वति वायुत्रपेणा शोषयतीति वास्कंदः २० स्कंदे धर्मपथं धारयतीति स्कंदधरः २८ धुर्यं
 हति समस्तभजजन्मादिलक्षणा मिति धुर्यः २५ अभिमतान्तरान्तरदातीति वरदः वरगाद-
 दिणां ददाति यजमानत्रपेणोति वा वरदः गौर्वै वर इति आतेः ३० चहत्तः समावहोदीन्वा

स.टी.
१७

हयतीति वायवाहनः ३१ वसतिवासयत्नाद्वाद्यतीति वायव्यमिति वासुः दीव्यति क्रीडति विजिगी
षते व्यवहरति द्योतते स्तुयते गच्छतीति वा देवः वासुश्चासौ देवश्चासुदेवः द्यादयामिजगः
द्विष्वंभत्यासूर्यइवोभुभिः सर्वभता धिवासश्चासुदेवस्ततः स्तुतः वसनात्सर्वभतातो व
सत्वादेव यो नितः वासुदेवस्ततो ज्ञेयो योगिभिस्तत्त्वदर्शिभिरित्ययोग्यवर्णि सर्वत्रासौ सम
स्तं च वसत्यत्रेति वैयतः ततः स वासुदेवेति विद्वद्भिः परिपद्यते इति श्रीविसृपराणे ३२ ब्रह्मे
तो भानवो यस्य चंद्रसूर्यादिगामिनः तैर्विष्वजगद्वासयति इति ब्रह्मज्ञानः ३३ आदिः कारणं
सर्वदेवश्चात्मा दिदेवः दानादिगुणवान्वादिदेवः ३४ सुरशत्रूणां पुराणां दारणां सुरेन्द्रः वाच्यं
स पुरेन्द्रो चेति श्रीपाणिनिनिघातनात् ३५ ४६ अशोकस्तारास्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः
अनुकूलः शतावर्तः पद्मीपद्मनिभेक्षणः ५ शोकादिषु दुर्मिभिर्वर्जितोऽशोकः ३६ संसा
रसागरात्तारयतीति तारणः ३७ गर्भजन्मजरामृत्युलक्षणद्रव्यात्तारयतीति तारः ३८ वि
क्रमणान्तरः ३९ शूरस्यापत्यं शौरिः ४० जनानां जन्तुनामीश्वरो जनेश्वरः ४१ आत्मत्वे
तत्सर्वेषामनुकूलः न हि स्वास्मिन्प्रातिकूल्यं स्वयं समाचरति ४२ धर्मत्राणाय शतमावर्तमा

मानि प्रादुर्भावात्स्येति शतवर्तः नाडी शते प्राणत्रयेण वर्तत इति वा ४३ पच्यं हस्तेऽस्य विषत इति प
 च्ची ४४ पच्यनिभेर्इत्तणोदशावसेपति पच्यनिभेत्तणः ४५ ५० पच्यनाभोरविंदात्तः पच्यगर्भः
 शरीरभूतं महर्हिर्ऋद्धो हृद्वात्मा महात्तो गरुडध्वजः ५१ पच्यस्य नाभौ मध्ये कर्णिकयोः स्थित
 इति पच्यनाभः ४६ अरविं दोषमात्तात्वात् अरविंदात्तः ४७ पच्यस्य हृदयाख्यस्य मध्ये उपास्यत्वात्
 च्यगर्भः ४८ पोषयत्रत्ररूपेण प्राणत्रयेण वा शरीरिणां शरीराणि धारयतीति शरीरभूतः
 स्वमायया शरीराणि विभेत्तीति वा ४९ महती ऋद्धिर्भूतिरस्येति महर्हि ५० प्रपेचत्रयेण
 वर्द्धमानऋद्धः ५१ हृद्दः पुरातन आत्मास्येति हृद्वात्मा ५२ महती अस्ति णीमहोत्पत्ताणि
 वास्येति महात्तः ५३ गरुडो ध्वजोस्येति गरुडध्वजः ५४ ५१ अतलः शरभोभीमः समयजो हविर्हरिः
 सर्वलक्षणलक्षणो लक्ष्मीवानसमिति जयः ५२ तलोपमानेन विधेतेत्येतलः नतस्य प्रति
 मास्ति यस्य नाम महद्यश इति श्रुतेः ५५ शराः शरीराणि शीर्यमाणत्वात् तेषु प्रत्यगात्मतया भा
 तीति शरभः ५६ विभेत्तस्मात्सर्वमिति भीमः भीमादयोऽपादान इति पाणिनि स्मृतः सन्मार्गव
 त्रिंतामभीमो वा ५७ स्थितिस्थित्यं तत्कालवितर्कसमयानुत्पत्तौतीति वा समयजः सर्वभूतेषु

सूरी-
१८

१४

समत्वं यजने यस्येति वा समयज्ञः समत्वमाशयनमच्युतस्येति प्रज्ञादवचने ५८ यज्ञेषु हविर्भागे हरे
तीति हविर्हरिः अहं हि सर्वं यजानो भोक्ता च प्रभरेव चेति भगवद्बचनात् अथवा हयते हविषो
स एवेति हविः अवधत्सु कृष्यपशुमिति हविषं अयते स्मृतिमात्रेण पुंसोपापे हरतीति हरिः ह
रिद्वर्णादौ हरिः हराम्यद्ये हि स्मर्त्तव्यं हविर्भागे क्रतुषु हं वर्णांश्च मे हरिच्छेष्टस्माद्धरिः
हं स्मृत इति व्यासवचनात् ५९ सर्वैः लक्ष्णैः प्रमाणैर्लक्षणं ज्ञानं जायते यजद्विनिर्दिष्टं
सर्वलक्षणलक्षणं तत्र साधुः सर्वलक्षणलक्षणः तस्यैव परमार्थत्वात् ६० लक्ष्मीयस्य च
त्पसितित्येव सतीति लक्ष्मीवान् ६१ समितिषु हं जयतीति समितिं जयः ६२ ५२ वित्तगोरोहितो
मार्गो हतुर्दामोदरः सहः महीधरो महाभागो वेगवान् मिताशनः ५३ विगतः क्षरो नाशो य
स्यासौ वित्तरः ६३ स्वच्छं नृत्यारोहितो मूर्तिमत्स्य मूर्तिवद्भूतो हितः ६४ सुसुक्ष्मवस्ते देव
मार्गयंत इति मार्गः परमानंदो येन प्राप्यते समार्ग इति वा ६५ उपादानं मिमित्तं चकारणं स
एव इति हतः ६६ दामादि साधनेनोदात्तं उपागतिर्यातयागम्यत इति दामोदरः दामो
दामोदरे विडुरिति महाभारते यशोदया दाम्नादरेव ह इति वा दामा निलोकेनामानिता ॥ ७

१८

नियमोदरोतरे तेन दामोदरो देवः श्रीधरस्त्रिदशमाश्रित इति व्यासवचनात् दामोदरः ६० सर्वा
नभिभवति दामोदरोति सहः ६८ महीगिरि त्रयेण धत्त इति महीधरः च नानि विस्मृति रियो
दिशश्चेति पराशरोक्तेः ६९ सेल्लया धासने हंडुत्तु पान यज्ञभागात् भंक्त इति महाभागः महा
भागो भोग्यमस्यावतारे स्थिति वामहाभागः ७० वेगोजवस्तदात्वे गवान् अने जदेकं मनसोज
वीय इति अनेः ७१ संहार समये विश्वमश्रुतीति मिताशानः ७२ ५३ उद्भवः क्षोभणो देवः श्री
गर्भः परमेश्वरः करणकारणकर्ता विकर्ता गहनो गुरुः ५४ प्रपंचोत्पत्त्युपादानकारणत्वाद् उद्भ
वः उद्भवो भवान् संसारादिनिवा ७३ सर्गकाले प्रकृतिपुरुषं च प्रविश्य क्षोभयामासेति क्षो
भणः ७४ दीव्यति यतो क्रीडति सर्गादिभिर्विजिगीषते शत्रून् च हरति सर्वभूतेष्वामृततया
घोतते स्तूयते स्तूयैः सर्वत्र गच्छति तस्मादेवः एको देव इति मंत्रवर्णनात् ७५ श्रीर्विभूतिर्यस्योद
रोतरे स श्रीगर्भः ७६ परमश्चासावी शानशीलश्चेति परमेश्वरः समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठते परमेश्व
रे इति भगवद् वचनात् ७७ जगदुत्पत्तौ साधकतमं करुणं ७८ उपादाननिमित्तं च कारणं ७९ क
र्ता स्वतंत्रः ८० विचित्रं भवन् क्रियते इति विकर्ता स एव भगवान्विष्णुः ८१ स्वतंत्रपसामर्थ्यचेष्टि

स. टी.
१५

२९

तेवातस्यज्ञानेनशक्ततेदतिगहनः ८२ गहनतेसंज्ञाणोतिस्वत्रयादीनिमाययेतिगदः ८३ ५४ व्यव
सायोव्यवस्थानः संस्थानः स्थानदोधवः परर्हिपरतस्यएस्तएः पुष्टः शुभेक्षणः ५५ सेविन्मात्र
स्वत्रयत्वाद्यवसायः ८४ यास्मिन्वावस्थितिः सर्वस्येतिव्यवस्थानः लोकपालाद्यधिकारजरायु
जोडजसेदजोडिजब्राह्मणादौत्रियवैश्यप्रद्रावांतर्वर्णत्रयस्वचारिगृहस्थवानप्रस्थसंन्यास
लक्षणश्रमतद्वर्मादिकानविभुज्यकरोतीतिवाच्यस्थानः ८५ यत्रभतानोसंस्थितिः प्रलया
त्मिकासमीचीनेस्थानमस्येतिवासंस्थानः ८६ भ्रवादीनां कर्मान्त्रयंस्थानेददातीतिस्थान
दः ८७ अविनाशित्वात्तध्वः ८८ पराऋद्धिर्विभेतिरस्येतिपरर्हिः ८९ अनन्याधीनसिद्धित्वा
त्परमस्यष्टः ९० पुरातेदैकत्रयत्वात्तष्टः ९१ सर्वसंप्रणीतात्पुष्टः ९२ ईक्षणां दर्शनयस्यशुभं
शुभकरमोक्षदेभौदेसर्वसंदेहविच्छेदकाराणाहृदयग्रेथेर्विच्छेदकरसर्वकर्मणां क्षपणः
मविद्यायश्चनिर्वर्तकंसशुभेक्षणः ९३ रामोविरामोविरजोमार्गोनेयोनयोनयः वीरः
शक्तिमतोश्रेष्ठो धर्मो धर्मविद्वत्तमः ५६ रमेतेनित्यानेदलक्षणेस्मिन्योगिनोइतिरामः ९४
स्वेच्छयारमणीयेवपुर्वहन्वारामः ९४ विरामोवसानप्राणिनामस्मिन्नितिविरामः ९५ वि

२५

गतेरैजोयस्यविषयस्यैवायातोइतिरामः स्वेच्छयारमणीयेवपुर्वहन्त्यारैमिति विरजः ५६ पेवि
 दित्वा मृतत्वाय कल्पते ममुत्तवः सपेवपेचावियते यनायेति श्रुतेः ५७ मार्गेण स मकुजा
 नेन जीवः परमात्मतया नीयत इति नेयः ५८ नयतीति नयोनेता मार्गेनेयो नय इति त्रिरूपः
 कल्पते ५९ नास्यनेतावियति इत्यनयः ६०० इति नाम्नां चतुर्थं शते विद्यते ४ युगावर्ता शिखे
 शी प्राणादः वायुवाहनः जनेश्वरः ऋद्धः लक्ष्मीवानवेगवानविकर्ता तृष्टः १ विक्रमशा
 सित्वाहीरः १ शक्तिमतां विरिंचादीनामपि शक्तिमत्वात् शक्तिमतां श्रेष्ठः २ धारणात् धर्मः
 अतरेष धर्म इति श्रुतेः धर्मैराधायत इति वा धर्मः ३ श्रुतयः स्मृतयश्च यस्या ज्ञाभताः स एव
 धर्मविधामुत्तम इति धर्मविदुत्तमः ४ ५५ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणादः प्राणवः पृथुः हिर
 ण्यगर्भाशत्रघ्नो व्याघ्रो वायुरधोत्तजः ५० विविधाकुंडागतिप्रतिहतिर्विकुंडायः कर्त्ता वैकुण्ठः
 जगदारंभे विशिष्टानि भूतानि परस्परसंश्लेषयंस्तथा गतिं प्रतिवभातीति मया संश्लेषिता
 भूमिरद्विर्वीमचवायुना वायुश्च तेजसा साह्वैवेकुदत्वं ततो ममेति शांतपर्वणि ५ सैयत्पर्वो
 स्मात्सर्वस्मात्सर्वान्प्राप्तः औषत्तस्मात्पुरुष इति श्रुतेः सर्वस्मात्पुरुष सर्वपापस्य सादनात्

पुरुषः परिशयनाञ्च पुरुषः सवाये पुरुषः सर्वा सुप्रथमोत इति श्रुतेः ६ प्रोणि ति दोत्र जत्र पेण प्राणान्
मनाचे एकत्वात्प्राणः चेष्टां करोति श्वसन्नुपैति विस्मयुरागे ७ खंडयन्प्राणिनां प्राणान्प्रलया
दिधिनिप्राणादः ८ प्राणोतीति प्राणवः तस्मादोमिति प्राणोतीति श्रुतेः प्राणस्य त इति वा प्राणवः
प्राणमतीहयं वेदास्तस्मात्प्राणव उच्यते इति सनत्कुमारवचनात् ९ प्रपंचत्रपेण विस्तृतात्पृथुः
१० हिरण्यगर्भसंभूति कारणां हिरण्यमयमेतं यद्वीर्यसंभूतं तदस्य गर्भ इति हिरण्यगर्भः ११ त्रिद-
शशत्रु नृहंतीति शत्रुघ्नः १२ कारणात्वेन सर्वकार्याणां व्यापनाद्यामः १३ वातिगंधं करोतीति
वायुः पुण्यगंधः यद्यिव्याचेति भगवद्वचनात् १४ अधो न दीयते जातयस्मात्तस्मादधोक्षज इत्य-
योगपर्वणि यौरंतरिक्षे स्थिवीचौ धस्तयो र्यस्मादजायते मध्ये वै गजत्रपेणेति वाधोक्षजः १५ ५०
ऋतः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः उग्रः संवत्सरोदत्तो विश्रामो विश्वदाक्षिणः ५८ काला-
त्मना ऋतेशब्देन लक्ष्यते इति ऋतः १६ शोभनं निर्वाणफलदर्शनं ज्ञानमस्येति ईक्षणे पश्यत्रा-
यतेस्येति वासुखेन दृश्यते भक्तेरिति वा सुदर्शनः १७ कलयति सर्वमिति कालः कालः कलयताम-
हमिति भगवद्वचनात् १८ परमेप्रकृष्टेस्वे महिनि रुदयाकाशे स्याज्जशीलमस्येति परमेष्ठी पर-

मेरीविराजतइतिमंत्रवर्णन ॥ शरणार्थिभिपरितो गृह्यते सर्वगत्वात्परितो ज्ञायत इति वापत्रपुष्पा
 दिवंभक्तेरर्पितैरुक्तातीति वापरिश्रुः २- सूर्यादीनां भयहेतुत्वाद्ग्रः भीषास्मादातः पवते इति
 अत्रेः ॥ संवसंतिभतामस्मिन्निति संवत्सरः ॥ जगद्भूषेणवर्द्धमानत्वात्सर्वकर्माणि क्षिप्रं क
 रोतीति वादत्तः ॥ संसारसागरेक्ष्णियासादिभिः षडभिस्तरंगितैरविषायेर्महाक्लेशैर्मदादि
 भिरुपक्लेशैश्चवशीकृतानां विश्रान्तिकांक्षिणो विश्रामं कृतं करोतीति विश्रामः ॥ विश्वस्मा
 द्दक्षिणः शक्नो विश्वेषु कर्मसदाक्षिणाद्वा विश्वदक्षिणः ॥ १५५८ विस्तारः स्यावरः स्याणः प्रमा
 णवीजमव्ययं अर्थानर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ॥ ५५ विस्तीर्यते समस्तानि जगंति
 यस्मिन्निति विस्तारः ॥ स्थितिशीलः स्यावरः स्थितिशीलानि पृथिव्यादीनि तिष्ठंत्यस्मिन्नि
 ति स्याणः स्याकः ॥ १५५९ आसौ स्याणश्चेति स्यावरस्याणरित्येकं पदं ॥ संविदात्मना प्रमाणं ॥ १८ अ
 न्यथाभावव्यतिरेकेण कारणमिति वीजमव्ययं सविशेषणमेवं नाम ॥ २५ मत्स्वरपत्वात्सर्वैरर्थ
 तइत्यर्थः ॥ न विद्यते प्रयोजनमात्रकामत्वादस्येत्यनर्थः ॥ ३१ महोतः कोशाश्च न मया या आह्ला
 दका अस्मेति महाकोशः ॥ ३२ महान्भोगः स्वरूपमस्मेति महान्भोगः सखरपोस्मेति वा महाभोगः ॥ ३३

मही- महद्भोगसाधनलक्षणधनमसेतिमहाधनः ३४ ५५ अनिर्विस्मः स्थविरो भर्तृमय यो महामखः
 ३१ ने नक्षत्रं मिर्तत्तत्रीत्तमः क्षामः समीह नः ६० अवा मका मत्वा अनिर्वेदो स्थविरित्यनिर्विस्मः ३५
 ३१ वैराजत्रयेण स्थविष्टः अग्निर्महो चक्षुषी चंद्रसूर्या वित्यादिश्रुतेः ३६ अजन्मा अभः अथवा
 भूमता संपदाः त्वाज्ञावेकिपमहीवा ३७ यपेयश्च वतसमा राधनात्मका धर्मास्तत्रवध्यत इति
 धर्मयपः ३८ यस्मिन्नर्पिता मखा यज्ञानिर्वाणलक्षणफलं प्रयच्छे तो महो तो जायते समाहामखः
 ३९ नक्षत्रतादकैः साहं चंद्रसूर्यादयो ग्रहाः वायुपाशमयैर्वंधैः निवद्धा ध्रुवसंज्ञिते सज्जोतिषो चक्रं
 भ्रामयंस्तारा मयस्थशिम्भुमारस्य पृच्छे देशे च व्यवस्थितो ध्रुवः तस्य शिम्भुमारस्य ज्योतिश्चक्रस्य नेमिव
 त्ववर्तको हृदये स्थितो विलसितिका धितो नक्षत्रनेमिः शिम्भुमारवर्णने विलसद् हृदयमिति श्रु-
 तेः ४० चंद्रत्रयेण नक्षत्रीनक्षत्राणामहृशशीतिभगवद्वचनात् ४१ सर्वकार्येषु समर्थः क्षमः क्ष-
 मत इति वा क्षमः क्षमया पृथिवी सम इति वाल्मीकिवचनात् ४२ सर्वविकारेषु क्षयितेषु स्वात्म-
 ना स्थित इति क्षमः ४३ सृष्टपायं र्यं सम्यगीहृत इति समीह नः ४४ ६० यज्ञ इज्या महज्यश्च क्रतुः स-
 त्रंसतो गतिः सर्वदर्शी विमक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानमुत्तमं ६१ सर्वयज्ञस्तत्र पत्वात् यज्ञः ४५ यष्टव्यो

यमेवेतीज्यः येयजेति मखैः पुण्यैः देवतानि पितृ नपि आत्मानमात्मनानित्यं विलसमेव यजेति ते
 इति हरिवंशे ४६ सर्वासु देवसासु यष्टव्यासु प्रकर्षणा यमेव यष्टव्यो मोक्षफलप्रदात् त्वादि
 तिमहेज्यः ४७ यपसहितो यजः क्रतुः ४८ आसनोपायि चोदनालक्षणं सत्रं सतस्त्रायत इति वा
 ४९ सतां समुद्राणां नान्या गतिरिति सतां गतिः ५० सर्वेषां प्राणिनां कृताकृतं सर्वं पश्यतीति
 सर्वदर्शी ५१ स्वभावेन विमुक्त आत्मा वात्मा चेति विमुक्तात्मी विमुक्तश्च विमुच्यत इति श्रुतेः
 ५२ सर्व आसौ ज्ञश्चेति सर्वज्ञः इदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेः ५३ ज्ञानमज्ञममित्येतत्सविशेष
 णमेकं नाम ज्ञाने प्रकृष्टमनवच्छिन्नं सर्वसाधकमिति ज्ञानमज्ञमं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनेतमिति
 श्रुतेः ५४ ६१ सुव्रतः समुखः सत्सुखः सचौषः सुखदः सहज मनोहरो जितक्रोधो वीरवाद्
 विदारणः ६२ शोभनं व्रतमस्येति सुव्रतः सक्तदेवप्रपन्नायतवास्मीति च वाटिने अभयं स
 र्वदा तस्मै ददात्येतद्भुतं ममेति रामायणे श्रीरामवचने ५५ सुशोभनं सुखमस्येति समुखः प्र
 सन्नवदने चारोप्य पत्रायते क्षणमिति विलस्य पुराणे वनवाससमुखत्वाद्वा दशरथी रामः
 समुखः यो ब्रह्माणं विदधाति प्रवर्षो वै वेदोऽप्रहिणोति तस्मै इति श्रुतेः ५६ शब्दादिस्थूल

सटी-
३२

३४

कारणरहितत्वात् शब्दादयोऽप्यकाशादीनामन्तरोत्तरत्वस्थूलत्वकारणानितदभावात्सूक्ष्मः सर्वभा-
तं सूक्ष्ममिति श्रुतेः ५० शोभनोद्योषो वेदात्मकोऽस्येति मेघगोभीरद्योषत्वाद्वा सद्योषः ५८ सह-
तानो मुखे खंडयतीति वा मुखदः ५९ प्रत्युपकारनिरपेक्षतयोपकारित्वात् सहत ६० निरति-
शयानेदत्र पत्वात् मनोहरतीति मनोहरः यौवैभमात्सखेनाल्पसुखमस्तीत्यादि श्रुतेः ६१
जितः क्रोधो येन सजितक्रोधः वेदमर्यादां स्यापयन् असुरान् हन्ति न तत्र कोपवशात् ६२ विक्र-
मशाली वा ह्रस्वेति वीरवाहः ६३ अधार्मिकान्विदारयतीति विदारणः ६४ ६२ स्वापनः ६
स्ववशो व्यापी नैकात्मानैककर्मकत वत्सरो वत्सलो वत्सीरत्नगर्भो धनेश्वरः ६३ स्वपयन् आ-
त्मसेवोय विधुरात्मा यया कर्तव्यं पनः ६५ स्वतंत्रः स्ववशः जगदुत्पत्तिस्थितिलयहेतुत्वात् ६
६६ आकाशवत्सर्वगतत्वात् व्यापी ६७ जगदुत्पत्त्यादिभिर्भूतनिमित्तशक्तिभिर्विभूतिभिरने-
कधा तिष्ठते कात्मा ६८ जगदुत्पत्ति संपत्ति विपत्ति भूतकर्मणि करोतीति नैककर्मकत ६९
वसत्यत्राविलमिति वत्सरः ७० भक्तस्नेहत्वाद्दत्तलः ७१ वत्सानां पालकत्वाद्दत्सीतस्य जग-
त्पितृः वत्सभताः प्रजा इति वा वत्सी ७२ रत्नानि गर्भभूतान्यस्येति समुद्रो रत्नगर्भः ७३ धनानामी

३२

श्वरोधवेश्वरः ७४६३ धर्मगुणधर्मकृद्भीतदसत्तत्त्वमन्त्रे अविज्ञातासहस्रांशुर्विधाताकृत
 लक्षणाः ६४ धर्मान्नगोपयतीति धर्मगुण ७५ धर्माधर्मविहीनोपि धर्ममयी दास्यापनार्थं धर्ममे
 वकरोतीति धर्मकृत ७६ धर्मान्धारयतीति धर्मी ७७ अविद्यं परब्रह्मसत् सदेवसोम्येदमिति श्रु
 तेः ७८ अपरे ब्रह्म असत् वाचारे भगो विकारो नामधेयमिति श्रुतेः ७९ त्वं स वाणिभूतानि ८०
 कृदस्य कारणमन्त्रं द्वाविमौ पुरुषौ लोके इति भगवद्ब्रुवन्नात् ८१ आत्मनिकर्तृत्वाद्विज्ञानेक
 ल्पितमिति तद्वासनावकुटितो जीवो विज्ञाता ८२ आदित्यादिगतांशे वोस्ये वेत्स्य यमेव सखाः
 सहस्रांशुः येन सूर्यस्तपति तेजसि ह इति श्रुतेः यदादित्यगतं तेज इत्यादि स्मृतेः ८३ विशेषेण
 शेषादिगगजभधरात् समस्तभूतानां धातुन्धधातीति विधाता ८४ नित्यनिष्पन्नैवेत्यस्वरूपत्वा
 कृतलक्षणाः कृतानिलक्षणा निशास्त्रापनेनेति वा वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वजनार्द
 नादित्यत्र वक्ष्यति सजातीयव्यवच्छेदके लक्षणं सर्वभावानां कृतमनेनेति वा आत्मनः श्रीवत्सल
 क्षणवक्ष्यमियेन कृतमिति वा कृतलक्षणाः ८५ ६४ भगोस्ति नेमिः सत्स्यः सिंहो भूतमहोश्च
 रः आदिदेवो महादेवो देवेशो देवभङ्गुरु ६५ गंभस्ति चक्रमस्य गभस्ति चक्रमध्यावर्तिनः सूर्या

स.टी-
३४

३३ ३४

त्मन इति गभस्तिनेमिः ८६ सत्त्वे गणं प्रकाशकं प्रधानेनाधिपति इति तीति सर्व प्राणिष्वधिपति इति
तिवासत्त्वस्यः ८७ विक्रमशालित्वात्सिंहः नृशत्रुलोपेन सत्त्वभामाभामेति वदन् सिंहः ८८ भूता
नो महानीश्वरः भूतेन सत्त्वेन एव परमात्मा महानीश्वर इति वा भूतमहेश्वरः ८९ सर्वभूतान्या-
दीयतेः तेनेत्यादिः स चासौ देवश्चेत्यादि देवः ९० सवात्मा वा न्यरित्य ज्ञात्मानं योगैश्चर्ये महति
महीयते तस्मादुच्यते महादेव इति श्रुतेर्महादेवः ९१ देवानां प्रधाना देवेशः ९२ देवान्निभ-
तीति देवभूतशक्रस्तस्यापि शासितेति देवभृङ्गः देवानां भरणान् सर्वविधानां च गरणाद्वा देव
भृङ्गः ९३ ९४ उत्तरो गोपतिर्गोप्ता ज्ञानगम्यः पुरातनः शरीरभूतभृङ्गोक्ता कर्षीद्रोभरिदक्षि-
णाः ९५ जन्मसंसारबंधनाद् उत्तरतीति उत्तरः विश्वस्मादुत्कृष्ट इति वा उत्तरः ९६ गवोपाल
नात्तु गोपवेषधरो गोपतिर्गोमर्ही तस्याः पतिर्वा ९७ समस्तभूतानि पालयन् गोप्ता ९८ न
कर्मणान्न ज्ञानकर्मभ्यावागम्यते इति ज्ञानगम्यः ९९ कालेनापरिच्छिन्नत्वात् पुरातनः १००
शरीरारंभकभूतानां भरणान्याणश्च पथरः शरीरभूतभूत १०१ पालकत्वात् भोक्ता परमानंद
दसंदोहसंभोगाद्वा भोक्ता ५०० इति नाम्नां पंचमं शतं विद्यते ५वीरः हिरण्यगर्भः उग्रः अ।

३३

नर्थः नक्षत्रीसर्वदर्शी मृत्तोद्गरः वत्सलः अक्षरः महादेवः १ कपिर्वराह इन्द्रश्चेति कपीशो वराहम
 तिः कपीनामिन्द्रः कपीशो राघवो वा १ भरयो यज्ञदक्षिणाधर्ममयीशो दर्शयतो यज्ञं कुर्वतो
 सविद्योत इति भरिदक्षिणाः १६६ सोमपोऽयः सोमः पुरुजित्पुरुसत्तमः विनयोजयः स
 त्यसं यो दाशार्हः सात्वतायतिः ६० सोमोऽपि वतिसर्वयज्ञेषु यष्टव्यत्वात् देवतात्रयेण निसो
 मयः ३ स्वात्मा मृतसपिवत्तमृतयः अमृतमसुरेन्द्रियमाणरक्षित्वा देवान्पाययित्वा स्वय
 मपि वदिति वा मृतयः ४ सोमत्रयेणोषधीः पोषयन्नामः इमया सहित इति वा ५ पुरुन्वह
 नृजयतीति पुरुजित् ६ विश्वत्रयत्वात् पुरुः उत्कृष्टत्वाच्च सत्तमः पुरुश्चासौ सत्तमश्चेति पुरु
 सत्तमः ७ विनयं दंडं करोति दुष्टानामिति विनयः ८ समस्तानि भूतानि जयतीति जयः ९
 सत्याः संधाः संकल्पा अस्याति सत्यसंधः सत्यसंकल्प इति श्रुतेः १ दाशो दानेन तदहंतीति
 दाशार्हः दाशार्होऽस्य कलोदहत्वाद्वा ११ सात्वतनामनेत्रे तत्करोति तदा चण्ड इति णि चिकते
 किप्रचेति किप्रप्रत्ययेणो रनिधीति णि लोपे च कते पदसात्वतनेषां पतिर्योगत्वेन मकर इ
 ति सात्वतायतिः १२ ६० जीवो विनयिता साक्षी संकुदो मितविक्रमः ओमो निधिरनेतात्मा म

स.टी.
३४

होदधिशयोनकः ६८ प्राणान्नक्षेत्रज्ञरूपेण धारयन् जीव उच्यते ॥३॥ विनैयित्वं साक्षात्पश्यतीति
विनयिता साक्षी यद्वा नयतेर्गतिवाचिनो रूपं विनयिता असाक्षी असाक्षाद्द्रष्टा आत्मनो निरिक्तिं
वस्तु न पश्यतीति ॥४॥ मूर्तिं ददातीति मुकुटः वर्णं क्षरसाया त्रिरुक्तिवचनाज्ज्ञेयं नो मकुट
इति निरुक्तिः ॥५॥ अमिता अपरिच्छिन्ना विक्रमास्त्रयः पादविक्षेपा अस्य अमितः विक्रमः शो
र्यमस्येति वाऽमितविक्रमः ॥६॥ अंभां सिद्धे वा दयोऽस्मिन्निधीयेत इत्यंभो निधिः तानि ह वा य
तानि च त्वार्यंभां सिद्धे वा मनष्याः पितरोऽसुरा इति अन्तेः सागरो वा सरे सा मस्मिन् सागर इति
भगवद्बचनात् ॥७॥ देशतः कालतः वस्तुतश्चापरिच्छिन्नस्वरूपत्वादनंतात्मा ॥८॥ संहृत्य सर्व
भूतानि एकार्णवं जगत्कृत्वा धिशोते महोदधि मिति महोदधिशयः ॥९॥ अंतं करोति भूता
नां मित्यंतकः ॥१०॥ अजो महाईः स्वाभावो जिता मित्रः प्रमोदनः आनेदो नंदनो नंदः सत्य
मं स्त्रिविक्रमः ॥११॥ आदिस्फोरजायतेति कामोजः ॥१२॥ महाजातदईत्वात्महाईः ॥१३॥ स्वभावेनै
वाभावो नित्यनिष्पन्नरूपत्वादिति स्वाभावः ॥१४॥ जिता मित्रा अभ्यंतगगगद्देवा दयो वा हा
रा वणादयश्च येनासौ जिता मित्रः ॥१५॥ स्वात्मस्वरसाया दनाचित्यं प्रमोदते ध्यायितो ध्यानमा

३४

त्रेण प्रमोदं कुरुत इति वा प्रमोदनः १५ आनंदस्वरूपमस्येति आनंदः एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूता
 निमात्रा मय जीवेतेति श्रुतेः १६ नेदयतीति नेदनः १७ सर्वाभिरुपेयति भिसमृद्धो नंदः सखैवै
 षधिकेनास्य विद्यत इत्यनेनोवायो वैभूमातत्सखेनाल्पसुखमस्तीति श्रुतेः १८ सत्याधर्मज्ञाना
 दयोस्येति सत्यधर्मः १९ त्रयोविक्रमः त्रिषु लोकेषु क्रान्ता यस्य स त्रिविक्रमः त्रीणि पदानि विच
 क्रम इति श्रुतेः त्रयो लोका क्रान्ता येनेति वा त्रिरित्येवे त्रियो लोकाः कीर्तिताः सुनि सत्तमेः क्रम
 सेतांस्तथा सर्वास्त्रिविक्रमोसि जनार्दनेति हरिवंशे ३-६५ महर्षिकपिलाचार्यः प्रतजामेदि
 तीपतिः त्रिपदस्त्रिदशाध्यात्मो महाशृंगः कृतोतकृत ७- महर्षिः कपिलाचार्यः इति सविशे
 षणामेवं नाम महाश्रौतासाधुषि श्रुति महर्षिः कृत्स्नस्य वेदस्य दर्शनात् अन्ये जवेदैकदेशद
 र्शनात् दर्षयः कपिलश्चासौ सांख्यस्य मुद्रात्मतत्त्वविज्ञानस्याचार्यश्चेति कपिलाचार्यः मुद्रात्म
 तत्त्वविज्ञानं सांख्यमिदं मिथीयत इति व्यासस्मृतेः त्रिषु प्रसूते कपिले महातमिति श्रुतेः
 ३१ कृते कार्यं जगत्तज्जन्मात्मा कृतं च ज्ञश्चेति कृतज्ञः ३२ मेदिन्याः पतिमेदिनी पतिः ३३ त्रीणि
 पदान्यस्येति त्रिपदः ३४ गणावशेन संजातास्त्रिदशावस्था जाग्रदादयस्तासामध्यक्ष इति

स. टी.
३५

35

त्रिदशाधत्तः ३५ मत्स्यरूपी महाशृंगः ३६ कृतैस्पातं संहारं करोतीति कृतं तत्कृतं कृतं तं तस्यैकं तती।
तिवा ३७ ३८ महावराहो गोविंदः सषोणः कनको गदी गुह्यो गोभीरो गहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ३९
महोश्वासो वराहश्चेति महावराहः ३८ गोभिर्वाणिभिर्विद्यत इति चेदांतवाकौरिति वा गोविंदः गो
भिरेव यतो वे योगो विंदः समुदाहृत इति श्री विसृति लंके ३९ शोभनासेनागणात्मकाय ससु
षेणः ४० कनकेन निर्मितं मंगदं कनको गदं तद्विद्यते यस्यैति कनको गदी ४१ रहस्योपनिषद्देय
त्वाद्गदायां हृदयाकाशेति हित इति वा गदाः ४२ ज्ञानैश्चर्यवलादिभिर्गोभीरो गभीरः ४३ कुप्रवे
शत्वाद्गहनः अवस्थात्रयभावाभावसाक्षित्वाद्गहनो वा ४४ वाग्रनमयोरगोचरत्वाद्गमः एष स
सर्वेषु भूतेषु गूढोत्तमानप्रकाशते इति श्रुतेः ४५ मनस्तत्त्वात्मकं चक्रं बुद्धितत्त्वान्मिको गदाधारयत्
लोकरक्षार्थं मक्रश्चक्रगदाधरः ४६ ३१ वेधाः स्वांगो जितः क्लृप्तो हः संकर्षणो च्युतः वरुणो वा
रुणो वृत्तः पुष्कराक्षो महा मनाः ३२ विधाता वेधाः एषो दरादित्वात्साधुत्वं ४७ स्वयमेव कार्यस्य
करणं गं सहकार्यस्यैति स्वांगः ४८ न केनाप्यवतारेषु जित इत्यजितः ४९ क्लृप्तद्वेषाय नः क्लृप्तः
क्लृप्तद्वेषाय न व्यासवेदिनारायणं प्रभं को ह्यन्यः पंडरीकाक्षो महाभारतकृद्देवि नि विसृ पुरा।

३५

णवचनात् ५- स्वरूपसामर्थ्यादेः प्रच्युत्य इति नो मैवं सविशेषणं ५२ स्वरूपमीतो संवैरणात्साये ग
 तः सूर्यो वरुणः इमे मेवरुणा इति मेत्रे वणात् ५३ वरुणासायन्ये वशिष्ठो गस्त्यो वा वारुणः ५४ वृ
 त्तश्वाचलतया स्थित इति वृत्तः वृत्तश्च स्तयोदिविति ऐत्येक इति श्रुतेः ५५ व्यासार्थादक्षतेर्हीतोः
 पुष्करोपपदादणिप्रत्यये सति पुष्कराक्षः हृदयपेङ्गीके चित्तितः स्वरूपेण प्रकाशत इति वा पुष्क
 राक्षः ५६ सृष्टिस्थित्यंतकर्माणि मनसैव करोतीति महामनाः मनसैव जगत्सृष्टिं संहारं च करो
 तिव इति विसृष्टपराणो ५७२ भगवान् भगवान् दीवनमालीहलायुधः आदित्यो ज्योतिरादित्यः
 सहिस्सुर्गति सत्तमः ७३ ऐश्वर्यस्य सप्तमस्य धर्मस्य यशसः श्रियः वैराग्यमचमोक्षस्य षण्णो भग
 इतीगणा सोम्यास्तीति भगवान् इत्येति प्रलयं चैव भजानां मार्गति गतिं वेति विद्यामवियोच सवा
 चो भगवानिति विसृष्टपराणवचनाद्वा ५८ ऐश्वर्यादिके संहार समर्थी हेतीति भगवा ५९ सुखरूप
 त्वादानंदी सवीभिः संपत्तिभिः समृद्धत्वादानंदी वा ६० भजतन्मात्रनिर्मितो वैजयेत्याख्यां च न मा
 लो वरुणं च न माली ६१ हलमायुधमस्यास्तीति हलायुधो बलभद्राकृतिः ६२ आदित्याकरणपा
 दामनत्रेण जात इति आदित्यः ६३ ज्योतिर्विसावित्रे मंडले स्थितो ज्योतिरादित्यः ६४ वैद्वानि

स-टी-
३६

36

शीतोष्णदीनिसहेतइतिसहिसुः ६५ गतिश्चासौ सतमश्चेति गतिसतमः ६६ ३ सधन्वाखंडपरम्युदी
रुणोद्विणप्रदः दिवस्य वसर्वदृग्यासो वाचस्पतिरयोनिजः ७४ शोभनमिद्रियादिसयशार्द्ध
त्वरस्यास्तीतिसधत्वा ६७ शत्रुणोखंडनात्वेडः पश्चरस्यजामदग्याकृतेरिति खंडपरम्युः अखंड
उपरम्युसवेति ६८ सन्मार्गविरोधिनादारुणत्वादारुणः ६९ द्रविणोवाच्छित्तभक्तेभ्यः प्रद
दातीति द्रविणप्रदः ७० दिवः स्पर्शनादिवस्यक ७१ सर्वदृशंसर्वज्ञानानां विस्तारकृत्वा सः स
र्वदृग्यासः अथवा सर्वचतद्वक्च सर्वद्वक्च सर्वाकारं ज्ञानं सर्वस्पष्टत्वाद्वा सर्वद्वक्च अग्रे वेदादिभेदेन
चतुर्धा व्यस्तावेदाः आद्यो वेद एक विशतिधा कृतिः द्वितीय एकोत्तरशतधा कृतः सामवेदः स
हस्रधा कृतः अथर्वणवेदो नवधा शाखाभेदेन कृतः अन्यानि पुराणानि व्यस्तान्यनेनेति व्यासः
७२ ब्रह्मा वाचस्पतिरयोनिज इति सविशेषणमेवं नामवाचो विधायोः पतिर्वाचस्पतिः योन्यां तजा
यत इत्ययोनिजः ७३ ७४ त्रिसामा सामगः सामनिर्वाणभेषजं भिषक् सन्यासकृत्कुमः शान्तो
निष्ठाशान्तिः परायणः ७५ वेदव्रतसमारख्यातैस्त्रिभिः सामभिः स्तुतस्त्रिसामा ७६ सामगायत्री
तिसामगः ७५ वेदानां सामवेदोऽस्तीति भगवद्वचनात् सामवेदः साम ७६ सर्वद्वः रवोपशमलक्षण

३६

एपरमानेदत्तपेनिर्वाणो ॥ संसाररोगस्योषधं भेषजं ॥ संसाररोगमोक्षकारिणी परं विद्यामय
 दिदेशगीतास्त्रिभिषक् ॥ १५ ॥ मोक्षाश्रमं चतुर्थं कृतवानिति संन्यासकृत ॥ संन्यासिना प्रा
 धान्येन जानसाधनशममाचष्ट इति शमः तत्करोति तदा चष्ट इति णि चिषचा य विकृते चपे
 शमयितेति वा शमः ॥ १६ ॥ विषयसुखेषु संगतया शान्तः निष्क्रिये निष्कले शान्तमिति श्रुतः ॥ १७ ॥
 प्रलयेनितरांतत्रैव तिष्ठेति भवतानीति निष्ठा ॥ १८ ॥ समस्ता विद्या निवृत्तिः शान्तिः सा ब्रह्मैव ॥
 परमत्कृष्टमं यनं स्थानं पुनरावृत्तिशोकारहितं यजत्परायणं पुलिङ्गयक्षदेवद्वंद्वी हिः ॥ १५ ॥ १५
 शुभांगः शान्तिदः स्वष्टाकुसुदः कुवले शयः गोहितो गोपतिर्गोप्रावृषभाक्षो वृषप्रियः ॥ १६ ॥
 रागद्वेषादिनिर्मोक्षलक्षणं शान्तिददातीति शान्तिदः ॥ १७ ॥ सर्वादौ सर्वभूतानि समर्जयितुं स्वष्टा ॥
 १८ ॥ कौमेदिन्यो मोदत इति कुसुदः ॥ १९ ॥ कोऽक्षितेर्वलनात्संवलनात्कुवलजले तस्मिं षोडशे
 त इति कुवले शयः कुवले वदरीफले तस्य मध्ये शेते तक्षकः सोपितस्य विभक्तिरिति वा हरिः कुव
 ले शयः को भस्मावलति संवीर्यते सर्पाणां मुदरे कुवले तस्मिन् शेषादरे शेते इति कुवले शयः ॥
 गवो ब्रह्मार्थं गोवर्द्धने धतिवानिति गोभ्यो हितो गोहितः गोर्भमेर्भावावतारणे ह्यया शरीरग्रहणं

स.री.
३७

कुर्वन् गोहितः ॥ गोर्भर्मापतिर्गोपतिः ॥ २ रत्नकोजगत इति गोतास्वात्माने स्वमायया संवृणोती
ति वा गोमा ॥ २ सकलान्कामान भिवर्षके क्षिणी अस्पति वृषभाक्षः वृषोधर्मो दृष्टिरस्पति वा वृभा
क्षः ॥ ४ वृषोधर्मः प्रियो स्पति एष प्रियः ॥ ५ ७६ अनिवर्त्ती नित्यतात्मा संक्षेप्राक्षे मत्तु क्लिवः
श्रीवत्सवत्ताः श्रीवासः श्रीपति श्रीमतां वरः ७७ देवासुरसंग्रामात्र निवर्त्तत इत्यनिवर्त्ती व
षप्रियत्वाद्दर्मो न निवर्त्तत इति वा ॥ ४६ स्वभावतो विषयेभ्यो नित्यत आत्मा यस्येति नित्यतात्मा ॥ ७७
संहारसमये विस्तृते जगत्सूक्ष्मरूपेण सक्षिपत इति संक्षेप्रा ॥ ७८ उपातस्य संरक्षणं करोति इति
क्षेप्रा ॥ ४६ नामस्मृतिमात्रेण यावयन् शिवः ॥ ६० इति नाम्नां षष्टेशते विवृतम् ॥ ६॥ कपी
क्षेप्रा विह्वलमस्य वत्ससि स्थितमिति श्रीवत्सवत्ताः ॥ अस्य वत्ससि श्रीरत्नपायिनी वसतीति
श्रीवासः २ अमृतमयते सर्वान् सुरान् विहाय श्रीरेनं वरया मासेति श्रीपतिः श्रीः पराशक्तिः
तस्याः तस्यापतिरिति वा पराशक्तिर्विविधैव अयत इति अनेः ३ विरिञ्चादीनां श्रीमतां अ
ग्यज्जसामलक्षणा श्रीः सायवांसतातेषां प्रधानः श्रीमतां वरः अक्षः सामानियज्जवितादि

श्रीरस्तासतां इति श्रुतेः ४ ॥ श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः श्रीधरः
 श्रीवरः श्रीयः श्रीमालोक्तयाश्रयः ७ श्रीयंददातिभक्तानामिति श्रीदः ५ श्रीयईशः १
 श्रीशः ६ श्रीमत्सुनित्येवसतीति श्रीनिवासः श्रीशब्देन श्रीमंतालक्ष्यते ७ सर्वशक्तिमयेस्मि
 त्रिखिलाः श्रीयोनिधीयेत इति श्रीनिधिः ८ कर्मान्तयेण विविधाः श्रियः सर्वभक्तानां
 विभावयतीति श्रीविभावनः ९ सर्वभक्तानोजननीश्रियेवक्षसिवदत श्रीधरः १० स्मरतां
 स्तवतामर्चयतां भक्तानां श्रियं करोतीति श्रीवरः ११ अनपायिसखावाभिलक्षणं श्रेयः
 तच्च परमैव रूपमिति श्रेयः १२ श्रियोस्य संतीति श्रीमान् १३ त्रयाण्यं लोकानां माश्रयत्वालो
 कत्रयाश्रयः १४ ७ स्वक्षः संगः शतानेदोनेदिज्योतिर्गणेश्वरः विजितात्मा विधेयात्मा
 सत्कीर्तिश्चिन्मंशयः ७५ शोभने पुंडरीकाभेतिणी अस्मति स्वक्षः १५ शोभनात्पंगा
 न्यस्येति संगः १६ एव एव पराने उपाधिभेदाच्छतधा विभियत इति शतानेदः १७ परमानेदवि
 ग्रहोनेदिः १८ ज्योतिर्गणनामीश्वरो ज्योतिर्गणेश्वरः तमेव भांतमचभाति सर्वतस्य भासा
 सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः १९ विजितो आत्मा येन विजितात्मा २० नवेनापि विधेय आत्मा

सती-
३८

३४

स्वयमस्येति विधेयात्मा २१ सती अविनया कीर्तिरस्येति सतीर्तिः २२ करतलामलकवत्सर्वसा
त्तातकृतवतः कापि संशयो नास्तीति छिन्नसंशयः २३ २४ उदीर्णः सर्वतश्चरनीशः शाश्वत
स्थिरः भूषणो भूषणो भूतिर्विशोकः शोकनाशनः ८० सर्वभूतेभ्यः सं उद्दिक्त्वा उदीर्णः २४
सर्वतः सर्वस्वचेतनेन पश्यतीति सर्वतश्चरः २५ न विद्यतेः स्पृश इत्यनीशः न तस्य शः कश्च
नेति अतः २६ शाश्वद्भवन्नपि न विक्रयांकराचिदुपेतीति शाश्वतः स्थिर इति नामैकं २७ लो
काप्रतिमार्गान्वेषमाणाः समागरोपांत भूमौ शोते इति भूषणः २८ खेच्छया वतारैर्वहुभिर्भू-
मिं भूषयन् भूषणः २९ भवने सता विभूतिर्वसमस्त विभूतीनां कारणात्वाद्वा भूतिः ३० वि-
गतः शोकौ स्पृशते दैवकत्रपत्वादिति विशोकः ३१ शोकनाशयतीति शोकनाशनः ३२ ८०
अर्चिष्मन्तर्चितः कुंभो विष्णुहात्मा विशोधनः अनिरुद्धो प्रतिरथः प्रयुस्मो मितविजयः ८१
अर्चिष्मन्तोपदीयेनार्चिषा चंद्रसूर्यादयः स एव मुखोऽर्चिष्मान् ३२ सर्वलोकार्चितैर्व्रह्मादिभिः
अर्चित इत्यर्चितः ३४ कुंभवदस्मिन् सर्वे प्रतिष्ठितमिति कुंभः ३५ गुणत्रयातीततया विष्णु-
दश्चासौ आत्मा चेति विष्णुहात्मा ३६ स्मृतिमात्रेण पापनाशिपणादिशोधनः ३७ चतुर्षु

३८

व्यहेष निरुद्धः ३८ प्रतिपत्तो स न विद्यत इति अतिरिचः ३९ प्रकृष्टं युग्मं द्रविणं मे स्येति प्रयुक्तः
 चतुर्थ्यात्मवा ४० अमितो विक्रमो स्येति अमित विक्रमः ४१ कालनेमिनिहावीरः ४२ शौ-
 रिर्जनेश्वरः त्रिलोकात्मा त्रिलोकेशः केशवः केशिहा हरिः ४३ कालनेमि नमस्तुरे निर्जवाते
 त्रिलोकात्मा ४४ वीरः ४५ श्वरः ४६ श्वरकलोद्भवत्वात् शौरि ४७ श्वरजनानां वासवादीनां
 शौर्यातिशयेनेष्ट इति श्वरजनेश्वरः ४८ त्रयाणाम् लोकानां मतर्यामितयात्मेति त्रिलोकात्मा
 त्रयो लोका अस्मात्परमार्थतो न भिद्यंत इति वा ४९ त्रयो लोकास्तदाज्ञया स्वेषु कर्मसु वर्तन्ते इति त्रि-
 लोकेशः ४९ केशसंज्ञिताः सूर्यादि संक्रांता अंशवस्तद्वत्तया केशवः अंशवो ये प्रकाशते मम
 त केशसंज्ञिताः सर्वज्ञाः केशव तस्मात्पादुमां द्विजसत्तमा इति भारते ब्रह्मा विष्णु शिवारूपाः श-
 वः त्रयः केशिनमत्केशवसुधातले इति आदौ केशशब्दः शक्तिपर्यायत्वेन प्रयुक्तः को ब्रह्मेति
 समाख्याता ईशो हं सर्वदेहिनां आवां तवांशं संभूतौ तस्मात्केशवनामवानिति हरिवेशवच-
 नाद्वा केशवः ४८ केशिनामानमस्तुरे हतवानिति केशिहा ४९ सहेतुकसंसारं हरतीति ह-
 रिः ५० कामदेवः कामपालः कामीकोतः कृतागमः अनिर्देशवपुर्विस्सुवीरो नेतो धने जयः ५१ धर्मा

स. टी.
३५

39

दिपुरुषः र्यचतष्टयं वांछतिः कामत इति कामः स चासौ देवश्चेति कामदेवः ५१ कामिनो कामाया
लयतीति कामपालः ५२ प्रैर्ण कामस्य भावत्वात् कामी ५३ अभिरूपतमं देहं देवहन्तातः ५४ कृतः
आगमः अतिस्मृत्या दिलक्षणा येन सकृत्तागमः ५५ इदं तदीदृशं वेति निर्देष्टुं यत्र शक्यते ग
णायतीतत्वात् उपमस्येत्यनिर्देशवपुः ५६ रोदसी व्याप्य कांती रथिका स्थितास्येति विस्रुः ५७
गत्यादिमत्वाद्दीरः वीगतिप्रजनकां त्यसन्त्वा दुनेष्विति धातुपादात् ५८ देशतः कालतो व
स्तुतश्चापरिच्छिन्नो नेतः ५९ यदि ग्विजये प्रभते धनमजयते न धने जयोजनेः पांडवानां ध
ने जय इति भगवद्वचनात् ६० ८३ ब्रह्मणो ब्रह्म कृद्ब्रह्मा ब्रह्म ब्रह्म विवर्द्धनः ब्रह्म विद्वा ब्रह्मणो
ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्रह्मणा प्रियः ८४ तपो वेदाश्च ज्ञातिश्च ज्ञाने च ब्रह्म संज्ञितं तेभ्यो हितत्वाद्ब्रह्मणः
६१ तपश्चादीनां कर्तृत्वाद्ब्रह्म कृत ६२ ब्रह्मात्मना सर्वं सृजतीति ब्रह्मा ६३ ब्रह्मत्वाद्ब्रह्मणा त्वाच्च स
त्यादिलक्षणां ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनेन ब्रह्मेति अनेः प्रत्यस्तमितभेदे यत्सत्तामात्रमगोचरं वचसा
मात्रं संवेद्यं तत्तत्ज्ञानं ब्रह्म संज्ञितमिति विस्रुपराणो ६४ तपश्चादीनां विवर्द्धनात् ब्रह्म विवर्द्ध
नः ६५ वेदे वेदार्थं च यथावहेतीति ब्रह्म वित ६६ ब्रह्मणात्मना समस्तानां प्रवचनं कुर्वन्वेदस्या

३५

यमिति ब्राह्मणः ६० ब्रह्म संज्ञितं सैच्छे षभता इति ब्रह्मी ६८ वेदान्तात्मभूतान् जानातीति ब्रह्मज्ञः
 ६५ ब्रह्मणो नो प्रियो ब्राह्मणप्रियः ब्राह्मणः प्रिया अस्मेति वाच्यं तं शयंते परुषं वदन्ते यो ब्राह्मणं
 न प्राणं मवाचाहं स पापकृद्ब्रह्मदवाग्निदग्धो वध्यश्च दंष्ट्रश्च न चास्मदीय इति भगवद्ब्रह्मचरः
 यं देवं देवकी देवी च सुदेवा दजी जनतु भो मम ब्राह्मणो गम्ये दीप्तमग्निमिवारणिरिति महाभार
 ते ७० ८४ महाब्रह्मो महावक्त्रो महातेजो महारगः महाक्रतुर्महायज्ञा महायज्ञो महाहविः ८५
 महांतः ब्रह्माः पादविक्षेपो अस्मेति महाब्रह्मः शतोः विल्लरुक् ब्रह्म इति अत्रेः ७१ महज्जगद्वत्
 त्यादिकर्मास्मेति महाकर्मा ७२ यदीयेन तेजसा भास्वरादयः तेजस्विनस्तस्य महतेज इति महा
 तेजाः यदित्यगते तेजस्ततेजो विद्विमासु कर्मिणि श्रीभगवद्ब्रह्मचरः क्रौर्यशौर्यादिभिर्धर्म
 हृद्भिः समलंकृत इति वा महातेजाः ७३ महाश्वासावुरगश्चेति महारगः सर्पाणां मस्मिवासु
 किरिति भगवद्ब्रह्मचरः ७४ महाश्वासावुरगश्चेति महाक्रतुः यथाश्च मेधः क्रतुराडिति म
 नवचरता सोऽपि स एव ७५ महाश्वासावुरगश्चेति लोकसंग्रहार्थं यज्ञा विवर्तयन् महायज्ञा ७६
 महाश्वासावुरगश्चेति महायज्ञः यज्ञानां जययज्ञोऽस्मीति भगवद्ब्रह्मचरः ७७ महश्चेतद्विश्चेति

सुदि-
४-

५०

महाहविः महाक्रतरित्यादिवद्ब्रीहिर्वा ७८ ८५ स्तवः स्तवप्रियः स्तोत्रे स्तुतिः स्तोतारणाप्रियः
प्राणिप्रेरयिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरतामयः ८६ सर्वः स्तुयते न स्तोता कस्य विधिनिस्तवः ७९
अतएव स्तवप्रियः ८० येन स्तुयते तस्मिन् गणस्य कीर्तितात्मके तद्दुरिरेव ८१ स्तुतिस्तवनक्रि
या ८२ स्तोतापि स एव ८३ प्रियं रणमस्य यतः पंचमहायुधानि धत्ते स तं तं लोकरत्नार्थमतो
रणाप्रियः सकलकोमलैः सकलाभिश्च शक्तिभिः संपन्नः प्राणिः ८५ न केवलं प्राणि एव प्रेरयि
ता च सर्वेषां संपद्भिः ८६ स्मरणेन सर्वेषां कल्मषाणि क्षययतीति पुण्यः ८७ पुण्याकीर्तिर
स्तुयतः पुण्यमावहन्त्यकीर्तिर्नृणामिति पुण्यकीर्तिः ८८ श्रोतरे वा चैवाधिभिः कर्मजैः
नृणां प्रोक्तं इत्यनामयः ८९ ८९ मनोजवस्तीर्थकरो वसुदेवो वसुप्रदः वसुप्रदो वासुदेवो वसुर्व
सुमनाहविः ९० मनसो वेगश्च वेगोऽस्य सर्वगत्वादिति मनोजवः ९१ चतुर्दशविधानां वा
सुसमयानां च प्रणोता प्रवक्ता चेति तीर्थकरः हयग्रीवश्चैव मधुकैटभौ हत्वा विरिच्याय स
र्वगादौ सर्वाः शरीरान् प्राविष्ट्वा दिशस्तवाक्षयिष्याः सुरैर्विरिणा वचनाय चोपदिशति
निषौराणां काः कथयति ९२ देवः सर्वमयः सृष्टानां सकार्यमवास्तुजन्तं तदंडं मभवद्दमे सह

४०

स्वांश्रमसमप्रभं ब्रह्मणः कारणं परमिति वचनात् वसुरेताः ५२ वसुधने प्रकर्षणाददातीति
 वसुप्रदः ५३ वसुप्रकर्षणमोक्षाख्यफलभक्तेभ्यः प्रददातीति द्वितीये वसुप्रदः विज्ञानमा
 नेदेव ब्रह्मरोतेरीतः परायणोतिष्ठमानस्य तद्विद्वन्निष्कृतेः सुरारीणां वसुनि प्रकर्षणा
 खड्गयन्ता वसुप्रदः ५४ वसुदेवस्यापत्यं वासुदेवः ५५ वसुनि भूतानि अत्र ते ष्येवा वसुती
 ति वसुः ५६ अविशेषेण सर्वेषु विषयेषु वसुतीति वसुतन्मोस्येति वसुमनाः ५७ हविर्वे
 द्यहविरिति भगवद्वचनात् ५८ ८० सङ्गतिः सङ्गतिः सतासङ्गतिः सत्परायणः अरमेनो
 यदु श्रेष्ठः सन्निवासः सुयासुतः ८८ अस्ति ब्रह्माति चेद्देवसुतमेनेततो विद्वरिति अनेः
 ब्रह्मास्तीति ये विद्वस्ते संतस्तैः प्राण्यते इति सङ्गतिः सती गतिर्वुद्धिरस्येति वासङ्गतिः ५९ स
 तीकृतिर्यस्येति सङ्गतिः १०० इति नाम्नां सममेशाते विद्यतम् श्रीवत्सवत्ताः श्रीकरः विधेया
 त्माविशोकः अमितवित्रमः कामदेवः ब्रह्माणः महाक्रमः स्तोत्रे तीर्थकरः १ सजातीयवि
 जातीयस्वगतभेदरहिता सता एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मातिष्कृतेः १ संचेव परमात्मा चिदात्मको
 बाधात् भासमानत्वाच्च सङ्गतिः नान्यः प्रतीतेर्वाध्यमानत्वाच्च सन्नाप्य सत् श्रोतो यौक्तिवोवा

सा.सी.
५१

वाधः प्रपेचस्य विवर्तितः २ सतांतत्वे विदो प्रकृष्टमपनमिति सत्यगयणः ३ हनुमत्प्रमखाः सैनि
काः यैर्य शालिनो यस्यां सेनायां साम्प्रग सेनायस्य सः ४ यद्गुणो प्रधानत्वाद्यदुपेष्टः ५
सतां विदुषामाश्रय इति सत्रिवासः ६ शोभनायामुना संवेधिनः परिवेष्टारो सो वि सया मुनः
गोपविषधरावा ७ ८८ भतावासवासदेवः सर्वा सुनिलयो नलः दर्पदा दर्पदो हतो ड्डरोत्या
पराजितः ८९ भता न्यत्राभिमुखेन वसंतीति भतावासः वसंतित्वयि भतानि भतावासस्तः
तो हरिरिति हरिवंशे ९ जगदाच्छादयति माययेति वासः स एव देव इति वासदेवः छादयामि
जगदिच्छं भत्यासुर्य इवाशुभिरिति भगवद्वचनात् १० सर्व एवासवो मुख्या प्राणा जीवात्मके
यस्मिन् न वायेनिलीयंते स सर्वा सुनिलयः ११ अले पर्याप्तिः शक्तिः संपदो नास्य विद्यत इति न
लः १२ धर्मविरुद्धे पाथि तिष्ठतां दर्पं हंतीति दर्पहा १३ धर्मवर्तनि वर्तमानानां दर्पददातीति द
र्पदः १४ स्वात्मा मतरसा स्वादनाश्रितं प्रसदितो ह मः १५ नशकपाधारणाय स्य प्रतिधाना
दिषु सर्वोपाधिविनिर्मुक्तत्वात् तया पितृसादतः कैश्चिदः खेन हृदये धार्यते जन्मान्तरसहस्रे
षु भावना योगात् तस्मा ड्डरः क्लेशो धिक् नरस्तथा मयक्ता सक्तचेतसा ॥ ॥ ॥ ॥

अथक्तादिगतिर्दुःखं देहवह्निखाप्यतेति भगवद्वचनात् १५ नांतरेर्वाद्यैरपिशुभिः पराजित इ
 त्पराजितः १६ ८६ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिरीशमूर्तिरमूर्तिमान् अनेकमूर्तिर्यज्ञः शतम
 र्तिः शताननः १७ विश्वमूर्तिरस्य सर्वात्मत्वादिति विश्वमूर्तिः १८ महतिमूर्तिरेत्येति महा
 मूर्तिः १९ ज्ञानमयी स्वेच्छया तैजसीवामूर्तिरस्यतिरीशमूर्तिः १९ कर्मनिबन्धनामूर्तिरस्य
 नवियत इत्यमूर्तिमान् २० अवतारेषु स्वेच्छया लोकानामपकारिणोर्वहीर्यतीर्भजत इत्य
 नेकमूर्तिः २१ यद्यपि अनेकमूर्तित्वं तथाप्ययमीदृश इति तत्राप्यत इत्यव्यक्तः २२ नानावि
 कल्पजामूर्तयः विराकृतेः संतीति शतमूर्तिः २३ विश्वादिमूर्तित्वं यतो त एव शताननः
 २४ १७ एकोनैकः सवः कः कियतस्य दमनुतमे लोकवधुलोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः २५
 परमार्थतः सजातीयविजातीयस्वगतभेदविनिर्मक्तत्वादेव २५ मायया बद्धरूपत्वाच्चैकः ३१
 द्रोमायाभिः पुरुरूपः ईयत इति श्रुते २६ सोमो यत्राभिरुपयते सोध्वरः सवः २७ कशब्दः सुख
 वाचकस्तनुरूपत इति कः कब्रह्मेति श्रुतेः २८ सर्वपुरुषार्थरूपत्वाद्ब्रह्मविवायमिति ब्रह्म
 किं २९ यच्छब्देन स्वतः सिद्धवस्तु देशवाचिना ब्रह्मनिर्दिश्यत इति ब्रह्म यत यतो वा इमानि भ

शीः ४४ नसत्रयानसामर्थ्यान्नचज्ञानादिकाद्गणतचलने विद्यते यस्येव चलः ४५ वायुरूपेण
 चलतीति चलः ४६ ५२ अमानिमानदोमान्योलोकस्वामी विलोकयन् समेधा मेधजोधन्यः
 सत्यमेधाधराधरः ५३ अनात्मवस्तुष्वान्माभिमानोनास्ति स्वच्छसंवेदनाकृतेरित्यमानी ४७ स्व
 मायया सर्वेषामनात्मस्वात्माभिमानं ददातीति भक्तानां मानं सत्कारं ददातीति अधर्मिष्ठानां मा
 नं सत्कारं खंडयतीति तत्त्वविदामनात्मनि आत्माभिमानं खंडयतीति वामानदः ४८ प्रजनीयः स
 र्वेश्वरत्वादिति मान्यः ५१ चतुर्दशलोकानामीश्वरत्वात् लोकस्वामी ५० त्रीन् लोकान्धारयती
 ति विलोकयन् ५१ शोभनास्वाभाचिकीमेधाप्रज्ञास्येति समेधाः नित्यमसिचप्रज्ञामेधयोरि
 तिसमासांतोः सिचप्रत्ययः ५२ मेधेः धरे जायत इति मेधेजः ५३ कृतार्थो धन्यः ५४ सत्यावित
 यामेधास्येति सत्यमेधाः ५५ अंशैरशेषैर्षोषाघैरशेषांधराधारयन् धराधरः ५६ ५३ तेजोवृषो
 युतिधरः सर्वशस्त्रभृतां वरः प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैकस्त्रगो गराग्रजः ५४ तेजांसि अंभोसि आ
 दित्यत्र पेण वर्धतीति तेजोवृषः ५७ युतिमंगगताकांतिधारयन् युतिधरः ५८ सर्वशस्त्रभृतां
 वरः ५९ भूतैरुपहृतेष्वप्युष्यादिकं प्रगृह्णातीति प्रग्रहः धावतो विषयारोप

समावर्तो निवृत्तात्मा दुर्जयोदुरतिक्रमः दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुर्वा सो दुर्गारिहा ॥६॥ संसारचक्रस्य
सम्यगावर्तक इति समावर्तः ॥३॥ सर्वत्र वर्तमानत्वाच्च निवृत्तः कुतोऽप्यात्मा अस्येति निवृत्तात्मा
निवृत्त आत्मा मनो यस्य विषयेभ्य इति वा ॥४॥ जेतुं न शक्यत इति दुर्जयः ॥५॥ भयहेतुत्वादस्या जाः
सूर्यादयो नाति क्रोतीति दुर्तिक्रमः भयादस्या शिस्तपति भयात्तपति सूर्याः भयादिदं श्रवायुश्च
मृत्युर्धावति पंचम इति मंत्रवशात् ॥६॥ दुर्लभया भक्त्या लभ्यत इति दुर्लभः जन्मांतरसहस्रेषु तपो
ध्यान समाधिभिः नराणां क्षीणपापानां कुलोर्भक्तिः प्रजायत इति व्यासवचनात् भक्त्या लभ्यस्त्वन
न्यथेति भगवद्वचनात् ॥७॥ दुःखेन गम्यते जायत इति दुर्गमः ॥८॥ अंतराय प्रतिहतेः दुर्वा दवाप्य
त इति दुर्गः ॥९॥ दुःखेनावासे ते चिते योगिभिरिति दुर्वा वासः ॥१०॥ दुर्गारिणेण दुर्गामिनो दानवा द
यस्तान्तीति दुर्गारिहा ॥११॥ शुभो गोलोक सारंगः स तेतस्तेतवर्द्धनः इन्द्रकर्म महाकर्मक
तकर्मकतागमः ॥१२॥ शोभनैरंगैर्धैर्यत्वाच्छुभांगः ॥१३॥ लोकानां सारंगवत् गृह्णातीति लोक
सारंगः प्रणवस्तेन प्रतीयत इति वा एषोदरादित्यात्मा धृत्य प्रजापतिर्लोकानभ्यतपदिनि
पतिर्लोकानभ्यतु श्रुतेः ॥१४॥ शोभनस्तेतर्विस्तीर्णः प्रपंचोऽस्येति सुतेतः ॥१५॥ तमेव तेतवर्द्धयेती

सटी-
४४

निवातेतवहृनः ८५ इन्द्रस्य कर्म इव कर्मस्येति इन्द्रकर्म एव कर्मस्येति ८६ महोति विषदादीनि
भूतानि कर्मणी कार्येण स्येति महाकर्म ८७ कृतमेवन कर्तव्यं किं चित्कर्मस्येति विषत इति कृतक
र्मधर्मात्मकं कर्म कृतवानिति वा ८८ कृतो वेदात्मकः आगमो येनेति कृतागमः अस्य महतो भूतस्य
त्यादिश्रुतेः ८९ ९० उद्भवः सुंदरः सुंदो रत्ननाभः सलोचनः अर्को वाजसनः श्रेणी जयेतः स
र्वविजयी ९१ इत्थं भवेज्जन्मस्वेच्छया भजत इत्युद्भवः उद्भूतमपगतं जन्मास्य सर्वकारणत्वा
दिति वोद्भवः ९२ विष्वातिशायि सोभाग्यशालित्वात्सुंदरः ९३ सुष्ठु इततीतिः सुंदः आर्द्रो भा
वस्य वाचकः षोडशदित्वात्साधुत्वं ९४ रत्नशब्देन शोभालक्ष्यते रत्नवत्सुंदराताभिर्यस्येति
रत्ननाभः ९५ शोभने लोचने नयने ज्ञाने वा स्येति सलोचनः ९६ ब्रह्मादिभिः पूज्यते मे रचनी
यत्वा र्कः ९७ वाजसनमन्त्रार्थिनो सतोतीति दरातीति वाजनः ९८ प्रलयो भमि श्रेणवात्म
स्य विशेषतः श्रेणी मत्तर्था योतिशायिने ९९ जयति अरीनतिशयेन जयहेतुर्वाजयेतः १००
सर्वविषये ज्ञातमस्येति सर्ववित् आभ्यंत रान् रागादीन्वाह्योश्च हि राणाद्वारीश्च जेत्ये शीलम
स्येति जयी सर्वविचसौ जयी चेत्येकं नाम १०१ १०२ सुवर्णविन्दुरत्नोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः महा

न

४४

हृदो महागर्तो महाभक्तो महानिधिः १५ विंदवो वयवाः सुवर्णसदृशा असेति सुवर्णविंदुः आ
प्रणखात् सर्व एव सुवर्ण इति श्रुतेः शोभनो वर्णो हरे विंदुः अयस्मिन्नेत्रसमं त्रात्मा वा सुवर्ण
विंदुः ८०० इति नाम्नो अष्टमं शतं विवृतं सृजा अनलः अनेकमूर्तिः तत्तु वीरहा त्रिलोकधननि
ग्रहः चतुर्वेदवित्पुंगवः संहारः १ गुणद्वेषादिभिः शब्दादिविषयेः त्रिदशादिभिश्च ततो
त इत्युक्तो भूः १ सर्वेषां वागीश्वराणां ब्रह्मादीनामपि ईश्वरः सर्ववागीश्वरेश्वरः २ अवगासा
सदा तदेति अस्मत्सुखमासत इति महादृढः ३ गर्तवदसमाया इत्ययेति महागर्तः सममाया
इत्ययेति भगवद्भक्त्यात् अथवा गर्तशब्दो रथपरीय इति नैरुक्तैरुक्तैः तस्मा महागर्तः त्म
हारथो महारथत्वं प्रसिद्धं भारतादिषु ४ कालत्रयानवच्छिन्नस्वभावत्वात् महाभक्तः ५ स
र्वभक्तान् स्मिन्निधीयते इति महानिधिः ६ १५ कुमुदः कुंदरः कुंदः पर्जन्यः पावनो निलः अमृतो
शोभते वपुः सर्वज्ञः सर्वतो मुखः १०० कुंधराणां भारवताराणां कुर्वन्मोदयतीति कुमुदः सुदिरजो
भाविताणि जर्षः कुंदपुष्पतल्यानि फलानि रानि ददातीति कुंदरः कुंदपुष्पतल्यानि फलानि
लात्पादत इति कुंदरः कुंधरोदारया मासहिरण्पादाजिघोसया वाराहत्रयमास्यायेति वा कुंदरः ८

स.दी.
४५

कुंदोपमो गत्वा कुंदः कुंष्टयिवी कश्च पायदतीति वा कुंदः सर्वपापविमोक्षार्थवा जिनेधेन चेष्टवा
न तस्मिन् जेमहा दाने दासिणो भृगुनेदनः मारीचायददौ प्रीतः कश्च पायवसेयरा मिति हरि
वेशे कुंष्टयिवी खंडयतीति वा कुंदः शब्देन यथिवी श्वरालक्ष्येते निःक्षत्रियो यश्चकार मेदिनी
मनेकशो वाङ्मनेतया छिनत्तयः कार्तवीर्यस्य सभार्गवो नमो ममास्तमो गल्पविह्वलये हरि
रिति श्री विसुधर्मे ६ पर्जन्यवदा ध्यात्मकादितापत्रयं शमयतीति सर्वात्कामान् भिवर्षतीति
वा पर्जन्यः १ स्मृतिमात्रेण पुनातीति पावनः ११ इलति प्रेरणो करोतीति इलस्तद्रहितत्वादिनि
लः इलति स्वपिति इत्यज्ञ इलस्तद्रि परीतो नित्यप्रवृद्धस्त्रपत्वादनिलो वा अथैवानिलेर्ग
हना र्थात्कप्रत्ययो तात अगहनः १२ स्त्रपाने दानभवादस्मृतो राः माधितमस्मृतं सरात्पाप
यित्वा स्वयंचापिवदिति वा स्मृतो राः अस्मृता अविनश्चरा अविनश्चर फलत्वादाशा वोच्छास्ये
ति वा १३ स्मृतं मरणं तद्रहितं वपुरस्येत्यस्मृतवपुः १४ सर्वजानातीति सर्वज्ञः स सर्वविदिति
अज्ञेः १५ सर्वतोक्षिशिरोमुखमिति भगवद्वचनात्सर्वतोमुखः १६ १०० सुलभः सुव्रतः सि
द्धः शत्रुजिह्वत्रतापनः न्यग्रोधोद्वंशे श्वश्रवाण राधनिरुदनः १०१ पत्रपुष्पादिभिर्भ

क्रिमात्रमर्पितैः सुखेन लभ्यते इति सुलभः यत्रैषु पुण्येषु फलेषु तोयेषु ब्रूतलभ्येषु सदैव सत्त
 भनौ कलभ्येषु रुषेषु पुराणे सुकौ कचंतु क्रियते प्रयत्न इति महाभारते १० शोभनं व्रतयति भेके
 भोजनातिवर्तन इति वासवव्रतः १८ अन्नन्याधीनसिद्धत्वात्सिद्धः १९ सुरशत्रव एवास्पशत्रवस्ता
 नजयतीति शत्रुजित २० तापनात्सुरशत्रुणां शत्रुतापना २१ न्यक् अर्वाकरो हति सर्वेषामुपरि
 वर्तमान इति न्यग्रोधः सर्वाणि भूतानि न्यक्कृत्य निजमायया आसृणातिरुणाद्दीति वा न्यग्रोधः
 २२ अंबराड्भूतः कारणात्वेनेत्यडं वरः यद्वा ऊर्गत्रं तेनात्मना विश्वं योषयन्तु वरः ऊर्वा अ
 नमुडं वर इति श्रुतेः २३ श्वोपिन स्यास्यति इत्यश्वत्थः ऊर्ध्वं सुलोर्वा कशाख एषोः श्वत्थः स
 नातन इति श्रुतेः ऊर्ध्वं सुलमधः शाखमश्वत्थं प्रादुरव्ययमिति स्मृतेः चारु रनामानमंधे
 निष्ठदितवानिति चारु रंधति सुदनः २४ सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तधाः सप्तवाहनः अमर्तिर
 नयोचितो भयकृद्भयनाशनः १२ सहस्रार्चिः अनेता न्यर्चा विषयस्य सहस्रार्चिः दिविसूर्यस
 हस्रस्येत्यादिभगवद्भचनात् २६ सप्तजिह्वा अस्म संतीति सप्तजिह्वः अग्निर्ऋषीकालीकरालीच
 मतोज्जवाचसंधस्वर्णाचसलोहिताचसुल्लिङ्गिनी विश्वमखोचदेवी लेलायमाना इति सप्त

सही-
४६

जिह्वाः इति मुंडके १० सप्तपथोऽसि दीप्तयोः स्येति सप्तैथाग्निः सप्ततेऽग्निः सप्तमिथाः सप्तजिह्वेति मंत्र
वर्णान्तर १८ सप्तअग्निः सप्तनामैकोवाग्निः वाहन आदित्यः एकोऽग्निः वाहनसप्तनामेति अग्नेः २५
मूर्तिर्चनत्रयधारणसमर्थं चराचरलक्षणताभ्यामितमाभ्यामिति रजायते अग्नेः तद्रहित इत्यम
र्तिः अथवा देहसंस्थानलक्षणमर्कितौ गावयवामर्तिस्तद्रहित इत्यमर्तिः ३० अग्नेः दुःखं
पापं च हयमस्य न वियते सो न चः ३१ प्रमात्रादिसाहित्येन सर्वप्रमाणागोचरत्वाच्चित्तः अथ
मीदृश इति विश्वप्रपंचविलक्षणत्वेन चिंतयितुमशक्यत्वाच्चित्तः ३२ भयमार्गवर्तिनां भयं क
रोतीति भयकृत् ३३ वर्णां प्रमाचारवता पुरुषेण परः प्रमात्रविस्मयाराधते पेष्यातां त्यस्त
तोषकारक इति विश्वपुराणात्तराराधितत्वातेषां भयेनाशयतीति भयनाशनः ३४ १-२ अ
ग्नौ हस्तकृशः स्थली गणभः त्रिर्गुणो महान् अर्धतः स्वर्धतः स्वास्यः प्राग्वेशो वंशवर्धनः ३
सौत्प्यातिशयशालित्वादायः पयोऽग्निरात्मा चेतमावेदितव्य इति अग्नेः ३५ संहत्वा हृदय एता
च्चब्रह्म संहत् ३६ अस्य लमित्यादिना द्रव्यत्वप्रतिषेधात्कृशः ३७ स्थूल इति इयं चर्यते सर्वात्म
कत्वात् ३८ स्थितिस्थितिलयकर्मस्थितिस्थितत्वात्तदगणभत् ३९ सत्तोगणभावनं त्रिगुणः सती चितावे

वलो निर्गणश्चेति श्रुतेः ४० शब्दो दिग्गणरहितत्वाच्चिरशयसूक्ष्मत्वाच्चित्त्यशुद्धसर्वगतत्वादिस्र
 तिबेधकथमज्ञातं तर्कतोपि वक्तुमशक्यमत एव महान् अशब्दोऽस्य शीघ्रमहच्छुचिरित्यापस्त
 वः ४१ दृष्टिवादीनां धारकानामपि धारकत्वात्त्रकेनचित्प्रियते इत्यर्थः ४२ यद्येवमयं केन धार
 यते इत्याशंकाहस्वेनात्मनैव धारयते इति सूधतः स भगवः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति सेमहिस्तीति
 श्रुतेः ४३ पयोदरदलताभमभिरूपतममास्यमस्येति स्वास्यः वेदात्मको महान् शब्दगणेशः स
 त्वा निर्गतः पुरुषार्थोपदेशार्थमस्येति वा स्वास्यः अस्य महतो भूतस्य निश्चितमेतद्यद्वेद इत्या
 दिश्रुतेः ४४ अन्यस्य वंशः पाश्चात्यः अस्य वंशः प्रपंचः प्रागेवन पाश्चात्य इति प्राप्तिशः ४५ वंश
 प्रपंचवर्हयन् छेदयन्वा वंशवर्हणः ४६ १३ भारभक्त्युक्तो योगी योगीशः सर्वकामदः आ
 श्रमः अमणः क्षामः सुपर्णो वायुवाहनः १४ अनेन तत्र पेण भवो भारे विभर्तीति भारभूतः ४७
 वेदादिभिः परत्वेन कथितः सर्वैर्वेदैर्कथित इति वाक्यितः सर्ववेदाद्यत्पदमामनेति वैदैश्च
 सर्वैरहिमेव वेद्य इति वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा आदावने च मध्ये च विस्र सर्वत्रगी
 यते इत्यादिवचनात् साधनः पारमात्रेति तद्विज्ञोः परमपदमित्युक्तं किंतदधेनो विस्रो

स. टी.
४७

र्यापनशीलस्य परमेष्ठे सतत्त्वमित्याकांक्षायां मिदियादिभ्यः सर्वेभ्यः परत्वेन प्रतिपाद्यते इन्द्रियेभ्यः
परास्वर्या इत्यादिभ्यः पुरुषाच्च परं किंचित्साकांक्षायां परागतिरित्येतेन यः कथितः सः ४८ योगो
ज्ञानेतेनैव गम्यत्वा योगी योगः समाधिः सहि स्वात्मनि सर्वदा समाधेते स्वात्माने तेन वा योगी
४९ अन्ये योगितां तैरायैर्हन्ते अयं तु तद्रहितत्वात्तेषां मीमांसाः ५० सवान्कामान् ददातीति सर्व
कामदः फलमत उपपत्तेरिति भगवता श्रीवेदव्यासेनाभिहितत्वात् ५१ आश्रमवत्सर्वेषां संस
रारणे भ्रमतां विश्रामस्थानत्वादाश्रमः ५२ अविवेकिनः सतापयतीति आश्रमः ५३ क्षामाः
क्षीणाः प्रजाः सर्वाः करोतीति क्षामः ५४ शोभनानि पणानि छन्दोसि संसारतरु रूपाणि सौम्य
तिसर्पणः छन्दोसि यस्य पणानि इति भगवद्वचनात् ५५ वायुर्वह नियद्गीत्याभ्यानि संवायुवाह
नः भीष्मास्माह चः पवन इति अत्र ५६ धनार्थरोधनं वेदो देशो दमयिता दमः अपराजितः सर्व
सर्वसहो नियन्ता नियमो यमः ५७ रामतामधनः श्रीमत्तधारयामासेति धनार्थरः ५८ स एव दा
शार्थिधनं वेदं वेत्तीति धनं वेदः ५९ दमनं दमयतां देशः देशो दमयेतां मस्मीति भगवद्वचनात्
५९ वैवस्वतनरेन्द्रादिचरणप्रजा दमयतीति दमयिता ६० दमो देशो कार्यफलेन च स एवेति दमः

४७

६१ शत्रुभिर्न पराजित इत्यपराजितः ६२ सर्वकर्मसमसर्घ इति सर्वसहः सर्वानशत्रुन सहैत इति
 वा ६३ सर्वानस्वेषु स्वेषु कृत्येषु स्यापयतीति नियता ६४ नियमो नियतिस्तस्य न वियत इत्यनि
 यमः सर्वनियंत्तमिदं त्रेतराभावात् ६५ नास्य वियते यमो मृत्युरित्ययमः अथवा यमनियमो
 योगो गौतमस्य त्वात् स एव नियमो यमः ६६ १५ सत्त्वान्सात्विकः सत्त्वः सत्त्वधर्मपरायणः अ
 भिप्रायः प्रियाद्दोहः प्रियकृत्प्रीतिवर्द्धनः १६ शौर्यवीर्यादिकं सत्त्वमस्येति सत्त्ववान् ६७ ।
 सत्त्वे गूणप्रधानेन स्थित इति सात्विकः ६८ सत्त्वसाधुत्वात् सत्त्वः ६९ सत्त्वे यथाभूतार्थकचने
 धर्मे च चोदनालक्षणेन नियत इति सत्त्वधर्मपरायणः ७० अभिप्रेयते पुरुषार्थकांक्षिभिराभि
 मखेन प्रलयेस्मिन्नेति जगदिति वा अभिप्रायः ७१ प्रियाणीष्टान्यहंतीति प्रियाहः यद्यदि
 एतमं लोके यच्चास्पदयिते महत्तत्तज्ज्ञावते देयं तदेवाहं यमिच्छतेति स्मरणात् ७२ प्रजाप्र
 णं सास्तुतिनमस्कारादिभिः प्रजनीय इत्यहः ७३ न केवलं प्रियाहं एव अपि तत्तत्प्रादिभि
 र्भजतां प्रियं करोतीति प्रियकृत ७४ तेषामेव प्रीतिवर्द्धयतीति प्रीतिवर्द्धनः ७५ १६ विहाय
 सगतिर्ज्ञातिः सरुचिर्दंतभगिभुः रविर्विरोचनः सूर्यः सवितारविलोचनः १७ विहायसे

सू.टी.
४८

गतिरस्येति विहायसर्गोतिः विसृपदसादित्योवा ७६ स्वतएवतयोततइतिज्योतिः ७७ शोभना
रुचिर्दीप्तिरिच्छावासेति सरुचिः ७८ समस्तदेवतोदेशेनप्रसूतेष्यपिकर्मसद्भूतैर्भुक्तेभुनैस्त्रिवा
इतभुक् ७९ सर्वत्रचर्तमानत्वात्त्रयाणां लोकानां प्रभत्वाद्वाविभः ८० रसनादत्तइतिरविः
रादित्यात्मा ८१ विविधेरोचतइतिविरोचनः ८२ सृतेः सवतेर्वासूर्यशब्दो नित्यात्यते ८३ स
र्वस्यजगतः प्रसवितासविता ८४ रविलोचनंचक्षुरस्येतिरविलोचनः अग्निर्मूर्द्धाचक्षुषीचैः
इसूर्यावितिमेत्रवर्णात् ८५ १० अनेतोद्भूतभग्नोक्तासखदोनैकजोग्रजः अनिर्विलसः स
दासर्षीलोकाधिष्ठानमद्भूतः १०८ नित्यत्वात्सर्वगत्वात्देशकालपरिच्छेदाभावादनैतः १०९ इत
भुनक्तीतिद्भूतभुक् ११० प्रकृतिर्भोग्यामचेतनोभक्तइतिजगत्पालयतीतिवाभोक्ता १११ सखः
मोक्षलक्षणंददातीतिअसखंदः खखेडयतीतिवासखदः ११२ धर्मगमयेः सक्तज्ञायमान
त्वादनेकजः ११३ अग्रेजायतइत्यग्रजः ११४ अवामसर्वकामत्वादप्राप्तिहेत्वभावाविर्वेदोस्य
नविद्यतइतिनिर्विलसः ११५ सतः प्राप्तिमुखेनमृषतेक्षमतइतिसदावर्षी ११६ तमधिष्ठाय
लोकास्तिष्ठेतीतिलोकाधिष्ठानवद्भूतः ११७ अद्भूदद्भूतः अवगाणापिबद्भुभिर्योनलभः अणव

४८

तोपिवद्बोयं न विष्टुः आश्चर्यो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाता कुशलान्तरि ए इति श्रुतेः
 आश्चर्यवत्पराति कश्चिदेन मिमि भगवद्बचनात् स्वत्रयशक्तिव्यापारकार्यैरङ्गनत्वाद्भूतः ५५
 १८ सनातनात्तनतमः कपिलः कपिरण्ययः स्वस्तिदः स्वस्तिकृतस्वस्ति स्वस्तिभक्तस्वस्तिदः
 दिगाः १५ समादिति निपाताश्चिरार्थवचनः कालश्च परस्वैव विकल्पनापरस्वत्रयस्य
 त्रयं पुरुषः प्रथमे द्विजयत्तु त्रयेवान्मे त्रयकालस्तथा परमिति प्रमाणे ५६ सर्वकारणा
 त्वाद्द्विरिच्छादीनामपि सनातनानां सनातनतमः ५७ वडवानलस्य कपिलो वर्ण इति तद्गुणी
 कपिलः ५८ केजले रश्मिभिः पिवत्कपिः वराहो वा कपिः कपिर्वराहश्चेति वचनात् ५९
 प्रलयोऽस्मिन्नपि यंति जगतीति ण्ययः ६० इति नाम्नानवमं शास्त्रं विद्यते अक्षोभ्यः पावनः
 शत्रुतापनः अनघः महान् सर्वकामदः दमः अभिप्रायः रविश्च ग्रजः १ भक्तानां स्वस्तिमंगल
 ददातीति स्वस्तिदः १ तदेव करोतीति स्वस्तिकृत २ मंगलस्त्रयमात्मीये परमानन्दलक्षणस्व
 स्तिभक्तभक्तानां स्वस्तिमंगलं भुनक्ति इति वा स्वस्तिभक्त ४ स्वस्तित्रयेण दत्तिते वर्द्धते स्व
 स्तिदाते समर्थ इति वा स्वस्तिददिगा शब्द आश्चर्यकारिणा वा वर्तते यत्स्मरणादेव सिध्यते स

स.टी.
४६

५५

सर्वसिद्धयः स्मरणादेव कस्मस्य पापसेचानपेजरं शतधा भेदमाशतधा भेदमायातिगिरिर्वज्रहृत्तो
यथेति वचनात् ५१-६ अरौद्रः कुंडलीचर्त्री विक्रमस्मर्जितशासनः शब्दानिगः शब्दसहः शिशि
रः शर्वरीकरः ॥ कर्मरौद्रः रागश्चरौद्रः कोपश्चरौद्रः ये यस्य नास्ति अवाप्तमसर्वकामत्वेन रागहे
षादेरभावादित्यरौद्रः ६ शेषत्रयभाक् कुंडलीसहस्रांशुमेडलोपमकुंडलधारणाद्वा कुंडली
समस्तलोकरक्षार्थमनस्तत्वात्मकं सुदर्शनारख्यं चक्रं धत्त इति चक्रौ ८ विक्रमः पादविक्षेपः शौ
र्ध्ववाह्यमशेषपुरुषभ्यां विलक्षणमस्येति विक्रमौ ९ अतिस्मृतिलक्षणमस्मर्जितं शासन
मस्येति ऊर्जितशासनः १० शब्दमत्ततिहेतुना जात्यादीनामभावात् शब्देन वक्तुमशक्यत्वात् श
ब्दानिगः यतो वाचो निवर्तते अशब्दगोचरः यस्य योगिध्येये परंपदमित्यादि अतिस्मृतिभ्यः
तमेव सर्ववेदास्तात्पर्येण वदेतीति शब्दसहसर्ववेदाद्यप्यदमासनंतीति अने वेदैश्च सर्वै
हमेव वेद्य इति स्मृतेः ॥ तापत्रयाभितप्तानां विश्रामस्थानत्वात् शिशिरः १२ संसारिणामा
त्मा शर्वरीव शर्वरीजानिनां पुनः संसारः शर्वरीतामभयेषां करोतीति शर्वरीकरः यानि शास
र्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी यस्य जाग्रति भूतानि सानि शापयतो मुनेरिति भगवद्वचनात्

४६

१४११ अक्षरः पेशलोदतोदक्षिणः क्षमिणोवरः विद्वत्तमोवीतभयः पुण्यप्रवणकीर्तनः ११११
अवामसर्वकामत्वात्कार्यमस्यनवियतइति क्रूरः १५ कर्मणामनसावाचावपुसाचशोभनत्वा
तेशलः १६ प्रवृद्धः शक्रः शीघ्रकौरीदक्षः त्रयैवैतत्परस्मिन्नियतेइति दक्षः १७ दक्षिणशब्दस्या
पि दक्षएवार्थः शब्दभेदान्नयोरुक्तं अथवा दक्षते गच्छति हि तस्तीति वा दक्षिणः १८ क्षमावत्ता
योगिनोऽथिव्यादीनां च भारधारकाणां श्रेष्ठ इति क्षमिणोवरः क्षमयाऽथिवीसमइति वा
ल्मीकिवचनात् ब्रह्मांडमखिलवदनं एथिवीचभारेण नादित इति एथिव्या अपि वरः क्षमि
णः शक्राः अयेतु सर्वशक्तिमत्वात् सकलाः क्रियाः कर्तुं क्षम इति वा क्षमिणोवरः १९ नि
रस्ताति शयं ज्ञानं सर्वदा सर्वगोचरमस्यास्ति नेतरेषामिति विद्वत्तमोदरिः २० विगतेभये
संसारिकं संसारलक्षणं वास्येति वीतभयः सर्वेश्वरत्वात् नित्यत्वाच्च २१ पुण्यपुण्यकरे श्राने
कीर्तने चास्येति पुण्यप्रवणकीर्तनः यददृष्टं गुणान्निषेयश्चापि परिकीर्तयेत् नाशुभे प्रा
प्त्या किंचित्सोमत्रेहचमानव इति अवणादिफलवचनात् १२१११ उत्तारणोऽस्मि तिहा
पुण्योऽः स्वमनाशनः वीरदारक्षणाः सेतो जीवनापर्यवस्थितः १२२ संसारसागरादुत्तार

सू. ५०

यतीत्युत्तराणः २३ दुष्कृतीः पापसेजिताः हंतीति दुःकृतिश्च २४ स्मरणादिकुर्वतां पण्ये करोती
ति सर्वेषां अतिस्मितलक्षणवाचा पाण्यमेवाचष्ट इति वा पण्यः २५ भाविनो नर्थस्य सच
कान्तः स्वभाशयतीति दुःस्वमनाशनः २६ संसारिणो गौतीर्मक्तिप्रदानेन हंतीति वीरहा
२७ सत्वगणमधिष्ठाय जगत्त्रये रक्षतीति रक्षणः २८ सन्मार्गवर्जितः संतस्तद्वेषा विद्याविन
यस्य ह्येस एव वर्तते इति २९ सर्वाः प्रजाः प्राणरूपेण जीवयन् जीवनः ३० परितः विश्वे व्या
प्यावस्थित इति पर्यवस्थितः ३१ ११२ अनंतरूपो न तश्चिर्जितमन्युर्भयापहः चतुरस्रो गे
भीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः ११३ अनंतानि त्रयाण्यस्य इत्यनेन त्रयः ३२ अपरिमिता
श्रीः पराशक्तिरस्येत्यनेन श्रीः पराशक्तिर्विविधैव अयतिरिति अत्रे ३३ मन्युः क्रोधो ये
न जितः स जितमन्युः ३४ भये संसारजेषु सामपतयन् भयापहः ३५ न्यायसमवेतः चतुरस्रः
पुंसां कर्मान्तरपंफले प्रयच्छतीति ३६ आत्मा स्वरूपं चित्ते वागभीरं परिच्छेत्तमशकमस्येति ग
भीरात्मा ३७ विविधानि फलानि पिबति भ्यां विशेषेण दिशोति दिशः ३८ विविधामाज्ञाश
कादीनां कुर्वन् व्यादिशः ३९ समस्तानां कर्मणां फले दिशेन्वेदात्मनेति दिशः ४० ११२ अ

५०

नादिर्भर्भ्वोलक्ष्मीः सवीरोरुचिरोगदः जननोजनजन्मादिर्भीमोभीमपराक्रमः ॥४॥ आदिका
रणमस्यनविद्यतइत्यनादिः सर्वकारणात्वात् ४१ भराधारः सर्वाश्रयत्वेनप्रसिद्धायाभस्या
भवोपिभूरितिभर्भ्वः ४२ नकेवलमसौभर्भ्वोलक्ष्मीः शोभाचेतिभवोलक्ष्मीः अथवाभर्भ्व
लोकः भवोभवलोकः लक्ष्मीरात्मविद्याआत्मविद्यावदेवित्वमितिश्रीस्तुतौः भस्मेतरित्ययोः
शोभेतिवाभर्भ्वोलक्ष्मीः ४३ शोभनाविविधाइरागतयोस्येतिस्वीरः शोभनेविविधमी
र्तइतिवा ४४ रुचिरेकलपारोगेस्येतिरुचिरोगदः ४५ जेत्तनजनयन्जननः लपटविधौव
इलग्रहणात्कर्तरित्युट्प्रत्ययः प्रयोगवचनादिवत् ४६ जनस्यजनिमतोजन्मउद्भवस्तस्या
दिर्भूलकारणेइतिजनजन्मादिः ४७ भयहेतुत्वाद्भीमः भीमादयोपादानइतिनिपातान्नम
हद्भयवच्चमुच्यतेमितिश्रुतेः ४८ असरादीनांभयहेतुः पराक्रमोस्यावतारेष्वितिभीमपराक्र
मः ४९ ॥४॥ आधारनिलयोधातापुष्पाहासः प्रजागरः ऊर्ध्वगः सत्ययाचारः प्राणदः प्राणवः
पणः ॥५॥ एधिद्यादीनांपंचभूतानामाधाराणामप्याधारत्वादाधारनिलयः ५० स्वात्मनाथ
तस्यास्यान्योधातानास्तीत्यधातानघृतश्चेतिसमासोतोविधिरनित्यकप्रत्ययाभावः संहार

सूरी-
५१

समये सर्वाः प्रजाधयति पिवति इति वाधात् ५१ मकुलात्मना स्थितानां पुष्पाणां द्वा सवत्सपंचत्रये
ण प्रकाशो स्येति पुष्पद्वयः ५२ नित्यं प्रवृत्त्या त्वत्कर्षणं जामतीति प्रजागरः ५३ सर्वेषामपरिति
ष्टं च हृगः ५४ सत्तां कर्माणि सत्यं चास्मानाचरत्येव इति सत्यं चाचारः ५५ सत्तां त्वरीक्षितं प्रभृतीन्
जीवयन्त्याणां ५६ प्राणवो नाम परमात्मनो वाचकः ओंकारस्तदभेदोपचारेणावंप्राणवः ५७ प
णतिर्यवहारार्थः तत्कुर्वन्त्याः सर्वाणि त्रयाणि विचिंत्य धीरो नामानि ह्यत्वाभिवदनयदास्तद
ति श्रुतेः पुणानि कर्माणि संगृह्याधिकारिभ्यस्तत्फलं प्रयच्छन् तैलक्षणायावापणः ५८ ११५
प्रमाणे प्राणानि तस्यः प्राणभृत्याणाम् जीवनः तत्त्वतत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः ११६ प्र
मितिः प्रमाणं प्रज्ञानं ब्रह्मेति श्रुतेः ज्ञानस्वरूपमस्य तन्निर्मले परमार्थतः तदेवार्थस्वरूपेण
भ्रान्तिदर्शनतः स्थितमिति विस्मयरागः ५९ प्राणारंभियाणि यत्र जीवे निलीयन्ते तत्परतत्रत्वा
तदेहस्य धारकाः प्राणापानादयो वा तस्मिन् निलीयन्ते प्राणितीति प्राणो जीवः परेषु सिनि
लीयत इति वा प्राणान् जीवो असेह रत्रिति वा प्राणानिलयः ६० पोषयन्नत्रत्रयेण प्राणान्
प्राणभृत् ६१ प्राणिनो जीवयन्त्याणां रथैः पवनैः प्राणजीवनः न प्राणाननापानेन मर्त्या जी

५१

वतिकश्चनदतरेणतुजीवेतयस्मिन्नेतावुपाश्रितावितिमेत्रवर्णीत ६२ तत्त्वमस्यतेसत्येपरमार्थ
 सतत्वमिति एते एका र्थवाचिनः ६३ तत्त्वस्वरूपेयथावहेतिइति तत्त्ववित ६४ एकश्चासा
 वात्माचेत्येकात्माआत्मावाइदमेकमग्रश्चासीदितिअनेः यच्चा मोतियदादत्ते यच्चातिविष
 यानिद्वयच्चास्यसेततोभावस्तस्मादात्मेतिकीर्त्यतरतिस्मृतेश्च ६५ जायतेस्तिवर्द्धतेविपरि
 णमतेअपक्षीयतेनश्यतीतिषडभावविकारास्तानतीत्यगच्छतीतिजन्ममृत्युजरातिगः
 नजायतेम्रयतेवाकदाचिदितिमेत्रवर्णीत ६६ ११६ भर्भवःस्वस्तुरुस्तारः सपिताप्रपिताम
 हः यज्ञायज्ञयतिर्यज्यायज्ञायज्ञवाहनः ११७ भर्भवःस्वःसमाख्यानित्रीणिव्याहृत
 रूपाणिशुक्राणित्रयीसाराणिवह्नुचाआहुस्तैर्होमादिनाजगत्तरतिलवतेवेतिभर्भवः
 स्वस्तुरुः अग्नौप्रास्ताइतिःसम्यगादित्यमुपनिष्टते आदित्याज्ञायतेहृष्टिर्हृष्टेरत्रेततः
 प्रजाइतिमनुवचनात् अथवाभर्भवःस्वःसमाख्यलोकत्रयसंसारहृत्तोभर्भवःस्वस्त
 रुः लोकत्रये हृत्तवद्याप्यतिष्ठतीतिवाभर्भवःस्वस्तुरुः ६७ संसारसागरात्तारयेस्तारः
 ६८ सर्वसलोकस्यजनकत्वात्सपिता ६९ पितामहस्यापिपितेतिप्रपितामहः ७० यज्ञा

स.टी-
५२

दि

सनायज्ञः ॥ यज्ञानां यातास्वामी वा यज्ञपतिः अहं हि सर्वयज्ञानां भक्ता च प्रभुरेव चेति भगवद्वचनात् ॥
यजमानात्मना तिष्ठन् यज्ञा ॥ यज्ञा अगान्यसेति यज्ञा गोवराहमूर्तिः वेदपादो ययं देष्टुः क्रतुहस्तः
चिती मखः अग्निजिह्वो दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो महानपाः अहोरात्रे ज्ञाणो दिव्यो वेदांगश्रुतिभषणः
आज्यनासः स्ववस्त्रेऽसामघोषस्वनो महान् धर्मसत्यमया श्रीमान् क्रममन्त्रियः प्रायश्चित्ततत्त्वो
चोरः पशुजातुर्महाभुजः उक्तात्रोहोमलिंगश्च फलबीजमहौषधिः वाय्वांतरात्मा मंत्रस्मिन्
विहृतः सोमशोणितः वेधैस्संधो हविर्गंधो हव्यकव्यातिवेगवान् प्राग्वशकायो युतिमान् नाना
रीक्षाभिरर्चितः दक्षिणाद्वदयो योगी महासत्रमयो महानुपाक्रमोष्टरुचकः प्रवर्णी चर्तभष
णः नाताच्छन्दोगतिपथो गृह्योपनिषदासनः छायापत्नीसहायो वै मेरुच्यंगमिवोच्छ्रितः ॥
तिह्रिर्वेशो ॥ फलहेतुभूतान् यज्ञान् वाहयतीति यजवाहनः ॥ ५ ॥ यजभयं जह्यते यज्ञी
यज्ञभयं यज्ञसाधनः यज्ञातस्तु यज्ञगृह्यमन्त्रमन्त्रादप्यवच ॥ ८ ॥ यज्ञं विभर्ति पालतीति यज्ञभूत
॥ जगदादौ तदेते च यज्ञं करोति कुंतीति वा यज्ञकृत् ॥ यज्ञानां तत्समाराधनात्मनो शेषीति यज्ञी
॥ यज्ञं भनक्तीति यज्ञभक् ॥ यज्ञाः साधनं यत्प्राप्ताविति यज्ञसाधनः ८० यज्ञस्यांतं फलप्रा

५२

शिं कुर्वन् यज्ञोत्तमं तत्तु वै स्ववक्त्रकृशं मेनेन प्रणीद्व्यावायज्ञसमात्रिकरोतीति यज्ञोत्तमं ८१
 यज्ञानां गद्यं ज्ञानयज्ञः फलाभिः सधिरहितो वायज्ञस्तदभेदोपचाराद्व्यायज्ञगस्य ८२ अ
 यत्ने प्रतिवाभतानीति अत्र ८३ अत्रमतीति अत्रादः सर्वं जगदत्रात्रादत्रेणाप्रीषोमा
 त्मकमेवेति दर्शयितुमेवकारः चशब्दः सर्वताम्नामेकस्मिन् परस्मिन् सिसमच्चित्यप्रवृत्ति
 दर्शयितुं ८४ ११८ आत्मयोनिः स्वयं जातो वै स्वानः सामगायनः देवकीनेदनः स्वष्टात्ति ८
 तीशः पापनाशनः ११५ आत्मैव योनिरुपादानकारणानां न्यदित्यात्मयोनिः ८५ निमित्तः
 कारणमपि स एवेति दर्शयति स्वयं जात इति प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टेनानुपरोधादित्यत्र स्वा
 यित्तमभयकारणत्वेदरेः ८६ विशेषेण स्वतन्त्रात् वै स्वानः धरणी विशेषेण स्वात्मा ८
 पातलतलवासिने हिरण्णाहेवाराद्वरूपमास्थाय जज्ञानेति पुराणे प्रसिद्धे ८७ सामानि
 गायतीति सामगायनः ८८ देवकांसतो देवकीनेदनः ८९ सर्वस्य लोकस्य स्वष्टा ९०
 दशरथात्मजः क्षितीशः ९१ कीर्तितः पूजितो ध्यातः संस्मृतः पापराशि विनाशयन्ता
 पनाशनः पक्षोपवासाय त्यागं नश्यते संचिते नृणां नावत्यापे नृणां लोके हरे र्थाना ९

स.टी.
५३

५३

न्याण्यपनीतिस्तद्वशात्तानपवचनात् ॥१॥ शंखभ्रंशदकीचक्रीशार्ङ्गधन्वागदाधरः ॥ २ ॥ योग
पाशिरत्तोभ्यः सर्वप्रहरणायुधः सर्वप्रहरणायुधौ नमः इति ॥ २ ॥ भताय हंकारात्मकेणोचन
न्याख्यं शंखं विभक्तं शंखभ्रंश ॥ ३ ॥ विद्यामयो नंदकारव्योसि रस्येति नंदकी ॥ ४ ॥ मनस्तत्वात्म
के चक्रमस्यास्तीति चक्री ॥ ५ ॥ इंद्रियाय हंकारात्मके शार्ङ्गनामधत्तुरस्येति शार्ङ्गधन्वा ॥ ६ ॥ व
हितत्वात्मकांगदां वहनगदाधरः ॥ ७ ॥ योगचक्रं पाणावस्थितनिति रयोगपाणिः ॥ ८ ॥ अ
नएवाशकात्तोभितमित्यत्तोभ्यः ॥ ९ ॥ एतावन्त्यायुधान्येस्येते वननियम्यते अपि न सर्वाण्ये
वप्रहरणायायुधान्यस्येति सर्वप्रहरणायुधः आयुधतेनाप्रसिद्ध्यपि कैरजादीन्यायुधा
नि भवेतीत्यंते सर्वप्रहरणायुध इति वचनेन सत्यसंकल्पत्वेन सर्वस्वरत्वं दर्शयित्ते एव सर्वस्य
इति श्रुतेः द्विवचनेन समाप्तिं योतयति शौकारश्च मंगलार्थः शौकारश्चायशब्दश्च द्वावे
तौ ब्रह्मणः पुरा कवेभित्वा विनिर्वातो तस्मान्मांगलिकावुभौ इति वचनात् अनेन मइत्युक्ता
परिचरणं कृतवानभयिष्टोतेन मउक्तिं विधेम इति श्रुतेः धनं तदेव लभत न च तत्र तदेव
प्राणमहः करणस्य च साशुद्धिर्हरि र्यत्र प्राड्-नमस्त्रियते प्राणितुपलक्षण एकोपि क्लृप्त

५३

सक्तः प्राणामोदशाश्चमेधावभयेन तल्लः दशाश्चमेधी पुनरेति जन्म कृत्स्नप्राणामीव पुनर्भ
 वाय अतसी पुष्पसंकाशं पीतवासमच्यते येन मस्येति गोविदेन ते षो विद्येते भयं लोकत्रयाधि
 पतिमै प्रतिमप्रभावमीषत्प्राणस्य शिरसा प्रभुविस्मयी शं जन्मोत्तरप्रलयकल्पसहस्रजात
 माशु प्रनाशमुपयाति नरस्य पापे १०० ११२० इति नाम्ना दशमं शते विद्वत्तम् स्वस्तिदः शब्दानि
 गः वीतभयः पर्यवस्थितः अनादिः धाता प्राणभूतयजः यज्ञातकृतदीतीशः १ इतीदं की
 र्त्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः नाम्ना सहस्रदिव्यानामशेषेण प्रकीर्तिते १२१ इतीदमित्यने
 न नाम सहस्रमन्त्रनाधिकमङ्गमिति दर्शयति दिवानामप्राकृतानां नाम्ना सहस्रकीर्तित
 मिति वदता प्रकारांतरेणापि सख्योपपत्तिदर्शना १२१ यद्वदंशुणयानित्येयश्चापि परिकी
 र्त्तयेत् नाशुभं प्राशुयात्किंचित्सोमत्रेह च मानवः १२२ प्रकृमैकिं जपन्मच्यते जेतुरिति जपशः
 योपादानात् कीर्त्तयेदित्यनेनापि त्रिविधो जपो लक्ष्यते परलोकं गतस्यापि ययाति न द्रुषादि
 वदशुभप्राप्त्यभावसूचयित्तममत्रेत्युक्ते १२२ वेदांतगोब्राह्मणः स्नातक्षत्रियो विजयी भवेत्
 वैशेषो धनसमृद्धः स्याच्छ्रेष्ठः सत्त्वमवाप्नुयात् १२३ वेदांतानामपनिषदामर्थं ब्रह्म गच्छतीति वेदो

सू.टी.
५४

५५

तगः किञ्च पन्म च ते जन्म जन्म संसारबंधनादिति वचनात् जपकर्मणा साक्षात्मुक्तिशोका यो कर्म
णा साक्षात्मोक्षहेतुत्वेनास्ति ज्ञानेनैव मोक्षदर्शयितुं वेदांतगो ब्राह्मणः स्यादित्युक्तं कर्मणा जन्म
सत्यं शुद्धिर्द्वागमोक्षहेतुत्वं कषायपाक्लिः कर्माणि ज्ञानं तत्परमागतिः कषाये कर्मभिः पकेन
तो ज्ञानं प्रवर्तते नित्यैर्ज्ञानं समासायनरोवधात्पुनश्च ते धर्मात्सर्वे च ज्ञानं च ज्ञानात्सोक्षोः
धिगम्यते योगिनः कर्म कुर्वन्ति ते गंत्यन्तात्समुद्भये कर्मणा च बध्यते जन्तुर्विद्यया च विमुच्यते
तस्मात्कर्म न कुर्वन्ति यतः पारदर्शिनः यैश्चोक्ता अपि कर्माणि परिहाय द्विजोत्तमः आत्मा ज्ञा
नेषामेव स्याद्देहाभ्यां च यत्नवान् तत्पसा कल्पं हन्ति विद्यया मृतमश्नुते ज्ञानमत्ययते पुंसोत्त
यात्पापस्य कर्मणाः तेनादर्शनं लभ्यते पश्यत्यात्मानमात्मनि श्रुत्यादि स्मृतिभ्यः तमेतं वेदानुच
चनेन ब्राह्मणं विविदिषन्ति यजेन दानेन तपसा नाशकेनेति येन केन जन्तोऽपि दर्विद्वो मे न
अतपेदतमना भवतीत्यादि श्रुतिभ्यश्च ज्ञानादेव मोक्षः ब्रह्मविदामोति परंतरति शोकमात्म
वित् ब्रह्मवेद्ब्रह्मैव भवति ब्रह्मैव सत् ब्रह्माप्येतितमेव विदित्वा तिमृत्युमेति नान्यः पन्थाः विद्य
ते यथा यज्ज्ञानं ब्रह्मणा विद्वानविभेति कुतश्च न इह वेद ईदीदद्य सत्यमस्ति न चेद्विद्वावेदीन्म

५४

हतीविनष्टिः पराचर्मवराकाशेवेष्टिपिष्यतिमानवाः तदादेवमविज्ञा यदः खस्यंतोभविष्यतिः
 कर्मणानं प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतमः मात्वनम्युः वेदांतविज्ञानमनिश्चितायाः सं
 त्यासयोगायतयः शुद्धसत्वाः ते ब्रह्मलोकेषु परांतकाले परास्ततात्परिमुच्येति सर्वइत्यादिश्च
 तिभ्यः अद्भुतः सखमानुयातश्चावगणेनैव नत जययज्ञेन तस्मात् अद्रोयज्ञेन वक्तुं नरति अतः
 आवयेच्चतुरोवर्णात्तनिति भारतादिषु अवगमनज्ञायते संगतिमिया च्छवणाच्च अद्रयो
 निरिति हरिवंशे ॥३३॥ धर्माधीप्राप्तया दर्ममर्थाधीचार्थमानुयात कामानवानुयात का
 मी प्रजाधीचानुयात प्रजाः ॥३४॥ भक्तिमान् सदा त्यागश्चिह्नं नतमानसः सहस्रं वा सदेव
 स्यान्नाम्नामेतत्कीर्तयत् ॥३५॥ भक्तिमानित्यादिना भक्तिमतः अच्युतेः सततम्युक्तस्यैकाग्र
 चित्तस्य अद्भुतलो विशिष्टाधिकारिणः फलविशेषे दर्शयति ॥३६॥ यथाः प्रानोति विपुलजाति प्रा
 नमेव च अचलो अग्रिमामोति अयः प्रानोत्यनुतमे ॥३७॥ न भयं वा विदामोति वीर्यं तेजश्च
 विंदति भवत्यरोगी युतिमान् चलत्पगणान्वितः ॥३८॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्दोमुच्यते
 वेधनात् भयान्मुच्यते भीतश्च मुच्येदापन्नश्चापदः ॥३९॥ इगी एषति तस्या अयुः पुरुषः पुरुषो

सटी-
५५

५५

तमे स्तवनामसहस्रेण नित्येभक्तिः समन्वितः ॥ वासुदेवाग्रयो मर्त्यो वासुदेव परायणः सर्वपा-
पविमृद्धात्मा याति ब्रह्म सनातनं ॥ १२० ॥ न वासुदेव भक्तानां मुमुक्षु भविष्यते काचित् जन्म मृत्यु जरा
व्याधिभयेनैवोपजायते ॥ १२१ ॥ इमे स्तव मधीयानः अद्वाभक्तिः समन्वितः पुज्यतात्मा सखंक्षांति श्रीधृति
स्मृतिकीर्तिभिः ॥ १२२ ॥ न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाभ्युभामतिः भवंति कृतपुण्यानां भक्तानां पु-
रुषोत्तमैः ॥ १२३ ॥ न क्रोधो न लोभो नाभ्युभेति जकारानुबन्धरहितेन नकारेण समस्तं पदत्रयमक्रोधा-
दयो भवंति मात्सर्यं न भवतीत्यर्थः ॥ १२४ ॥ यौ सचंद्रार्कनक्षत्राखंडिशोभर्महोदधिः वासुदेवस्य
वीर्येण विधत्तानि महात्महात्मनः ॥ १२५ ॥ यौ सचंद्रार्कनक्षत्रेत्यादिनास्तनस्य श्रीवासुदेवस्य
महात्म्यं कथनेनोक्तानां फलानां प्राप्तिवचनेन पार्थक्येन नाद इति दर्शयति ॥ १२६ ॥ ससुरासुर-
गंधर्वसयत्तोरगराक्षसे जगद्दशैवर्तते दः क्लृप्तस्य सचराचरे ॥ १२७ ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्त्वतेजो
बलं धृतिः वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रक्षेत्रज्ञ एव च ॥ १२८ ॥ सर्वागमाना माचारः प्रथमे परिकल्पते
आचार्यप्रभवो धर्मधर्मस्य प्रभुरच्युतः ॥ १२९ ॥ सर्वागमाना माचार इत्यनेन अर्थांतरवाक्येन सर्वधर्माणां
माचारवत्तत्वाधिकारं दर्शयति ॥ १३० ॥ ऋषयः पितरो देवः महाभूतानि धातवः जगमां जगमे चैवं ज-

५५

सटी-
५६

गन्धारायणोद्भव ॥ १८ योगो ज्ञानेन तस्यासाख्यविद्याशल्यादिकर्मच वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वज
नार्दनात् ॥ १९ एको विस्रमहज्जनेष्टयगभतान्यनेकशः श्रीलोन्याप्यभतात्माभक्ते विश्वभगवयः
॥ २० इमंस्तवे भगवतो विस्रोव्यासेन कीर्तिते पठेद्यद्बुद्धेत्पुरुषः श्रेयः प्राप्तुं सुखानि च ॥ २१ इमेस्त
वमित्यादिना सहस्रशः स्वाज्ञेन सर्वज्ञेन भगवता कृत्स्नदेवायनेन साक्षात्प्राप्यो न कृतमिति सर्वे
रथिभिः सादरे पठितव्यं सर्वफलसिद्धयश्च इति दर्शयति ॥ २२ विश्वेश्वरमजं देवजगतः प्रभवाप्यय
भजंति ये पुष्कराक्षे न ते यांति पराभवं ॥ २३ इति श्री विस्रमहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् विश्वेश्वरमि
त्यादिना विश्वेश्वरोपासनादेवस्तोतारस्ते धन्याः कृतार्थकृतकृत्याः इति दर्शयति ॥ २४ प्रसादात्क
र्वतां कर्म प्रच्यवेता धरेषु यत् स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं सादिति स्मृतिः सहस्रनामसंबंधिव्या
सर्वसुखावहाश्च निस्मृतिन्यायसुलारचिता हरिपादयोः इति श्री गोविंदभगवत्पादाशिष्यश्रीशंकर
राचार्यकृतं सहस्रनामविवरणं टीकासहितं संपूर्णं समाप्तम् शुभमस्तु यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं
लिखितं मया इति शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥ मिति फाल्गुण शुक्ल षष्ठांशे नक्षत्रवासराया
लिख्यते मया पठितकाश्मीरेण अरितसरमदे इदं पुस्तकं समाप्ताः स्वपठनार्थं शिरामव्रजसागदक्षिणे ॥

५६

